

NOSITEL
VYZNAMENÁNÍ
ZA BRANNOU
VÝCHOVU
I. a II. STUPNÉ

NÁŠ INTERVIEW

V AR č. 8/89 byl otištěn článek, seznamující s možnostmi dálkového příjmu v Praze v souvislosti s uvedením do provozu žižkovského TV vysílače, v němž je mj. uvedeno, že „kapacity Kovoslužby nebudou absolutně stačit na úpravy společných televizních antén (STA) a individuálních televizních antén (ITA) po zahájení provozu vysílače“. Proti tomuto tvrzení se ohradil ředitel Kovoslužby, ing. Zdeněk Fenclo. Aby byla věc uvedena na pravou míru, byl pověřen pracovník podnikového ředitelství, ing. Václav Tůma, aby odpověděl na otázky redakce, týkající se této a nejen této problematiky.

Co všechno musí v souvislosti s problematikou úprav STA a ITA pracovníci Kovoslužby zajistit?

Pro zajištění úprav STA a ITA je třeba nejprve vytvořit potřebné podmínky, které lze z hlediska Kovoslužby rozdělit do dvou oblastí: na podmínky vnější, zajišťované mimo Kovoslužbu, a podmínky uvnitř s. p. Kovoslužba Praha.

Vnější podmínky se v Kovoslužbě můžeme snažit pouze ovlivňovat. Nemůžeme je však vytvářet a řešit. Proto již od poloviny roku 1987 intenzivně jednáme s výrobci a dodavateli dílů pro úpravy antén, Správou radiokomunikací Praha, která je investorem a bude i provozovatelem nového vysílače, a odborem místního průmyslu a služeb Národního výboru hl. m. Prahy, který bude investorem úprav všech STA a části ITA. Nejsložitější jednání jsou s výrobci dílů; pro úpravy STA, kterých bude v Praze v příštím roce zhromaždit 7000, potřebujeme díly v hodnotě asi 60 mil. Kčs. V těchto letech však bohužel probíhá jejich zásadní inovace a je nutno konstatovat, že je jich nedostatek.

Největší objem má zajistit TESLA Prievidza, která vyrábí aktivní i pasivní díly. Další důležitý výrobce, Kabel Bratislava, má zajistit potřebné množství koaxiálních kabelů. Těch bude pro opravy a úpravy STA a ITA potřeba asi 4000 km. V Kablu inovace již proběhla a doufáme, že koaxiálních kabelů bude dostatek. Podle dodaných vzorků výrobců, že by měly uspokojit i nejnáročnější požadavky. S dodávkami přijímacích antén počítáme od Kovoplastu Chlumec n. C. a Průmyslového podniku města Plzně. Přijímací antény pro ITA by mělo vyrobit VD Mechanika Praha. Podle ujištění těchto výrobců by mělo být přijímacích antén dostatečné množství, i když nejdůležitější dodavatel, Kovoplast Chlumec, má v současné době velké potíže s udržením provozu v galvanizovně. I při této příležitosti musíme však upozornit na to, že žádný z těchto výrobců do dnešního dne (23. 8. 1989) nepotvrdil naše včas předložené objednávky. Hodně jsme si v tomto směru slibovali, od připravovaného usnesení vlády ČSSR k této problematice — v současné době se však proslyší, že žádné vydání nebude. A tak materiálové zajištění celé akce zůstává nejisté.

Ing. Václav Tůma, pracovník podnikového ředitelství s. p. Kovoslužba

Další podmínkou pro úpravy antén je potřebný režim provozu vysílače. Po jednání se Správou radiokomunikací Praha jsme společně dohodli optimální režim vysílání. V době zkušebního provozu (tj. jeden rok od zahájení vysílání) předpokládáme vysílání tří televizních signálů a alespoň jednoho rozhlasového v pásmu VKV II od 7.00 h ráno tak, abychom mohli plně využívat fondu pracovní doby.

Poslední vnější podmínkou je naprostě jasné vztah mezi Kovoslužbou Praha (jako realizátorem úprav antén) a příslušným odborem NVP (jako investorem). NVP dostane (snad je to již jisté) potřebné finanční prostředky ze státního rozpočtu a z nich bude hradit veškeré úpravy STA a dále úpravy nebo zřízení ITA občanům, kteří jsou osvobozeni od poplatků za příjem TV a rozhlasu. V současné době probíhají práce na stanovení cen jednotlivých typů úprav STA, jsou zpracovány přesné seznamy a rozsahy jednotlivých úprav, způsob využívání demontovaných dílů a jsou řešeny otázky právních vztahů mezi NVP, Kovoslužbou, provozovateli STA atd. V oblasti ITA pak musíme, z asi 7000 občanů, kterým bude úpravy hradit NVP, vytřídit ty, kteří jsou vybaveni STA a stanovit jejich konečný počet.

Využíváme i této příležitosti a žádáme všechny provozovatele STA v Praze, aby se přihlásili na adresu Kovoslužba, s. p., závod 5, Praha 10, 28. pluku 7. Zašleme jim totiž hospodářskou smlouvu na bezplatnou úpravu jejich STA, v níž budou kromě jiného přesně stanoveny i adresy jejich zařízení k úpravě. Jedině za těchto podmínek jim bude možno nahradit potřebné úpravy z prostředků, přidělených NVP, nehledě k tomu, že bez toho jim nemusí být úpravy provedeny včas.

Vnitřní podmínky vytváří sama Kovoslužba. Máme specializovaný závod, jehož podstatnou náplní je právě výstavba a servis STA na území Prahy. Tento závod zajistí vlastními kapacitami všechny práce, musí však samozřejmě v úzké spolupráci s dalšími organizačními jednotkami podniku řešit řadu

ČASOPIS PRO ELEKTRONIKU
A AMATEŘSKÉ VYSÍLÁNÍ
ROČNÍK XXXVIII(LXVII) 1989 ● ČÍSLO 11

V TOMTO SEŠITĚ

Nás interview.....	401
Čtenáři nám psali.....	402
AR svazarmovským ZO	403
AR mládeži	404
R15.....	405
AR seznamuje (Multimetr VDM-1)	406
Dálkový příjem aco čí ne	407
Elektronický variometr pro závesné letání	409
Doplňky k variometru	414
Družicový přijímač z výstavy ERA '88.413	
Občanské radiostanice FM 27 (dokončení)	414
Mikroelektronika	417
Zpětnovazební regulátor otáček pro vrtáčku	425
Ochrana trojlázových motorů	427
Měřicí dělkýky trvání telefonického rozhovoru	428
Doplněk k článku MC-03, jednoduchý měřicí kapacity	429
Zajímavosti ze světa, z domova	430
Jak na to	430
Z opravářského sejfu	432
AR branné výchově	433
Z radioamatérského světa	435
Inzerce	436
Citěj jome	439

AMATEŘSKÉ RÁDIO ŘADA A

Vydává ÚV Svazarmu, ve Vydavatelství NAŠE VOJSKO, s. p. Vladislavova 26, 113 66 Praha 1, tel. 26 05 51-7. Šéfredaktor: ing. Jan Klábel, OK1UKA, zástupce Luboš Kalousek, OK1FAC. Redakční rada: Předseda ing. J. T. Hyas, členové: RNDr. V. Brunhofer, CSC, OK1HAQ, V. Brzák, OK1DK, K. Donáš, OK1DY, ing. O. Filippi, A. Glanc, OK1GW, ing. F. Hanáček, P. Horák, Z. Hradík, J. Hućec, OK1RE, ing. J. Janoš, ing. J. Kolmer, ing. F. Králik, RNDr. L. Kryšta, CSC, J. Kroupa, V. Němcov, ing. O. Petráček, OK1NB, Z. Prošek, ing. F. Smolík, OK1ASF, ing. E. Smutný, plk. ing. F. Šimek, OK1FSI, ing. M. Šredi, OK1NL, doc. ing. J. Vacká, CSC, laureát st. ceny KG, J. Vorlický. Redakce Jungmannova 26, 113 66 Praha 1, tel. 26 05 51-7, ing. Klábel, I. 354, Kalousek, OK1FAC, ing. Engel, ing. Kellner, I. 353, ing. Myslík, OK1AMY, Havlíš, OK1PFM, I. 348, sekretář I. 355. Ročně vydělá 12 čísel. Cena výtisku 5 Kčs, pololetní předplatné 30 Kčs. Rozšířuje PNS. Informace o předplatném podá a objednávky přijímá každá administrace PNS, poštou, doručovatel a předplatitele sítě. Objednávky do zahraničí využívají PNS – ústřední expedice a dovoz tisku Praha, administrace vývozu tisku, Kovapokava 26, 160 00 Praha 6. Návštěvní dny: středa 7.00 – 15.00 hodin, pátek 7.00 – 13.00 hodin. V jednotkách ozbrojených sil Vydavatelství NAŠE VOJSKO, s. p. administrace, Vladislavova 26, 113 66 Praha 1. Tiskne NAŠE VOJSKO, s. p., závod 8, 162 00 Praha 6-Ruzyně, Vlastina 889/23. Inzerci přijímá Vydavatelství NAŠE VOJSKO, s. p., Vladislavova 26, 113 66 Praha 1, tel. 26 05 51-7, I. 294. Za původnost a správnost příspěvku ručí autor. Redakce rukopis vrátí, bude-li vyžádán a bude-li připojená frankovaná obálka se zpětnou adresou. Návštěvy v redakci a telefonické dotazy po 14. hodině. Č. indexu 46 043. Rukopisy čísla odevzdaný tiskárna 1. 9. 1989. Číslo má výjít podle plánu 24. 10. 1989. © Vydavatelství NAŠE VOJSKO, s. p. Praha

přípravných opatření. V průběhu úprav STA musí být zachována i základní funkce závodu, tzn. výstavba nových STA v objektech komplexní bytové výstavby, výkon smluvní opravářské služby atd.

Závod 5 zpracoval v průběhu 1. pololetí harmonogram organizační, technologické, materiálové a personální přípravy přesměrování antén, který je v současné době v připomínkovém řízení a koordinován vedením podniku. Z harmonogramu vyplývá, že při vytvoření nezbytných vnějších podmínek můžeme úkol splnit. Vlastní úpravy STA bude dělat asi 40 techniků-opravářů ve čtyřčlenných četách. Každá čtveřice upraví denně čtyři STA. Konkrétní rozvrh prací a ostatní organizační otázky budou zpracovávány s dvouměsíčním předstihem po dohodě s provozovateli STA; práce budou probíhat ve všech pražských obvodech současně.

V oblasti úprav ITA vycházíme z následujícího: V současné době je v Praze asi 150 000 ITA, které jsou závislé na vysílání z vysílače na Petříně a budou tedy vyžadovat úpravu. Asi třetina z nich je vybavena širokopásmovou anténnou pro příjem ve IV. a V. TV pásmu a bude stačit anténu pouze pootočit. Zbývá pak asi 100 000 ITA, které však Kovoslužba nemůže všechny upravit, protože v Praze asi 70 % domů nemá bleskosvod a s ohledem na existující předpisy na nich nelze tudíž ITA instalovat. Ze zbyvajících asi 30 000 ITA nepředpokládáme, že se na nás všichni majitelé obrátí; vždyť montáž ITA pro příjem z nového vysílače je jednoduchá. Kapacita Kovoslužby v oblasti ITA je asi 10 000 montáží ročně a podle potřeby může být i zvýšena. Myslíme tedy, že i na tuto poptávku jsme připraveni reagovat v dostatečném rozsahu.

Je vůbec v silách Kovoslužby vše zajistit v přijatelném čase?

Je otázkou, co je přijatelný čas. My za přijatelný čas považujeme předpokládaný roční souběh vysílání vysílačů Petřín a Praha-město. V tomto období by mělo být zcela hodejně, která z přijímacích antén bude upravena dříve a která později; vlastní úprava potrvá několik hodin a po jejím skončení si televizní divák bude muset případně přeladit televizor (i tuto službu však bude Kovoslužba nabízet). Odpověď na první otázkou již vlastně obsahuje odpověď i na otázkou tuto: Ano, při splnění uvedených vnějších podmínek Kovoslužba potřebné úpravy antén v předpokládaném rozsahu a ve vymezeném čase zajistí.

Jaký je obecně stav STA v ČSSR, jaká je kvalita přijímacích zařízení a jaká je situace v kabelových rozvodech signálů?

Stav STA v ČSSR je, mírně řečeno, povážlivý. Toto konstatování vyplývá ze zpráv odboru Státní inspekce Spojů. Namátkové kontroly prokazují, že téměř 50 % provozovaných STA neodpovídá požadavkům CSN 36 7211, 1. část, stanovující přenosové parametry systémů pro společný příjem. Přičin tohoto stavu je několik. Některé STA jsou uváděny do provozu již se závadami. Jsou příčinou na vrub montážních organizací a ve valné míře vyplývají z nedostatku montážních dílů. STA jsou

pak do provozu uváděny i nekompletní, neboť musí být předávány při kolaudaci nových objektů a nedostatky jsou uváděny v kolaudačních závadách. Cást závad je pak způsobována i nedokonalým vybavením montážních organizací měřicí technikou (nesprávně nastavené výstupní úrovně zesilovačů apod.). Častou závadou je i nevhodná volba přijímaných signálů, kterou provádí projektant. Vybavení projektových pracovišť pro tuto činnost je obvykle také zcela nedostatečné.

Největší počet závodů STA vzniká ovšem za jejich provozu. Provozovatelé STA totiž téměř zásadně nedodržují povinnosti vyplývající z ČSN, týkající se povinné péče o zařízení: STA mají být každé dva roky podrobeny preventivní prohlídce a průběžně udržovány v dobrém technickém stavu. To se ovšem obvykle nedodržuje. Z toho pak vyplývají typické situace, kdy nájemníci požadují opravu a provozovatel nemá prostředky na její úhradu (zanedbanost bytového fondu v ČSSR je dobré známa). Nájemníci si potom požadují antény náhradní a postupně se obvykle na nefunkční stav STA zapomíná.

Ve srovnání s ostatním územím ČSSR je situace na území hl. města Prahy poněkud lepší. Asi polovinu STA udržuje Kovoslužba formou trvalé péče za paušální poplatek a nájemník má prakticky možnost sám opraváře zavolat. Procento nevyhovujících STA je z toho důvodu menší, protože když provozovatel takovou službu trvale platí, také jí náležitě využívá.

Kovoslužba zpracovala metodický návod pro tento druh servisu (tzv. smluvní opravářská služba) i pro ostatní organizace v ČSSR. Brzdou většího rozšíření smluvní opravářské služby je zatím její cena; ve státních bytech je totiž nájemné za využívání účastnické zásuvky 3 Kčs. Přitom náklady na smluvní opravářskou službu se však pohybují v rozmezí od 3,50 do 5 Kčs na jeden byt za měsíc. Je si však třeba uvědomit, že původní nájemné bylo stanoveno asi v r. 1965, kdy STA byl rozváděn signál pouze jednoho programu TV a signály dlouhých, středních a krátkých rozhlasových vln. Již druhý rok čekáme na schválení ceny, odstupňované podle počtu rozváděných TV programů — zatím jsme se však nedočkali.

Jakost vlastních přijímacích zařízení je také nedostatečná. Zařízení, které je konstruováno na podmínce trvalého provozu, je dosti poruchové a dosud trvající nedostatek dílů neumožňuje montážním organizacím důsledně uplatňovat reklamace u výrobce a tím zpětně ovlivňovat kvalitu. Jak již bylo uvedeno, začíná se v současné době s výrobou nové soupravy pro STA s názvem STEA-D, která má proti dosud vyráběné soupravě TESA-S definovanou poruchovost — pokud bude dodržena, zvětší se samozřejmě spolehlivosť, a to podstatně. Zatím však nelze dělat žádné závěry.

Televizní kabelové rozvody, jako nejvyšší forma systémů pro společný příjem, jsou v ČSSR zatím v plenách. Přičiny tohoto stavu jsou technické a bohužel i administrativní. Již v roce 1980 byl vydán výnos FM TIR, který jednoznačně stanovil budovat TKR v rámci komplexní bytové výstavby — v současné době je jich v ČSSR provozováno nejvýš několik desítek (pro řadu převážně administrativních potíží). TKR vznikly buď v rámci vývojo-

vých prací (v Banské Bystrici) nebo úsilím nadšenců a za podpory progresivních národních výborů. Věříme, že nyní, když zákon o státním podniku vytvořil prostor pro podnikavost a kdy rozvoj družicového vysílání vyzává potřebu jejich výstavby, bude budování TKR značně urychleno. Kovoslužba Praha vyvíjí maximální iniciativu na podporu tohoto rozvoje a to nejen na území hl. m. Prahy.

Jaký je skutečný stav materiálového zabezpečení STA a které podniky na něj mají vliv?

Výrobci dílů STA a obecně dílů systémů pro společný příjem byli již jmenováni v odpovědi na první otázku. Rozvoj podnikavosti, ke kterému již v některých podnicích dochází, vyzává zájem o tuto výrobu i u výrobců jiných, ať již u výrobců elektroniky dosud jiného charakteru (např. TESLA Pardubice), nebo u výrobců netradičních (např. JZD Agrokombinát Slušovice). Tito výrobci si uvědomují perspektivy společného příjmu, zcela jednoznačně potvrzené vývojem v západní Evropě i v jiných vyspělých státech. Kovoslužba Praha se snaží o koordinaci tétočí zájmů, uplatňuje požadavky montážních organizací. Dále chceme řešit stávající nedostatek některých dílů (např. širokopásmových zesilovačů) dovozem. Díky svému postavení v rámci podniku místního hospodářství se domníváme, že máme k této činnosti dostatek zkušeností.

Interview připravili Luboš Kalousek a ing. Josef Kettner

ČTENÁŘI NÁM PÍŠÍ

Pravidelné burzy elektroniky v Havířově

Další dvě burzy pořádá radioklub OK2KHF Havířov ve své budově na ulici Zápotockého 89e v těchto termínech: 26. 11. 1989 a 17. 12. 1989 v době 8.00 do 12.00 hod.

x x x

ZO Svatopluk Středního odborného učiliště pořádá

Celostátní burzu

elektroniky a leteckého modelářství. Burza se uskuteční v neděli 19. listopadu 1989 na KD v Dubíanech okr. Hodonín. Začátek v 7.00 hod. Občerstvení zajištěno.

Srděčně zvou pořadatelé.

x x x

O uveřejnění své adresy nás požádal inženýr-strojař z NDR, jehož koníčkem je výpočetní technika a speciálně hardware na Spectrum. Měl by zájem o kontakty s čs. přáteli výpočetní techniky, ať již s jednotlivci nebo kolektivity. Uvítá především kontakt s těmi, kteří mají zkušenosti se stavbou počítače Mistrum z AR B1/89 a doplňků ke Spectru. Jeho adresa je Dipl.-Ing. Horst Kraemer, Paul-Zobel-Str. 13, Berlin, 1156, NDR.

x x x

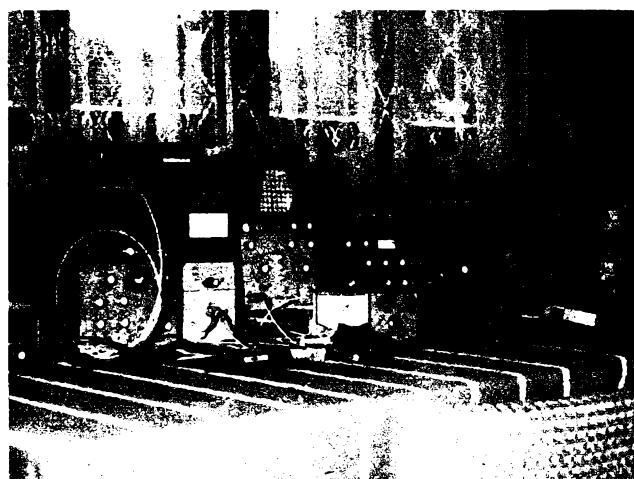
V článku Stereofonní zesilovač NF v AR-A č. 9/1989 je na obr. 3 u C111 a C112 namísto údaje 2 mF uvedeno 2 μF. V seznamu součástek je kapacita udána správně. Redakce i autor se za chybu omlouvají.

AMATÉRSKÉ RADIO SVAZARMOVSKÝM ZO

Diskuse o problematice mikrovln. Zleva P. Šír, OK1AIY, Ing. J. Svoboda, M. Skála, OK1UFL, a J. Wagenknecht z RK Semily

Tisíce hodin práce na jednom stole

Mikrosetkání a Den mikrovlnné techniky v Lomnici nad Popelkou

Dne 8. 5. 1989 se uskutečnilo v areálu skokanských můstků v Lomnici nad Popelkou setkání radioamatérů ze Semilského a okolí. Toto již tradiční setkání uspořádala rada radioamatérství při OV Svažarmu v Semilech — z pověření RR KV Svažarmu a zúčastnilo se ho několik desítek zájemců o tento sport.

V první přednášce referoval Jiří Sklenář, OK1WBK, o nových radiostanicích pro VKV, které používá ČSD. Druhou přednášku přednesl ing. Jan Doubek, CSc., OK1MAT, na téma zobrazovače z kapalných krystalů. Loni tomu bylo právě 100 let, co byly vlastnosti kapalných krystalů objeveny na německé technice v Praze prof. Reinitzerem.

Setkání mělo pracovní ráz, takže při této příležitosti uspořádala mikrovlnná skupina praktickou ukázkou některých zařízení v provozu. Odpoledne proběhlo několik měření na spektrálním analyzátoru, rovněž byl měřen i výstupní výkon. Testována byla tři zařízení pro pásmo 5760 MHz, čtyři zařízení pro 10 368 MHz a dvě zařízení pro 24 GHz. Cílem bylo přiblížit mikrovlnnou problematiku širšímu okruhu zájemců, což by se mělo projevit do budoucna větší aktivitou stanic v těchto pásmech.

Setkání se zúčastnil i plk. Jiří Svoboda z ČUV Svažarmu a další vzácný hosté. Těšíme se na setkání v roce 1990!

RR OV Svažarmu Semily

O zobrazovačích z kapalných krystalů hovořil ing. J. Doubek, CSc., OK1MAT

Klíčovací pracoviště KP 1

Náš chudíčký trh techniky pro radioamatérský sport obohatil v tomto roce nový — zatím postrádaný — přístroj. Je jím výrobek podniku ÚV Svažarmu AERON Brno (závod AVON Gottwaldov) — klíčovací pracoviště KP 1.

Nepříliš šikovný název přístroje připadněmu zájemci mnoho neřekne. Přesto se za ním ukryvá užitečná a vysoce kvalitní pomůcka pro soutěže ve sportovní telegrafii, MVT, a pro všeestranné využití při výcviku a tréninku telegrafie.

KP 1 obsahuje oscilátor konstantního sinusového signálu 800 Hz, přeladitelný oscilátor, linkový zesilovač, korekční filtr, dvojitý koncový zesilovač, klíčovací obvody a síťový zdroj. Klíčování oscilátoru je synchronní; tvarové zkreslení značek je tak minimální, jinými slovy jsou na minimum omezeny kliksy. Signál prochází dále přes účinný filtrační obvod (a to signál z oscilátoru, ale i z případně připojeného magnetofonu), díky čemuž získáváme po vydatném zesílení koncovými zesilovači vy-

soce kvalitní telegrafní značky v úrovni, která pokryje většinu myslitelných požadavků. Sirokému oboru aplikací přístroje odpovídá také množství vstupních a výstupních konektorů. Vedle sluchátek, klíčů, sluchátkového rozvodu, magnetofonu atp. lze klíčovací obvody pracoviště ovládat také libovolným zařízením s úrovní TTL. Přístroj tedy může být řízen i mikropočítacem, a představuje tak vysoce kvalitní specializovaný terminál pro aplikace výpočetní techniky v řadě oborů práce s telegrafní abecedou.

Hlavní užití, jímž byla určena koncepce přístroje, představují soutěže v telegrafii včetně vrcholových a mezinárodních. Již to ukazuje, že výstupní signál splňuje nejvyšší požadavky na kvalitu. Solidní mechanické zpracování umožňuje současně nasazení také ve „tvrdých“ podmínkách při výcviku i tréninku v radioklubech, při výcviku branců a kdekoli jinde. Konstruktérem KP 1 je ing. Boris Kačírek, OK1DWW.

Je také třeba zmínit se o některých nedostatcích, které jsou však jen kos-

metické povahy. Je to především „česko-anglický“ popis panelů. Vpredu vidíme pospolu nápis „KLÍČOVACÍ PRAKOVIŠTĚ“ a (např.) „REFEREE“, vzadu „REPRO“ vedle (např.) „REMOTE“. Také v přiloženém návodu najdeme perly typu „HEAD PHONES REFEREE“, „OUT Z“ vedle „SLUCH“ atp. Výrobce má možná exportní ambice, a třeba se můžeme těšit, že v zahraničních reklamách uvidíme časem jeho značku vedle firem DRAKE či COLLINS. Naproti tomu cena KP 1 (5610 Kčs) budí dojem, že přístroj (v zásadě telegrafní bzučák s nf zesilovačem) je k nám importován.

Klíčovací pracoviště KP 1 lze zakoupit cestou DOSS. Nejen proto, že v této cenové relaci v současné době takřka nic ke koupi není, ale zejména pro skutečnou kvalitu KP 1 a jeho parametrů lze doporučit, aby naše radiokluby a VSB využily letošních finančních podpor a dotací nákupem tohoto zařízení.

jiv

AMATÉRSKÉ RADIO MLÁDEŽI

Soutěž mládeže na počest 40. výročí založení PO SSM

Dobrá spolupráce radioamatérů s domy pionýrů a mládeže je všeobecně známa. Mnohé zájmové kroužky v nich vedou právě radioamatéři. V mnohých domech pionýrů a mládeže se našly prostory pro radioklub a provoz kolektivní stanice. Mládež, která dochází do různých zájmových kroužků v domech pionýrů a mládeže, tak má možnost se seznámit také s činností radioamatérů.

Ke zdůraznění vzájemné spolupráce mezi Pionýrskou organizací SSM a Svažarmem vyhlásila rada radioamatérství UV Svažarmu Soutěž mládeže na počest 40. výročí založení PO SSM, která probíhala během letošního měsíce března. Soutěže se mohli zúčastnit mladí operátoři kolektivních stanic, OL a posluchači ve věku do 19 let z celé ČSSR. Soutěže se zúčastnilo celkem 254 soutěžících v kategorích kolektivních stanic, posluchači, OL a YL. V kolektivních stanicích se soutěže zúčastnilo ještě mnoho dalších operátorů ve věku do 19 let, ale opět bohužel neposlali hlášení a nemohli být hodnoceni.

Deset nejúspěšnějších účastníků jednotlivých kategorií:

Kategorie kolektivních stanic

1. OK2KYD 1380 b. — radioklub Uherské Hradiště
2. OK3KII 1318 — radioklub Bratislava
3. OK3KXC 1242 — radioklub Prakovce
4. OK3KWW 1159 — radioklub Bratislava
5. OK2KJU 835 — radioklub Přerov
6. OK2RGA 803 — radioklub Opava
7. OK2KEZ 687 — radioklub Šumperk
8. OK1ORA 680 — radioklub Bílina
9. OK1KWN 679 — radioklub Cheb
10. OK1KSZ 650 — radioklub Litvínov

Hodnoceno bylo celkem 37 kolektivních stanic.

Kategorie posluchači

1. OK3-27707 3607 b. — Ladislav Végh, Dunajská Streda
 2. OK3-28401 3191 — Roman Vavro, Bratislava
 3. OK3-28415 2492 — Csaba Végh, Dunajská Streda
 4. OK1-30823 2310 — Karel Kříčka, Pardubice
 5. OK2-33161 2020 — Jan Bednářík, Uherské Hradiště
 6. OK3-28448 1928 — Robert Lehota, Bratislava
 7. OK3-28428 1815 — Martin Drozda, Bratislava
 8. OK3-28550 1653 — Dušan Žemko, Bratislava
 9. OK2-33260 1583 — Pavel Bambuch, Val. Polanka
 10. OK3-28397 1491 — Robert Oravec, Mojmírovce
- Celkem bylo hodnoceno 126 posluchačů do 19 let.

Kategorie OL

1. OL6BTN 1966 b. — Jan Bednářík, Uherské Hradiště
 2. OL7BTG 1266 — Petr Horák, Přerov
 3. OL3BUF 1203 — Václav Pejchal, Nové Hamry
 4. OL7VMJ 1186 — Jiří Kimmel, Opava
 5. OL7BTJ 1145 — Libo Holouš, Šumperk
 6. OL4VTD 1018 — Václav Valenta, Košťany
 7. OL3VPE 1007 — Stanislav Zeman, Cheb
 8. OL9CSW 1007 — Branislav Nikodem, Náměstovo
 9. OLBCVU 984 — Robert Oravec, Mojmírovce
 10. OL9CUZ 981 — Jaroslav Chovanec, Nesluša
- V kategorii OL bylo hodnoceno celkem 67 OL stanic.

Kategorie YL

1. OK1-31297 1211 b. — Lenka Rybníková, Pardubice
2. OK1-32589 1083 — Dana Rybníková, Pardubice
3. OK2-33403 736 — Marta Musilová, Nové Veselí
4. OK1-31113 622 — Jana Jiroutová, Pardubice
5. OK2-32777 584 — Romana Kutová, Havířov
6. OK1-31953 577 — Věra Petelová, Karlovy Vary
7. OK3-28174 536 — Ingrid Šírelcová, Dolní Kubín
8. OK1-32427 426 — Hana Muchlová, Vodňany
9. OK1-30977 355 — Lenka Nechvílová, Dašice v Čechách
10. OK3-28603 320 — Martina Pindrochová, Praha

Hodnoceno bylo celkem 24 YL.

Slavnostní vyhodnocení Soutěže mládeže na počest 40. výročí založení PO SSM se uskutečnilo v červnu v Praze.

Jak je to s prefixy?

Podobných otázek jsem dostal v poslední době ve vašich dopisech mnoho, proto tomuto problému věnuji dnešní rubriku.

V současné době jsme svědky, zvláště v provozu v pásmech krátkých vln, doslova inflace různých prefixů. Lidská soutěživost však u většiny radioamatérů vzbuzuje touhu získat co nejvyšší počet dosažitelných prefixů. Proto se každý radioamatér snaží navázat spojení s každým novým prefixem, který se v pásmech objeví a zvláště, je-li to prefix příležitostní. U takových je totiž předpoklad, že za spojení obdrží také vkusný QSL lístek jako památku na určité výročí nebo významnou událost.

Odhadnout počet dosud použitých prefixů se asi dosud nedá pro jejich nepřehledné množství. Snad jako určité měřítko mohou posloužit údaje F9RM, který již má více jak tři tisíce různých prefixů potvrzeno.

Mnohým radioamatérům, zvláště začínajícím, činí veliké potíže správné rozlišování jednotlivých prefixů. Ve svých dopisech mne často žádáte o radu, jak je to s různými prefixy. Protože je to otázka velice populární, požádal jsem jednoho z našich nejúspěšnějších radioamatérů, Štefana Horčekáho, OK3JW, aby vám vysvětlil, jak se správně rozlišují různé prefixy. Z jeho dopisu výjímám:

„K rozlišování a určování jednotlivých prefixů radioamatérů přistupovali podle následující definice prefixu pro započítávání do diplomu WPX:

Mezi přidelenými prefixy ITU se vyskytují tři možné kombinace. Jsou to: dvě písmena, například CQA až CUZ, číslo a písmeno 4XA až 4XZ, písmeno a číslo YZA až YZ9.

Prefix se určuje z prvních dvou znaků, za kterými následuje číslo. V uvedených případech to znamená: CQ1 až CU0 je 50 různých prefixů, 4X1 až 4X0 je 10 různých prefixů, Y21 až Y90 je celkem 80 různých prefixů.

V případě, že některému státu byl přidelen celý abecední blok prefixů s dvojpísmennou kombinací na začátku, například WAA až WZZ, je dovoleno určit navíc dalších deset prefixů, pozůstatkujících z prvního písmene a číslice. V tomto případě jsou to prefixy W1 až W0.

Tato definice však bohužel platila pouze do konce roku 1988. Prosincové číslo CQ Magazin (12/88) však přineslo do celého programu WPX značný změtek. Byla tam totiž uveřejněna nová definice prefixu. Tuto definici uveřejnily rovněž mnohé DX bulletiny.

Podle této definice je nyní prefix všechno, co se od sebe nějak číslem nebo písmenem liší. Například 4X39 — dříve 4X3, dále HG19, W200, GB75, ZP450, EJ1000 atd.

Stejně jako v DXCC, tak také ve WPX se sleduje pořadí nejúspěšnějších radioamatérů, tzv. HONOUR ROLL. Do tohoto žebříčku se započítávají všechny oficiální prefixy, přidělené jednotlivým zemím podle předcházející definice. To znamená, že HONOUR ROLL byl stále aktuální a používané prefixy byly dosažitelné pro všechny radioamatéry, tedy i začínající. Bylo pouze otázkou času, když který prefix bude znova použit.

Toto však podle nové definice neplatí. Například prefix GB75, používaný u příležitosti 75. výročí založení RSGB již nebude nikdy použit. Týká se to velikého množství dalších prefixů, například HL88, 6K24 a dalších.

To znamená, že mladí radioamatéři budou ve velké nevýhodě proti radioamatérům starším. Na toto téma se ve světě velmi diskutuje a vyslovují se názory, že tato nová definice prefixu nebude mít delší životnost. V každém případě však dosud platí a prefixy jsou podle ní započítávány.

Nakonec několik příkladů, jak se z některých volacích značek určuje správný prefix: FH/W6KG — FH0, GJ0/DL1EK — GJ0, 4Z40C — 4Z40, RA3SS/R0 — R0, PA3AXU/SU — SU0, KW7Q/0 — KW0, Y21DC — Y21, Y22UB — Y22, 7G1A/TZ — TZ0, K84EID — K84, HL88XP — HL88, K200JLA — K200, UA9ZZ/UI1V — UI1, 4U43N — 4U43, I8RKC/5A — 5A0, 3A/DJ6QT — 3A0, UW90Q/UG — UG0.

Zvláštností je například značka stanice NL7FQ/1. Jednička za lomítkem ve značce znamená, že radioamatér NL7FQ vysílal z USA z některého státu z distriktu 1. Prefix NL je vyhrazen Aljašce, pouze však s číslem 7. Nemůže tedy značka NL7FQ/1 znamenat prefix NL1, pouze NL7.“

Tolik z dopisu Štěpána, OK3JW. Věřím, že jeho vysvětlení je dostačující a jistě vám velice poslouží. Podle uvedených příkladů si snadno určíte další správné prefixy.

Při honbě za vzácnými zeměmi a příležitostními prefixy však nikdy nezapomeňte, že nejste na pásmu sami a že také další radioamatéři chtějí se vzácnou stanicí navázat spojení. Tuto zásadu si zřejmě neuvědomil jeden následující radioamatér OK2 .., když 5. března 1989 ve 14.15 UTC v pásmu 28 MHz navázal spojení se stanicí VP5/W4NPX. Poněvadž nevěděl, s kým vlastně navázal spojení, značnou chvíli obtěžoval na pásmu s dotazem na značku stanice a rušil spojení dalším stanicím, samozřejmě k nelibosti postižených stanic. Takovýmto způsobem mnoho reklamy značce OK rozhodně neudělal.

Josef, OK2-4857

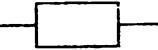
PRO NEJMLADŠÍ ČTENÁŘE

UPOMÍNKOVÝ LIST PRO REDAKCI AR

OSTRUŽNO 5.8.1989

LETNÍ SOUSTŘEDĚNÍ
ELEKTROTECHNIKU
A PŘÍRODOVEDCU

HLAVNÍ VEDOUCI: RADOVAN REBSTOCK

VEDOUCI: JIRÍ BADAL, ZDENĚK HRADISKÝ
LUDVÍK KALOUSEK, ZDENĚK UHER

MLADÍ ELEKTRONICI O PRÁZDNINÁCH

Předpověď počasí příliš optimismem neopývala, když se koncem července v turistické základně (bývalá škola Karla Klostermanna) v šumavském Ostružně sešla dvacítka mladých elektroniků. Kluci ve věku od dvacátého do osmnácti let z odborných kroužků v ÚDPM JF v Praze, ODPM ve Svitavách a MěDPM v Sušici se tady společně se svými vedoucími — Zdeňkem Hradiským, dr. Jiřím Badalem a dr. Radovanem Rebstockem sešli k dvoutýdennímu odbornému soustředění. Jistě bych lhal, kdybych se odvážil tvrdit, že devítistupňové teploty vzduchu klukům nevadily a že je ani trochu nelákal osírelý ostruženský bazén — pravdu však zůstává, že dobrý program a odborný zápal dokáže člověka spolehlivě odvést i od větších problémů, než je nepříjemné počasí. A tak kluci většinu času trávili zapojováním a ověřováním činnosti nejrůznějších elektronických obvodů, pokusy se stavebnicemi Logitronik nebo prací

s počítači. K zájmu o program určitě přispěla i celotáborová soutěž, mezi jejíž disciplíny patřily také technické olympiády v terénu, odborné testy a soutěže, především však zhotovení tří zadaných elektronických výrobků. Po celkovém vyhodnocení všech soutěží a prací na počítači PMD-85-2 se nejúspěšnějším ukázal Marek Nový ze Sušice, který si jako odměnu odvezl soustředění v Ostružně diktafon s kazetami.

Program nebyl ovšem pouze a rye odborný. Denně byl kombinován s pobytom na zdravém šumavském vzdachu a navíc třeba se sběrem hub nebo borůvek, večery patřily besedám a promítání diapozitivů. Svou troškou do společného mlýna přispěl i „nás“ redaktor Luboš, OK1FAC, který s účastníky soustředění pohovořil na téma INTEGRA, Jak se dělá Amatérské radio a Orientace ve zcela neznámém terénu a prakticky se zapojil do ranních rozvíček (tím, že je vedl).

Krásy zdejší přírody si na závěr pobytu prohlédli konečně i Zdeněk Hradiský, takže když poslední den po ukončení všech soutěží a prací (v neděli ve 12.00 h) vstal od posledního nalaďeného soutěžního přijímače VKV, mohl prohlásit: „Bylo zde krásné“. Čímž stručně a výstižně vyjádřil mínění všech zúčastněných.

dr

TABULKA VÝSLEDKU - SOUTĚŽ ELEKTROTECHNIKU

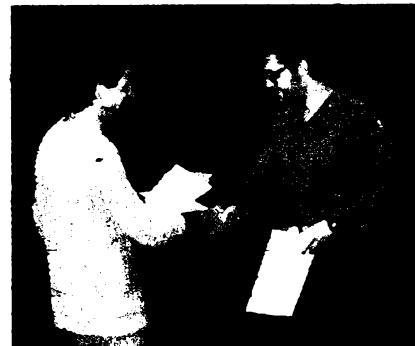
PORADI	BODY	
1	259	NOVÝ MAREK
2	246	SEDIVEC MAREK
3	242	MIKULECKÝ ŠLAVOMÍR
4	227	SÍŘÍK RICHARD
5	206	CHRÁSKA LUDVÍK
6	193	SOUČEK JOSEF
7	192	MUSIOL FILIP
8	182	REBSTOCK DAVID
9	180	KLEINHAMPF DAVID
10	176	REJTHAR STANISLAV
11	170	VEJSTRK PETR
12	170	BARTA MIROSLAV
13	168	MUSIOL ONDŘEJ
14	161	RABIVAN PAVEL
15	159	DÝRK MARTIN
16	158	PELECH MILAN
17	129	KRISTOF MARTIN
18	128	JUDLINSKY MICHAEL
19	124	KRIZ PETR

5.8.1989 OSTRUŽNO U SUSICE

Obr. 2 a 3. Druhý a třetí v celkovém pořadí, Marek Šedivec a Slavomír Mikulecký

Obr. 1. Vítěz celotáborové soutěže, Marek Nový, blahopřeje hlavní vedoucí, dr. R. Rebstock

Prodejny elektronických součástek v PLR

Podniky na výrobu polovodičových a ostatních elektronických součástek v PLR, sdružené v podniku Unitra, vyrábějí zajímavé součástky, které mohou v mnoha případech nahradit zahraniční výrobky, jež nejsou vůbec k dostání na našem trhu. V prodejnách je rovněž velký sortiment logických a analogových integrovaných obvodů z ne-socialistických zemí. Následující přehled uvádí adresy některých maloobchodních prodejen elektronických součástek v městech, kterými vedou zájezdové trasy cestovních kanceláří:

Centralna Składnica Harcerska, Poznań, ul. Czerwonej armii 59;

Biurowo Dostaw Elektroniki „Lazarz“, 60-739 Poznań, ul. Głogowska 83;

Przedsiębiorstwo RCS Grafex, Centralne biuro handlu tranzystorami i elementarnymi elektronicznymi, 60-538 Poznań, ul. Kościelna 48;

Optoelektronik, Sp. z o.o., 60-843 Poznań, ul. Dąbrowskiego 27;

Przedsiębiorstwo Obrotu Maszynami i Surowcami „BOMIS“, PSD nr. 10, 61-825 Poznań, ul. Krzysiewicza 5;

ATT Electronics, Sp. z o.o., 00-683 Warszawa, ul. Marszałkowska 85 m. 101;
Comers Electronic, 03-801 Warszawa, ul. Zamysłowskiego 2;
Unitra Servis, Wrocław, ul. Pomorska 19; Domar, Sklep nr. 33, nám. F. Engelsa, Wrocław;

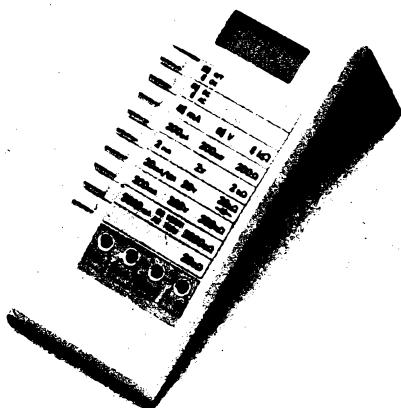
Součástky a díly včetně antén pro příjem družicové a kabelové televize prodávají prodejny:

Arcon, 00-553 Warszawa, ul. Koszykowa 30/12, tel. 28 48 80, tel. 21 65 57;
Proexport, Sp. z o.o., 05-500 Piaseczno k/ Warszawy, ul. Staszica, tel. 56 78 17;
Alutec, Sp. z o.o., 65-052 Zielona Góra, ul. Chrobrego 14/2, tel. 711 71.

Adresy uvedených prodejen jsou pouze státní nebo družstevní podniky, nikoliv prodejny soukromé. Ceny součástek nejsou malé a prakticky se velmi rychle mění se změnami kursu polské měny nebo se zdražováním. V některých prodejnách též vykupují bezvadné součástky od soukromých osob.

AMATÉRSKÉ RÁDIO SEZNAJMUJE...

MULTIMETR VDM-1

Celkový popis

Multimetr VDM-1 je číslicové měřidlo určené k měření napětí, proudu nebo odporů. Má třiapůlmístný displej z kapalných krystalů a k napájení proto postačuje běžná devítivoltová baterie. Přístroj zobrazuje napětí i proud v obou polaritách; v případě, že je na „živém“ svorce záporný pól, objeví se před číselným údajem znaménko minus.

Výrobcem měřidla je k. p. MESIT v Uherském Hradišti a přístroj je v maloobchodní síti prodáván za 1830 Kčs. Pokud jsme byli informováni, je prodáván prostřednictvím zásilkové služby DOSS ve Valašském Meziříčí a má být též k dispozici v maloobchodních prodejnách Svažarmu a TESLA Eltos. Dodává se v pouzdru potaženém koženkou a je doplněn měřicími šnůrami.

Základní technické údaje měřidla:

Rozsahy ss napětí:

0,2, 2, 20, 200 a 1000 V.

Rozsahy st napětí:

0,2, 2, 20, 200 a 750 V.

Rozsahy ss proudu:

0,2, 2, 20, 200 mA, 2 a 10 A.

Rozsahy st proudu:

2, 20, 200 mA, 2 a 10 A.

Vstupní odpor při

měření napětí:

10 MΩ.

Rozsahy odporů:

200 Ω, 2, 20, 200 kΩ, 2, 20 MΩ.

Přesnost měření:

stejnosměrných veličin:

napěťové rozsahy $\pm 0,5\%$,
(rozsa 1000 V) $\pm 1,0\%$;
proudové rozsahy $\pm 0,5\%$
(rozsa 2 a 10 A $\pm 1,0\%$).

střídavých veličin:

napěťové rozsahy $\pm 0,5$ až 1%
(podle kmitočtu
a rozsahu — viz návod);

proudové rozsahy $\pm 1\%$ (podle kmitočtu
a rozsahu — viz návod);

Přesnost měření odporů:
rozsa do 2000 kΩ $\pm 0,5\%$,
do 20 MΩ $\pm 1,0\%$.

Podrobnější údaje o přesnosti měření viz návod.

Zobrazovač: LCD 3 1/2 místný.

Napájení: 9 V baterie IEC GF22.

Odběr proudu: pro stejnosměrné
veličiny a rezistory 2 mA,
pro střídavé veličiny
5 mA.

Rozměry přístroje: 200 x 88 x 28 mm.

Hmotnost: 0,35 kg.

Funkce přístroje

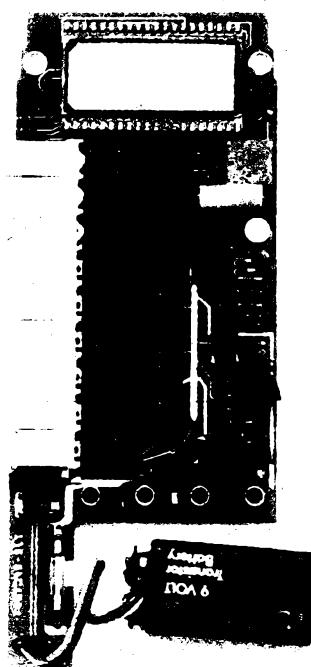
Multimetr pracoval zcela uspokojivě a v přesnosti údajů se na všech kontrolovaných rozsazích jeví dokonce jako lepší než je uváděno v technických parametrech. V základní funkci tedy nelze mít vůči němu žádné výhrady.

Určité výhrady lze však mít k návodu a popisu práce s tímto přístrojem. Tak například při poklesu napěti baterie se na displeji objevuje nad znaménkem záporné polarity vodorovná šipka, o níž v návodu k použití není jediná zmínka.

Návod obsahuje velice podrobné údaje o přetížitelnosti jednotlivých rozsahů, není v něm však ani slovo o funkci výmenné pojistky uvnitř přístroje ani o významu namalovaného znaku diody na čelní stěně pod označením rozsahu 20 kΩ.

Vnitřní provedení

Přístroj rozebereme velice snadno povolením dvou šroubů na zadní stěně. Tímto postupem odejmeme zadní stěnu a pak lze opět pohodlně vyjmout celou desku s plošnými spoji po uvolnění západek. Pochválit lze provedení desky s plošnými spoji, která má prokovené díry. Za zmínku stojí i integrovaný vstupní dělič měřidla.

Vnější provedení přístroje

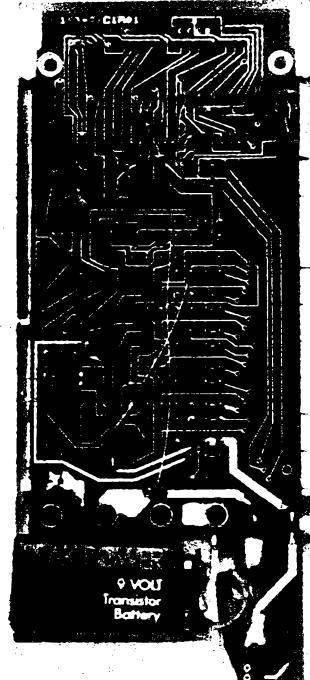
Celkové uspořádání přístroje lze hodnotit kladně, i když pochopitelně vychází ze zahraničních zvyklostí. Po někud velké rozdíly lze zřejmě zdůvodnit tím, že výrobce neměl k dispozici rozměrově vhodnější přepínač než u nás obligátní Isostat, který v daném případě se přímo podílí na velikosti zařízení. Za menší nedostatek považují to, že okénko displeje bylo zvoleno zbytečně malé, takže když přístroj leží na stole a my se díváme zpředu z menšího úhlu, pak hrana okénka částečně zakrývá spodní linku zobrazeného údaje a tím zhoršuje čitelnost. Přístroj je sice vybaven účelnou podpěrkou, která umožňuje čtení ve skloněné poloze, jak vyplývá z obrázku, o ní však v návodu rovněž není jediná zmínka.

Závěr

Multimetr VDM-1 je na našem trhu novinkou a lze říci, že i přes některé výhrady v každém případě uspokojí požadavky všech zájemců. Jeho cena není sice ve své absolutní výši právě lidová, ve srovnání s cenami prodávaných ručkových měřidel ji však musíme považovat za přiměřenou. Je však podstatně levnější než obdobné přístroje DAVO 2 a PU 510. Vzhledem k povaze i ceně přístroje bych se však přimlouval za to, aby výrobce uvažoval nad prodloužením záruční doby alespoň na 12 měsíců.

Na závěr ještě doplňujeme informaci, kde si případní zájemci mohou přístroj objednat. Objednávku lze adresovat na Dům obchodních služeb Svažarmu, Pospišilova 11/14, 757 01 Valašské Meziříčí. Katalogové číslo přístroje je 3407038 a případné informace lze získat na místním telefonním čísle 21920. Zásilkový prodej je organizací na fakturu a občanům na dobírku.

—Hs—

Dálkový příjem ano či ne

Ing. Boris Glos

Je vůbec technicky možné řešit případy, kdy je žádaný signál intenzivně rušen vysílačem, vysírajícím na stejném kanále? Teoreticky ano. Potkají-li se dvě elektromagnetická vlnění stejného kmitočtu, stejné amplitudy, ale opačné fáze, pak se vzájemně zruší. Abychom mohli využít této vlastnosti, musíme anténní soustavu uspořádat tak, aby se žádany signál v bodě spoledenného napájení sčítal (stejná fáze), kdežto rušivý signál, byť stejného kmitočtu, ruší (opačnou fázu). Je tedy zřejmé, že chceme-li se pokusit takové rušení odstranit, musíme použít minimálně dvě antény. Ve výjimečných případech lze využít diagramu přijímací antény a „umístit“ rušivý signál do minima. Ovšem, přesný diagram antény málokdy známe (především rozložení postranních laloků) a navíc, účinné je většinou pouze využití prvního minima mezi hlavním a prvním postranním lalokem — to však lze použít pouze tehdy, svírají-li žádaný a rušivý signál úhel v rozmezí asi 20° (28prvková anténa) až 65° (5prvková anténa), u dipolu až 90° .

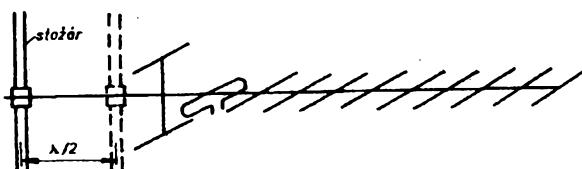
Podotýkám, že řešení problému rušení na stejném kanále patří mezi ne-

jobtížnější a časově nejnáročnější práce při dálkovém příjmu. Výsledek je značně ovlivněn homogenitou pole, zvláště v přítomnosti odrazů rušičho signálu. Problematika byla podrobněji probrána v AR B1/88 (kapitola 7). K případům, jako je extrémně silné rušení signálu PLR 1 vysílačem Votice nebo signálu NSR 2 vysílačem Rychnov nad Kněžnou, přistupujeme ze dvou základních hledisek: přijímáme-li signál již od doby, kdy rušení ještě neexistovalo, či chceme-li dálkový příjem teprve realizovat.

V prvním případě, nehodláme-li celkově rekonstruovat anténní systém, je vhodné zhovitit nebo zakoupit pomocnou anténu na rušicí vysílač. Signál z této antény sloučíme se signálem ze stávající antény tak, aby v bodě sloučení měl rušicí signál z antény na žádaný vysílač (např. Sněžné Jámy) stejnou velikost (amplitudu) a opačnou fázi, než rušicí signál (Votice) z antény pomocné. Jako pomocnou anténu se osvědčila např. 12prvková anténa Yagi typu „D“ (viz AR B3/88). Anténu zkonstruujeme s prodlouženým ráhnenem za reflektorem (obr. 1). V těchto místech antény uchy-

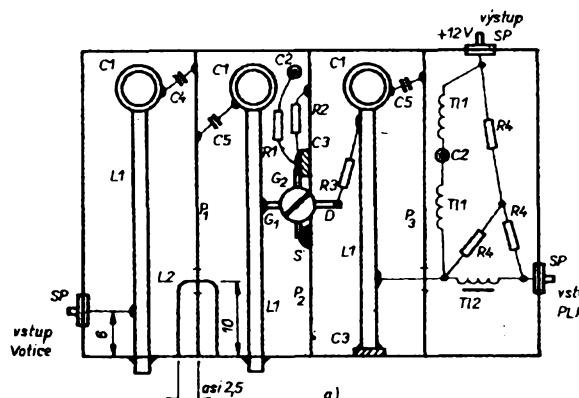
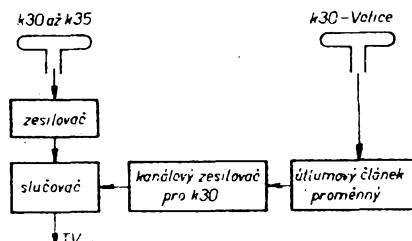
tíme ke stožáru tak, aby jí bylo možno posouvat ve směru na rušicí vysílač. Maximální nutný posuv je rovný polovině vlnové délky, což je pro k30 až 28 cm. Délku ráhna za reflektorem volíme tedy $\lambda/2 +$ šířku úchytu pro upevnění ke stožáru. Nastavit opačnou fázi obou rušicích signálů není složité, neboť změnou velikosti rušení jsou na televizním přijímači dobře patrné. Určení správné amplitudy je, bohužel, pro ladičku složitější. U antény na žádaný signál je při dálkovém příamu většinou i předzesilovač. Podle jeho zesílení a podle toho, zda rušicí signál přichází na anténu pro signál žádaný poblíž nějakého minima nebo postranního maxima, je potřebné signál z antény směrované na rušicí vysílač buď zeslabit nebo zesílit. Je výhodnější počítat s tím, že bude potřeba rušicí signál zesilovat. Použijeme-li laděný několikadutinový zesilovač, pak snadno můžeme regulovat jeho zesílení až do záporných hodnot. Regulovat velikost signálu attenuátorem s proměnným útlumem je elegantní, ale útlumový článek je málo dostupný.

Příklad uspořádání je na obr. 2, přičemž kanálový zesilovač, attenuátor a slúčovač byly realizovány jako jeden celek. Pro sloučení obou signálů stačí nejjednodušší odporový slúčovač, funkci proměnného attenuátoru nahradíme laděním jednoho rezonátoru mimo rezonanci (čímž regulujeme velikost zisku zesilovače). Konstrukce zesilovače se slúčovačem je na obr. 3. Předpokládá se, že pro příjem signálů PLR je v anténě použit předzesilovač napájený po souosém kabelu. Zesilo-

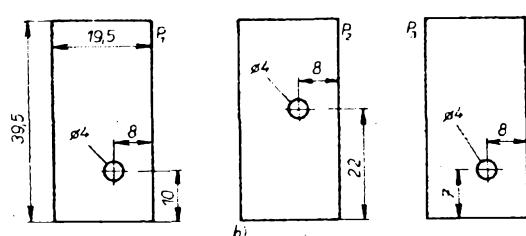
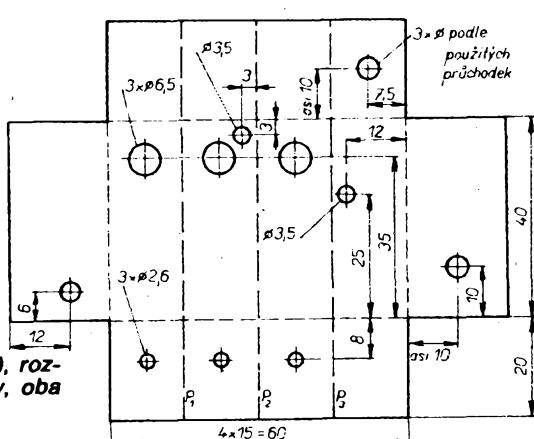

Obr. 1. Uchycení antény Yagi posuvně za reflektorem

Obr. 2. Potlačení rušicího signálu pomocnou anténu

Obr. 3. Kanálový zesilovač se slúčovačem a regulačním ziskem (a), rozměry krabičky a přepážek SP — skleněná průchodka, P — přepážky, oba kondenzátory C2 propojit vně krabičky

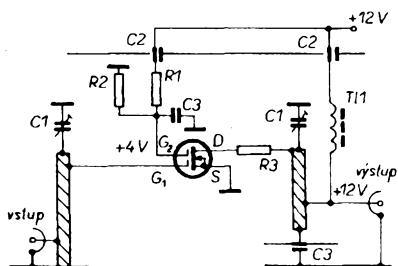
Seznam součástek k obr. 2

Cívky	Kondenzátory
L1	C1 skleněný trimr 0,5 až 4,7 pF (3x)
L2	C2 průchodkový kondenzátor 1,5 až 4,7 nF (2x)
T11	C3 bezvývodový kondenzátor TK 661, 330 pF (2x)
T12	C4 keram. 3,3 pF (pro k30)
N05	C5 keram. 2,2 pF (pro k30)
Tranzistor	Rezistory (TR 191, 151)
T	R1b 180 kΩ
	R2 100 kΩ
	R3 22 až 33 Ω
	R4 27 Ω

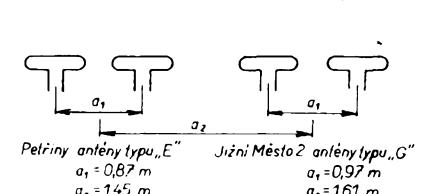
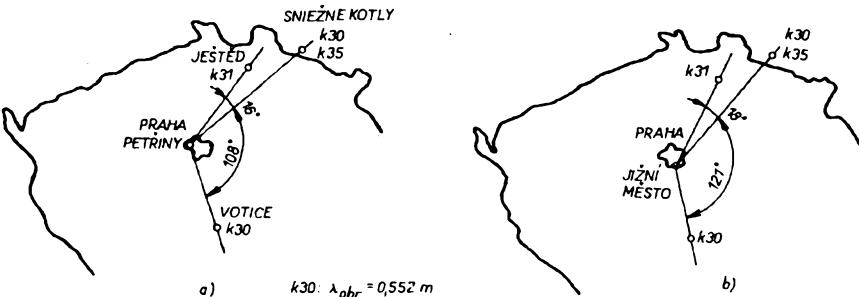
Kondenzátory

C1	skleněný trimr 0,5 až 4,7 pF (3x)
C2	průchodkový kondenzátor 1,5 až 4,7 nF (2x)
C3	bezvývodový kondenzátor TK 661, 330 pF (2x)
C4	keram. 3,3 pF (pro k30)
C5	keram. 2,2 pF (pro k30)

vač na obr. 3 konstruujeme podle zásad práce s tranzistory řízenými polem (viz AR B3/88). Zapojení tranzistoru je zřejmé z obr. 4. Rozměry rezonančního obvodu nejsou optimalizovány pro určitý kmitočet, jsou navrženy tak, aby zesilovač „proladil“ celé UHF.

Obr. 4. Zapojení MOSFET

Obr. 7. Antennní čtverice v řadě pro k30 až k35

Obr. 6. Antennní dvojice pro příjem k30 až k35; $k30 : \lambda_{obr.} = 0,552 \text{ m}$. U obr. a) je rozteč antenní dvojice pro potlačení k31, Ještěd, $a = 0,99 \text{ m}$; pro potlačení k30, Votice, $a_{3\lambda/2} = 0,87 \text{ m}$, $a_{5\lambda/2} = 1,45 \text{ m}$; doporučená antennní dvojice 2x typ „E“ nebo 2x typ „G“, rozteč anténu $a = 0,87 \text{ m}$; u obr. b) je pro potlačení k30, Ještěd, $a_{3\lambda/2} = 0,88 \text{ m}$, pro potlačení k30, Votice, je $a_{3\lambda/2} = 0,97 \text{ m}$; $a_{5\lambda/2} = 1,61 \text{ m}$, doporučená antennní dvojice 2x typ „G“, popř. 2x X-color, rozteč anténu $a = 0,97 \text{ m}$

Tab. 1. Rozměry [mm] antén Yagi pro k30 až k35

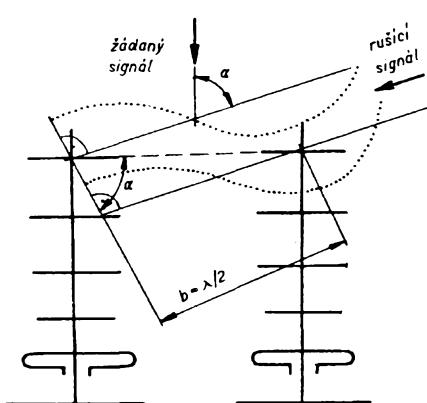
Anténa	12Y2,0—0,92 „D“	14Y2,7—0,9 „E“	17Y4,1—0,96 „G“
L_R	300	294	272
L_z, r_z	276; 115	284; 116,5	267; 90
L_1, r_1	235; 30,5	230; 25	236; 32,5
L_2, r_2	230; 48	226; 84	222; 129
L_3, r_3	226; 67	222; 87	222; 155
L_4, r_4	222; 87	218; 97	220; 155
L_5, r_5	218; 106	214; 107	213; 155
L_6, r_6	215; 120	210; 116,5	211; 155
L_7, r_7	213; 134	207; 127	209; 155
L_8, r_8	211; 149	203; 136	208; 155
L_9, r_9	207; 163	199; 145	206; 155
L_{10}, r_{10}		195; 155	206; 155
L_{11}, r_{11}		191; 165	206; 155
L_{12}, r_{12}			206; 155
L_{13}, r_{13}			206; 155
L_{14}, r_{14}			203; 155
$h; m$	142; 26	152; 25	137; 25
$T; t$	15x15; 4		
$G [\text{dB}]$	max. 12,0	max. 12,2	max. 14,0

Antény jsou vypočítány pro max. zisk na k35

rušení stále příliš velké, použijeme stejnou metodu.

Rušivý signál z pomocné antény nebudete třeba zesilovat, ale pouze zeslabovat. V tomto případě místo zesilovače použijeme kanálovou propust, tj. druhou a třetí dutinu, kde byl původně zesilovač, zhotovíme stejně jako dutinu první, se stejnými indukčními smyčkami a s odbočkou na výstupu shodnou jako na vstupu.

Chceme-li příjem signálů PLR teprve realizovat, je výhodné navrhnut soustavu antén, která rušící signál účinně potlačí. Antény nasměrujeme na žádoucí signál a umístíme je do takové vzájemné vzdálenosti, aby rušící signál dospěl na anténu vzdálenější od rušivého vysílače o polovinu vlnové délky později (obr. 5). Příklad provedení si ukážeme na příjmu signálů PLR v Praze — na Petřinách a na Jižním městě 2. Situace je zřejmá z obr. 6.

Obr. 5. Odstranění rušení výpočtem rozteče antenní dvojice; obecně $b = (2n-1)\lambda/2$, $a = b/\sin a$

Dokud nevysílal vysílač Votice, byl příjem na k30 rušen vysílačem Ještěd na K31, který způsoboval v signálu PLR 1 křížovou modulaci. Toto rušení bylo možné účinně potlačit dvojicí antén ve vypočítané vzdálenosti. Z obr. 6 vidíme, že vypočítané vzdálenosti pro odrušení Ještědu nebo Votic se liší zhruba o 10 cm. Vzhledem k tomu, že rušení vysílačem Votice je mnohem intenzivnější, uspořádáme soustavu pro odrušení právě tohoto signálu, přičemž dosahneme i potlačení signálu k31. Vypočtené vzdálenosti a doporučené typy antén jsou uvedeny rovněž v obr. 6. Použijeme-li čtverci antén vedle sebe (obr. 7) (např. kvůli zisku), pak riskujeme to, že rušící Ještěd bude zachycen prvním postranním maximem, které je poměrně výrazné, takže rušení k31 se naopak zhorší.

(Dokončení na s. 432)

Elektronický variometr pro závěsné létání

Ing. Vladimír Rosol

Variometr měří za letu rychlosť stoupání nebo klesání kluzáku. Podnětem ke konstrukci byla nedostupnost jakéhokoliv vhodného, lehkého a přesného variometru pro závěsné létání v ČSSR. Klasický letecký variometr je rozměrný a vyznačuje se velkým zpožděním indikace. Dříve používané zapojení elektronického variometru se sondou s vláknenem žárovky bylo teplotně závislé a nemělo proto dlouhodobou stabilitu nulového údaje stoupání.

Popisovaný variometr je sestaven ze součástek, dostupných na našem trhu.

Snímačem změny tlaku je tensometrický tlakový snímač TM 410/01 TESLA Rožnov, s nímž lze postavit variometr s vlastnostmi, srovnatelnými s vlastnostmi přístrojů běžně vyráběných ve vyspělých státech pro potřeby závěsného létání, popř. pro nový sport – létání na klouzavých padáčích. Variometr je rovněž vybaven akustickým výstupem, který přerušovaným tónem (kmitočet přerušování je závislý na rychlosti stoupání kluzáku) signalizuje stoupání, anž by bylo nutné zrakem sledovat údaj měřicího přístroje.

Technické parametry

Rozsah měření:	±5 m/s.
Akustická indikace:	jednotónová, při stoupání.
Nulování:	automatické, až za 10 min po zapnutí.
Doba provozu:	min. 10 hodin.
Provozní teplota:	-5 °C až 40 °C.
Rozměry:	105 × 70 × 35 mm.
Napájení:	3 V (2 tužkové baterie R6).
Hmotnost:	250 g.

Popis činnosti

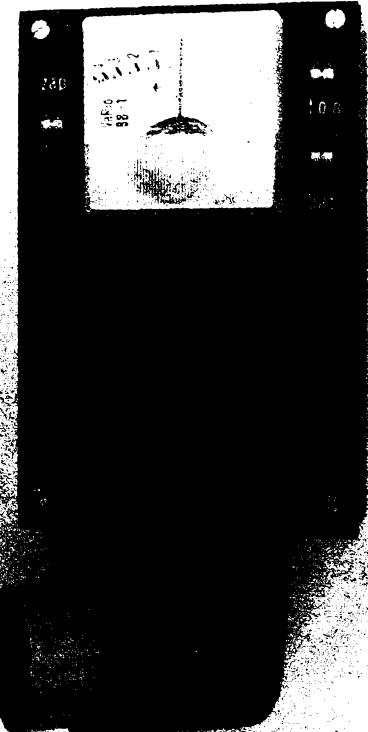
Blokové schéma variometru je na obr. 1.

Statický tlak se mění s výškou. Bude-li na membránu tlakové sondy TM 410/01 z jedné strany působit statický tlak vzduchu, uzavřený v tlakové komůrkce, vzniklé zlepšením otvoru pro snímání tlaku, a z druhé strany statický tlak okolí, bude napětí mezi měřicími body sondy úměrné rozdílu tlaků a tedy výše. Po příslušném zesílení signálu získáme tak na výstupu IO1 napětí, které je úměrné

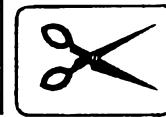
výše. U popisovaného přístroje odpovídá změně výšky o 1000 m (tedy změně tlaku asi o 110 hPa) změna napěti o 1 V. Variometr je přístroj, který indikuje rychlosť stoupání nebo klesání letadla v m/s. To znamená, že derivaci (IO2) výstupního napěti IO1 a potřebným zesílením (IO3) získáme napětí, které – indikované měřidlem – nám poskytne požadovaný údaj. Aby nebylo nutno stále sledovat zrakem údaje přístroje, doplňuje se ještě variometr akustickou indikací: při stoupání je vydáván přerušovaný tón o kmitočtu asi 1 kHz. Opakovací kmitočet je závislý na rychlosti stoupání. Při malém stoupání je přerušování pomalé a zvětšuje-li se rychlosť stoupání, intervaly mezi tónovými impulsy se zkracují.

Přístroj je napájen ze dvou tužkových článků, z nichž se měničem vytváří napětí ±4,5 až ±5 V s účinností asi 60 %. Tento způsob napájení byl zvolen s ohledem na rozměry, váhu a dostupnost baterií na trhu, a také proto, že napájecí napětí pro sondu musí být stabilizováno. Je vhodné používat alkalické typy článků.

Výstupní napětí IO1 je značně závislé na teplotě sondy (je to dánou změnou tlaku vzduchu, uzavřeného v sondě, v závislosti na teplotě). Pro použití přístroje jako variometru to nevadí. Napětí na výstupu IO1 však nelze použít jako údaj o výšce, protože při změně teploty o 40 °C je odpovídající změna výšky až asi 1000 m. Pro měření výšky by musela mít sonda komůrku vakuovou, což s tímto typem sondy nelze provést. Bylo by to možné u sondy TM 420, ale musel by to provést výrobce. Cena této sondy je asi trojnásobná oproti ceně TM 410/01, jejíž VC je 515 Kčs a MC asi 1200 Kčs.

VYBRALI JSME NA OBÁLKU

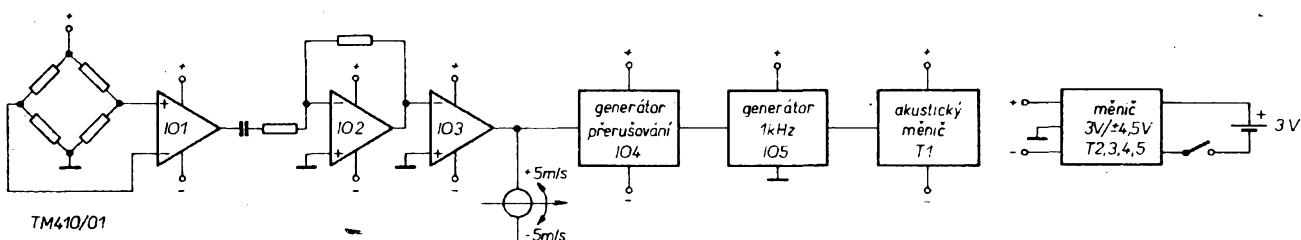

Sondu je možné pro organizaci (Svazarm) objednat přímo v k. p. TESLA Rožnov.

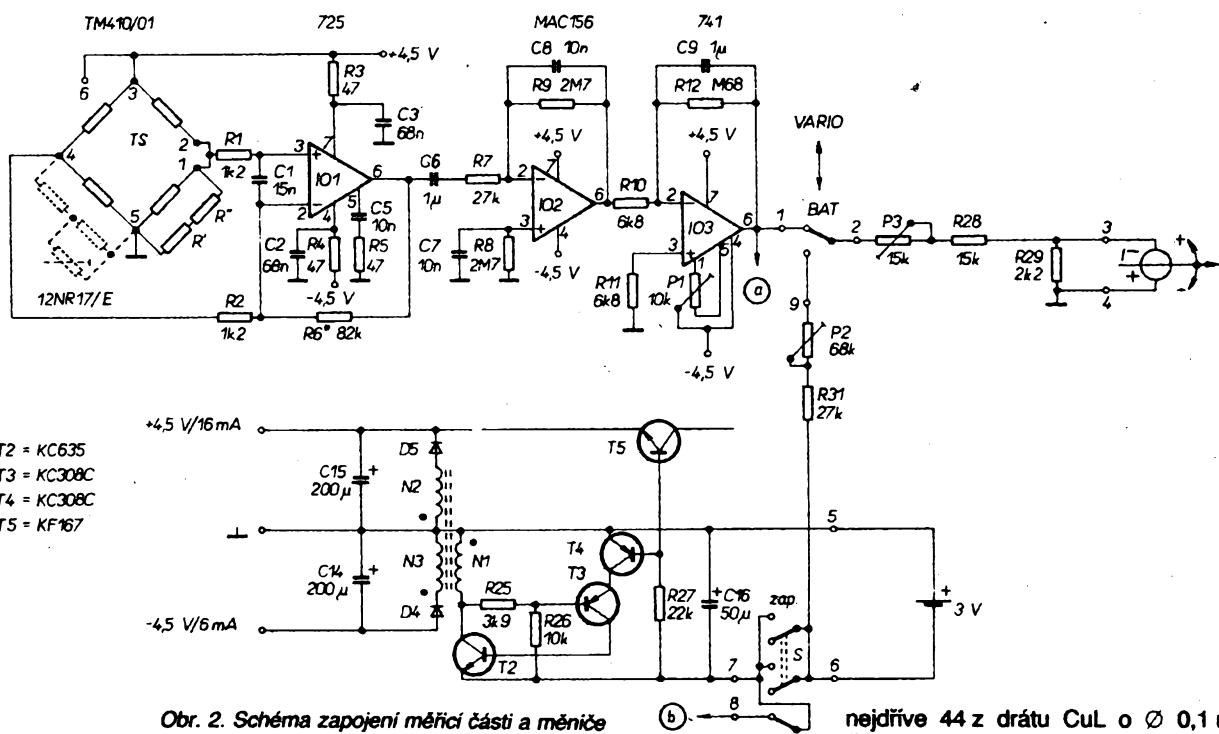
Postup stavby

Schéma zapojení měřicí části a měniče je na obr. 2, akustické části na obr. 3. Nejprve si připravíme některé součásti pro osazení desky a měřicí přístroj.

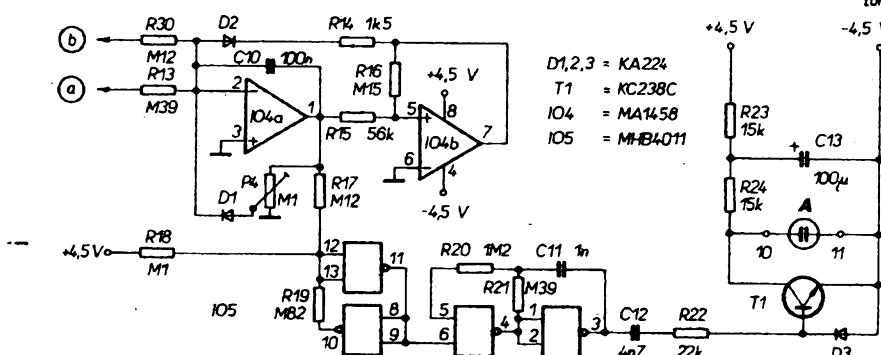
Měřicí přístroj – libovolný s nulou uprostřed, nebo indikátor magnetofonu. Vhodný je např. typ, určený pro kazetový magnetofon SM260. Indikátory magnetofonů mají zpravidla nelineární průběh stupnice. Indikátor proto rozebereme a oddělíme magnet s cívkou od vnějšího prstence. Povolíme dva šrouby rámečku a pootočíme magnet – s použitím kompasu – tak, aby osa magnetického pole byla ve středu „pohybu“ cívky (viz obr. 4). Kompass musí být nad osou cívky. Pak se měřidlo opět složí, upraví se pružinky, aby ručka ukazovala do středu stupnice, a zkонтroluje se vývaze-

Obr. 1. Blokové schéma variometru

Obr. 2. Schéma zapojení měřicí části a měniče

Obr. 3. Schéma zapojení obvodů akustické indikace

ní a symetrie stupnice (popř. upraví). Tim se získá optimální průběh stupnice, při němž v okoli 0 m/s je stupnice „roztaženější“ a ke konci (± 5 m/s) se zhušťuje. Zkusmo se určí odpor R29 tak, aby přístroj byl dostatečně tlumen. Odpor sériové kombinace P3, R28 volíme takový, aby při 1,5 V přístroj ukazoval pinou

výchylku. P3 vybereme tak, aby napětí bylo možno měřit v rozsahu 1 až 2 V.

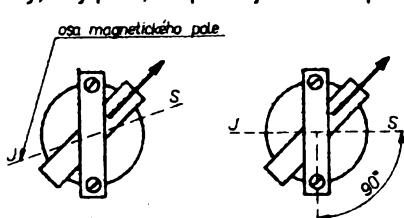
Pak zhotovíme stupnice. Při nastavení citlivosti na 1,5 V zvyšujeme napětí od nuly po 0,3 V a zaznamenáváme polohy ruky pro obě polarity. Tim dostaneme dělení stupnice po 1 m/s (lze volit i dělení po 0,5 m/s). Stupnice narýsueme na křídový papír, popíšeme obtisky Propisot, přilepíme do přístroje a zkонтrolujeme správnost. Při nastavení citlivosti na 1,5 V se určí odpor P2 a R31 tak, aby rozsah měření napětí byl 5 V, a aby změnám P3 odpovídalo měření asi +3 až +7 V.

Výběr T5. T5 je použit jako Zenerova dioda (typy KZ141, příp. KZ260 nejsou vhodné). T5 vybereme tak, aby při proudu asi 1 mA bylo Zenerovo napětí přechodu E-B asi 5,5 V.

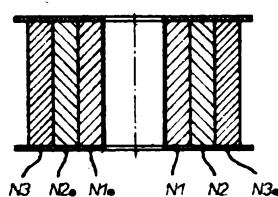
Transformátor měniče. Hrníčkové jádro je typu H6 nebo H12, o \varnothing 14 mm, bez vzduchové mezery. Na cívku navineme

nejdříve 44 z drátu CuL o \varnothing 0,1 mm (N1), pak 48 z drátu CuL o \varnothing 0,1 mm (N2), nakonec 46 z drátu CuL o \varnothing 0,1 mm (N3) a opatříme izolační vrstvou (voskem, páskou apod.). Vývody (tečkou označené začátky vinutí) budou uspořádány podle obr. 5. Hrníček má vzduchovou mezeru 0,1 mm z papíru (na vnitřní i vnější styčné ploše) a je připevněn k desce s plošnými spoji vhodným mosazným šroubem M2 až M2,5 zakápnutým barvou (proti povolení). Hrníček je vhodné k desce přilepit.

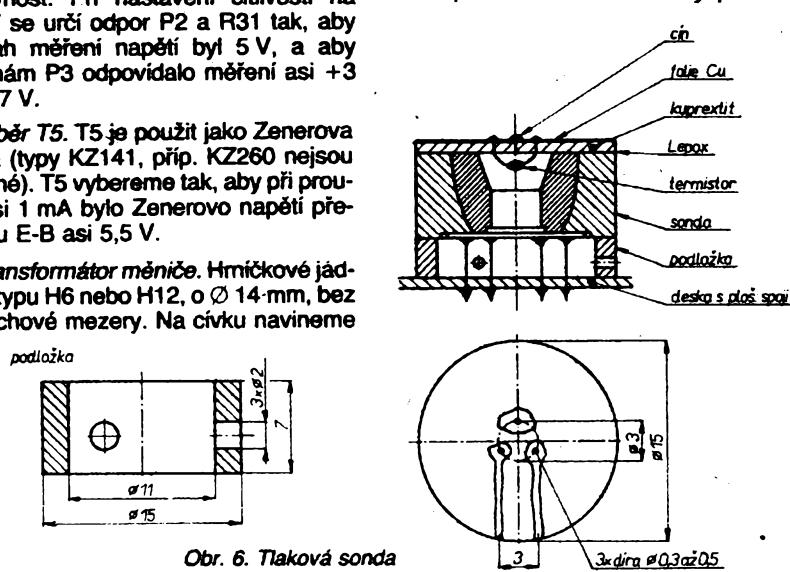
Tlaková sonda. Sestava je na obr. 6. Připravíme kuprexitovou desku na zákrytí. Pro případnou teplotní kompenzaci lze dovnitř umístit termistor, uvedený v seznamu součástek. Ve spojení s dalším operačním zesilovačem lze kompenzovat teplotní roztažnost vzduchu, uzavřeného v sondě (pro běžnou potřebu však termistor není nutný a oba otvory pro termistor není třeba vrtat). Obrousíme styčné plochy kuprexitu a sondy a desku i sondu potřebme těknou vrstvou Lepoxu (ne Rapid), slepíme tak, aby vývody termistoru směřovaly mezi vývody 4 a 5 sondy, zatížíme (deska se nesmí posunout a otvor musí být průcho-

Obr. 4. Úprava měřidla

Obr. 5. Cívka transformátoru měniče

Obr. 6. Tlaková sonda

zí) a necháme vytvrdit 48 hodin. Pak opatrně mikropáječkou zapojíme otvor, aby se sonda uzavřela. Musí se pracovat rychle, aby se deska kuperxtitu příliš neohřála. Měděná ploška musí být před pájením rádně očištěna a potřena kafafunovým lakem.

Vývody se odpájejí a nahradí asi 15 mm dlouhými, dobře ocínovanými drátky. Musí se postupovat opatrně, aby se nepoškodily přívody z membrány na destičku. Sonda se přilepí a zapojí do desky s plošnými spoji.

Akustický měnič. Je z vadních digitálních hodinek. Z hodinek se opatrně vymíme (je zpravidla přilepený oboustrannou izolepou) a připojí se přívody z membrány na předem očištěná místa. Měnič se přilepí oboustrannou lepicí páskou na vnitřní čelní plochu krabičky variometru. Pokud je krabička kovová, musí se zajistit jeho izolace. Vhodným umístěním měniče, popř. vyvrácením otvorů, lze do určité míry měnit hlasitost „pípání“.

Seznam součástek

Resistory (TR 212, není-li uvedeno jinak)

R1, R2	1,2 kΩ, TR 191 (TR 151, MLT-0,25)
R6*	82 kΩ, TR 191 (TR 151, MLT-0,25)
R7	27 kΩ, TR 191 (TR 151, MLT-0,25)
R8, R9	2,7 MΩ, TR 191 (TR 151, MLT-0,25)
R3, R4, R5	47 Ω
R10, R11	6,8 kΩ
R12	0,68 MΩ
R13, R21	0,39 MΩ
R14	1,5 kΩ
R15	56 kΩ
R16	0,15 MΩ
R17, R30	0,12 MΩ
R18	0,1 MΩ
R19	0,82 MΩ
R20	1,2 MΩ
R22, R27	22 kΩ
R23, R24	15 kΩ
R25	3,9 kΩ
R26	10 kΩ
R28*	15 kΩ
R29*	2,2 kΩ
R31	27 kΩ

označení * viz text

Kondenzátory

C1	15 nF, TK 783
C2, C3	68 nF, TK 782
C5, C7, C8	10 nF, TK 783
C6, C9	1 μF, TC 215 (TC 205, 1 μF/160 V, MPT-Pr96)
C10	0,1 μF, TK 182
C11	1 nF, TK 724
C12	4,7 nF, TK 744
C13	100 μF, TE 003
C14, C15	200 μF, TE 002
C16	50 μF, TE 002

Diody

D1 až D5	KA224
----------	-------

Tranzistory

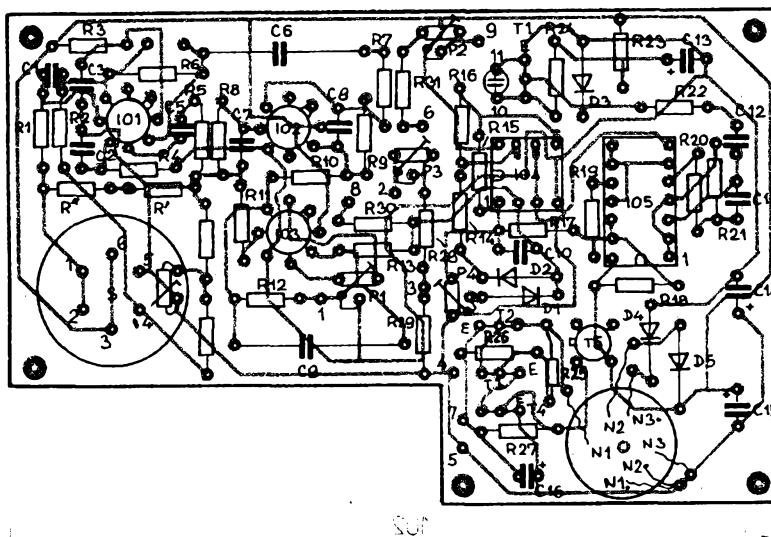
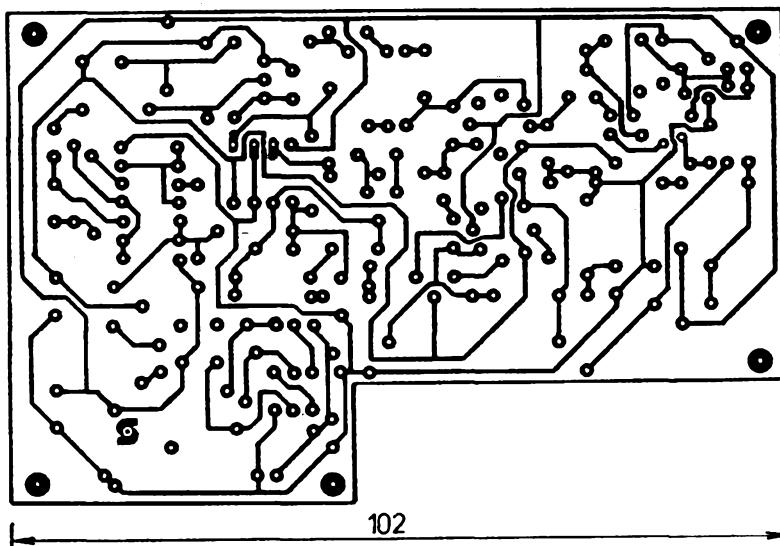
T1	KC238C
T2	KC635
T3, T4	KC308C
T5	KF167 (viz text)

Trimry

P1	10 kΩ, TP 008
P2	68 kΩ, TP 008
P3	15 kΩ, TP 008
P4	100 kΩ, TP 008

Termistor

12NR17	viz text
--------	----------

Obr. 7. Deska X53 s plošnými spoji a rozložení součástek

Integrované obvody

IO1	MAA725H, 725 (viz text)
IO2	MAC156, 155
IO3	MAA741
IO4	MA1458
IO5	MHB4011

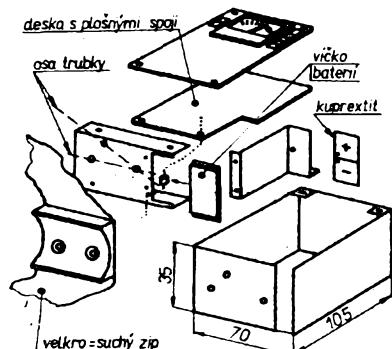
Ostatní

TS	tlaková sonda TM 410/01
I	měřicí přístroj
A	akustický měnič z hodinek
S	spínač
Tr	transformátor měniče

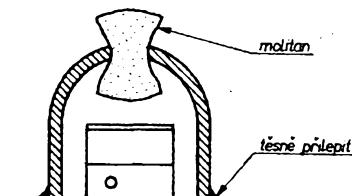
Osazení desky a oživení

Osadíme desku součátkami (viz obr. 7) kromě C6, C9 a rezistorů sondy R', R". Součástky je třeba předem zkонтrolovat. Nastavíme P3 tak, aby výchylka pro +5 m/s byla při napětí +1,5 V v bodě 2. Připojíme napájení +3 V ze zdroje, měříme napětí a proud a zkonzolujeme činnost měniče. Symetrie napětí by měla být s odchylkou nejvýše několika desetin voltu, proud 50 až 60 mA při napětí asi ±4,8 V. Proud je závislý na odporu rezistorů sondy, který může být v rozsahu 400 až 700 Ω. U popisovaného vzorku byl odpor asi 550 Ω. Měnič nesmí být

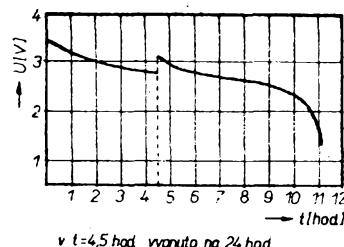
slyšet. Snižujeme-li napětí, odběr proudu vzrůstá, až asi při napětí 1,5 V měnič vysadí. Kmitočet se při tom mění z asi 30 kHz do 7 kHz. Nepracuje-li měnič správně, zkonzolujeme tranzistory, diody D4, D5, popřípadě upravíme tloušťku vzduchové mezery transformátoru na nejménší proud, nebo použijeme C16 s větší kapacitou. Pak nastavíme P1 tak, aby napětí na výstupu IO3 bylo asi –1 V. P4 nastavíme tak, aby na vývodu 1 IO4 bylo napětí +1,6 V. Obvod P4, D1 vymezuje zpoždění akustického signálu při přechodu indikace ze záporných do kladných hodnot v blízkosti nuly. Tyto součástky lze vynechat. Zkontrolujeme akustickou část změnou polohy běžece trimru P1. Při zvyšování napětí na vývodu 6 IO3 nad 0 V se zvyšuje rychlosť „pípání“. Nepracuje-li správně, zvýšime napětí na vývodu 1 IO4. Osadíme C6 a odpojíme napájení sondy (spoj od vývodu 3 sondy odškrábnout). Po zapnutí a ustálení výchylky měřidla nastavíme P1 tak, aby přístroj ukazoval asi +0,5 m/s

Obr. 8. Sestava skřínky variometru

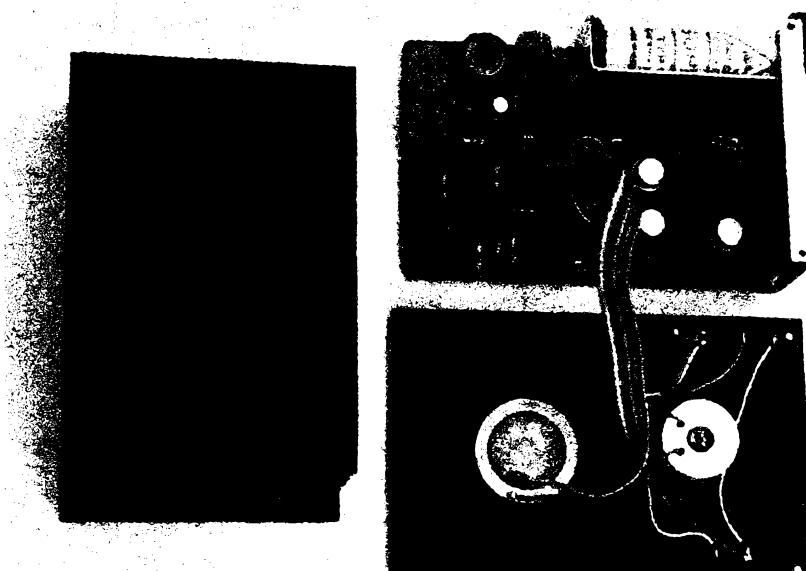
Obr. 9. Kryt sondy

Obr. 10. Vybijecí křivka článku R6 typ 155
Bateria

s vypnutou akustickou indikací. Ručka je v klidu; pak zapneme akustické obvody, signál má malý opakovací kmitočet. Přitom se nesmí ručička v rytmu „pipání“ pohybovat více než o $\pm 0,1$ m/s. Jsou-li změny větší, musíme vyměnit IO1. Protože rozdílový signál na vstupech IO1 je rádu mikrovolttů, může se u některých MAA725 projevit šum vstupů – nepravidelné „cukání“ ručky s amplitudou větší, než asi 0,5 m/s. Pak je rovněž nutno vyměnit IO1. Je-li vše v pořádku, osadíme C9 a nastavíme P1 na 0 m/s. Drobné kmity ručky se po připojení C9 uklidní.

Připojíme napájení sondy. Místo R' a R" připojíme trimr s odporem $47 \text{ k}\Omega$ až $100 \text{ k}\Omega$ a po ustálení ručky měřidla nastavíme na vývodu 6 IO1 napětí -2 V . Odpor změříme a nahradíme trimr sériovým spojením dvou rezistorů typu jako R1, R2. Takto seřízený variometr už je schopný plnit s malými nepřesnostmi svou funkci. Ověříme jeho údaje na schodech nebo ve výtahu; přitom se nastavuje pouze citlivost trimrem P3. Přesné seřízení se provede s tlakovou nádobou. Variometr umístíme do tlakové nádoby, vybavené výškoměrem s rozlišením 10 m a „odsávací“

Obr. 11. Vnitřní provedení přístroje

hadíčkou. Voltmetr připojíme na vývod 6 IO1 a zkontrolujeme při „odsáti“ vzduchu z nádoby, odpovídající zvětšení výšky o 1000 m, zda napětí vzrostlo z -2 V na -1 V . Není-li tomu tak, pozměníme odpor R6. Pak opět odčerpáme vzduch (asi o 500 m) a přeloženou hadíčkou vpouštíme dovnitř rovnomořně vzduch tak, aby přístroj ukazoval -2 m/s . Stopkami měříme čas, za který se změní výška o 100 m; měl by být 50 s. Změníme polohu běžeče trimru P3 a měření opakujeme, až je údaj správný. Potomto seřízení zkонтrolujeme stejným postupem správnost stupnice. Současně kontrolujeme činnost akustické indikace v celém rozsahu 0 až $+5 \text{ m/s}$.

Na závěr připájíme všechny zbývající součástky (přepínače apod.) a seřídíme P2 tak, aby při napěti $+3 \text{ V}$ na vstupu měniče ukazoval přístroj -3 m/s . Pak poslouží stupnice i ke kontrole stavu baterií.

Sestava přístroje

Všechny součástky kromě měřidla, přepínačů, spínače a akustického měniče jsou na desce s plošnými spoji. Mechanická sestava může být v libovolném provedení. Jedna z možností – s orientačními rozměry – je na obr. 8. Držák je upraven pro umístění přístroje na hrazdové trubce. Při vhodné konstrukci držáku lze přístroj upevňovat jak na hrazdu, tak na trapézovou trubku. Sonda je kryta víčkem, přilepeným na desku s kouskem molitanu pro tlumení poryvy větru (vhodná je otočná část kličky ručního mechanického šlehače). Sestava sondy s krytem je na obr. 9. Přepínač a spínač mohou být libovolného typu. U vzorku jsou použity malé přepínače pro plošné spoje – typ TS 501 2122 (dvojitý s mechanicky spojenými páčkami) s paralelně propojenými kon-

takty jako vypínač baterií a akustiky, typ TS 501 2123 jako spínač měření baterií. Je vhodné doplnit je přilepením hmatníků pro lepší ovládání. Na obr. 11 je vidět vnitřní provedení přístroje. Na obr. 12 je vidět jiné provedení variometru vybaveného výškoměrem, rychloměrem (sonda rychloměru je mimo přístroj) a hodinkami. Na obr. 13 je vnitřní provedení.

Závěr

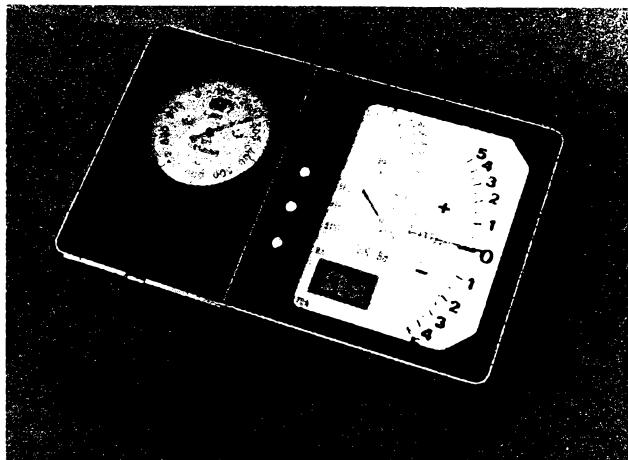
Vzhledem k použité koncepcii napájení sondy a celého přístroje se projevuje větší zatěžování jak měniče, tak i baterie, pohyby ručky měřidla. Proto není vhodné použít klasický akustický měnič, např. sluchátko ALS 202 apod. Zapojení s měničem z hodinek má minimální spotřebu proudu.

Tužkové baterie typ R6 byly zvoleny pro jejich dostupnost na trhu. Na obr. 10 je průběh vybijení této baterie při jednom přerušení. Nové články vydrží minimálně deset hodin provozu. Protože je provoz impulsní, je vhodné použít články alkalické, s nimiž je doba provozu asi 30 až 40 hodin.

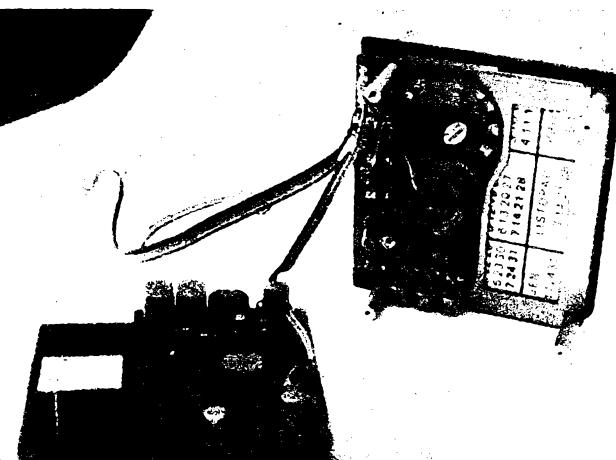
Při použití sondy bez teplotní kompenzace (zatím nepoužito – není nezbytně nutné) se ustálí výchylka ručky na nule asi za 5 až 10 minut a běžné změny teploty při létání (pokles teploty s výškou apod.) nemají vliv na údaj měřidla. U přístroje není použita výšková kompenzace (pokus tlaku s výškou není lineární funkcí).

Při létání na závesném kluzáku bude zpravidla třeba potlačit reakci přístroje na poryvy větru, např. vložit kousek molitanu do otvoru v krytu sondy.

Přístroj je v provozu ZL v obou provedeních k plné spokojenosti autora.

Obr. 12. Jiné provedení přístroje, doplněné výškoměrem, rychloměrem a hodinkami

Obr. 13. Vnitřní provedení

Doplňky k variometru

Ing. Vladimír Rosol

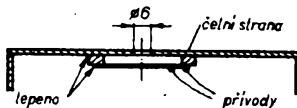
Od přihlášení variometru do konkursu AR uplynul téměř rok. Během té doby bylo vyrobeno více kusů. Zkušenosti ze stavby a provozu a z nich vzniklá doporučení uvádějí následující rádky.

Nejdříve k napájení. Při napájecím napětí 4 V má měnič největší účinnost. V okolí tohoto napěti se účinnost mírně zmenšuje. Nechceme-li variometr s co nejménšími rozamy, je vhodné jej napájet napětím 4,5 V (tři tužkové baterie, plochá baterie apod.). K dosažení minimální spotřeby je nutno použít jako IO1 typ MAA725H a na místo IO2 typ MAC155. Při tomto osazení byl při napájecím napětí 4,5 V u deseti variometrů odebíraný proud v průměru 35 mA. Plochá baterie přitom vydří více než čtyřicet hodin provozu.

U některých měničů byl slyšet kmitočet spinání a tranzistor T2 se ohříval. Záviselo to na vlastnostech baterií. Po jejich výměně tato závada zpravidla zmizela. Spolehlivě lze odstranit zmenšením odporu rezistoru R25 asi na 2,2 kΩ.

Některí piloti si stěžovali na malou hlasitost akustického signálu. Přilepili se akustický měnič k čelní stěně tak, jak ukazuje obrázek, pak je zvuk dostatečně hlasitý. Komu by výhovovalo kratší „pípnutí“, může mírně zvětšit odpor rezistoru R17 (zpravidla stačí 0,15 MΩ), nebo jej složit ze dvou rezistorů.

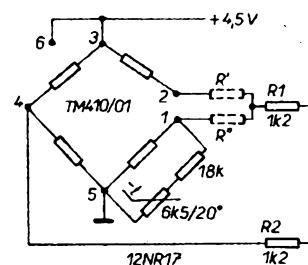
Pro ty, kdo mají možnost získat perličkový termistor s označením 12NR17 (nebo NR536) s odporem asi 6,5 kΩ při teplotě 20 °C ještě uvádíme, jak zapojit teplotní kompenzaci. Teplotní kompenzace jednak odstraňuje vliv ohřevu vzduchu uvnitř sondy proudem procházejícím měřicím můstkkem (a tím změny tlaku po zapnutí) a pak změny tlaku, způsobené změnou okolní teploty. Uvedený termistor je „holá“ perlička s drátovými vývody. Před zapevněním sondy se připájí na destičku (pájet se musí kvalitně, aby okolo přívodů nemohl proudit vzduch). Destičku potřebme slabou vrstvou lepidla, aby termistor po zapevnění sondy nebyl zařízen v epoxidu. Termistor v sérii s rezistorem o odporu 18 kΩ (TR110) zapojíme na místo rezistorů R' a R". Vhodně se k tomu využijí spoje na

Obr. 1. Akustická komůrka

desce a propojení dráty. Teprve pak nastavujeme rezistorem, zapojeným ve vývodu 1 nebo 2 sondy, výstupní napětí IO1 na -2 V. Upravené zapojení je na obr. 2. Rezistor má odporník jednotek ohmů (zpravidla 8 až 12 Ω, což záleží na sondě). Rezistor připojujeme ze strany spojů. U všech přístrojů, které byly takto upraveny, se ustálila ručka měřicího přístroje na nule asi do 30 s od zapnutí. Při změně teploty okolí asi o 20 °C byla změna výstupního napěti IO1 maximálně 40 mV, což výškově odpovídá 40 m. Tyto změny už měřicí přístroj neukazuje. Tim se výrazně zlepší vlastnosti variometru – ovšem problém je s pořízením termistoru.

Tuto úpravu lze provést i dodatečně. Lepenkou pilkou se opatrně nařízne lepený spoj, anž by se sonda vyjímalá z desky, zapálením šroubovákem se destička odloupne, sonda se přebrousi smirkovým pápírem a přilepí se nová destička s termistorem. Samozřejmě lze použít i jiný než uvedený termistor, kompenzaci je pak třeba zkusmo nastavit.

Obr. 2. Teplotní kompenzace

DRUŽICOVÝ PŘIJÍMAČ Z VÝSTAVY ERA '88

Tento přijímač, o kterém jsme psali v AR A 2/1989, se autorům (Václav Pochtiol, Jaromír Špaček, František Moskala) podařilo vydat tiskem ve formě podrobné technické dokumentace. Vydání a distribuci zajišťuje výrobní družstvo invalidů Spektra. Objednávky můžete zasílat na adresu: VDI Spektra, Nuselská 134, 140 00 Praha 4. Předpokládaná cena je 247 Kčs. Dodací lhůta by měla být jeden měsíc.

Technicky se jedná o superhet s dvojím směšováním (1. mezifrekvence je 745 MHz, 2. mezifrekvence je 134 MHz). Pro předběžnou informaci uvádíme některé základní polovodičové součástky, které budou zájemci o stavbu potřebovat: tranzistory typu BFR apod. (7 ks); integrované obvody K500LP116 nebo K500LP216, MC10116, MC10216 (1 ks), A244D (3 ks); diody KAS31 (4 ks), KAS34 (2 ks), BB121 nebo BB221 (2 ks) atd.

Občanské radiostanice FM 27

Jiří Krčmář

(Dokončení)

Pro cívku L5 by byl nejvhodnější miniaturní japonský mf transformátor. Ten jsem však při konstrukci neměl k dispozici a tak je L5 navinuta na běžném jádru o \varnothing 5 mm. Protože však v tomto případě cívka není magneticky uzavřena, vzniká mezi L5 a L3 nežádoucí vazba. Ke kompenzací této vazby slouží smyčka L_v (není zakreslena ve schématu), kterou připájíme v bodech naznačených na obr. 6. Vede me ji kolem cívek ve výšce, ve které právě končí vinutí L5. Cívku L5 není možné stínit krytem, protože by se silně

zhoršila její jakost. Kdo má vhodný mf transformátor, kterým by bylo možno zaměnit L5, může jej použít. Odpadne tím kompenzační smyčka L_v a její nastavování. Kapacitu kondenzátoru C15 je potom vhodné zmenšit asi na 470 pF. Kondenzátor, který je obvykle vestavěn v mf transformátoru, je nutné odstranit. Má pro naše účely nevhodné vlastnosti.

Reprodukтор připojíme ohebnými vodiči. Jeho kostru je nutné spojit se zemním pólem.

Nyní již můžeme přikročit k oživení přijímače. Do pouzder vložíme baterie a po zapnutí změříme odběr proudu. Musí být menší než 100 mA. Z reproduktoru se musí ozývat šum nebo chrčení. Na vstup přivedeme signál z vf generátoru s úrovní asi 10 mV, modulovaný 1 kHz s kmitočtovým zdvihem 1 kHz. K reproduktoru připojíme osciloskop a na milivoltmetr.

Cívku L5 ladíme na maximální výstupní napětí a cívky L1 a L2 na maximální citlivost při zmenšování vstupního vf napětí. Vazební smyčku L_v nastavujeme přihybáním na maximální citlivost přijímače a při odpojeném generátoru na nejčistší a nejsilnější šum bez chrčivých nebo škvírových zvuků. Přihybání smyčky L_v ovlivňuje naladění cívek L2 a L5, po každém zásahu je tedy nutno jejich naladění znova upravit. Kdyby i po pečlivém nastavení nebyl šum „čistý“, zkusíme vyměnit kondenzátor C12. Pokud přijímač šumí, ale signál se nepodaří zachytit, pravděpodobně nekmitá osciloskop.

Seznam součástek

Rezistory (TR 212, TR 151)

R1	68 kΩ
R2, R8	100 kΩ
R3, R11	
R20	6,8 kΩ
R4, R5	3,3 kΩ
R6	100 Ω
R7	2,2 kΩ
R9, R22	33 kΩ
R10	8,8 kΩ, viz text
R12	180 kΩ
R13	220 kΩ
R14, R17	
R18	47 kΩ
R15	56 kΩ
R16	18 až 22 kΩ, viz text
R19	1,5 kΩ
R21	15 kΩ
R23	10 kΩ
R24	330 Ω
R25	33 kΩ, viz text
R26	220Ω

Kondenzátory

C1	100 nF, TF 007
C2, C5	22 pF, TK 754
C3, C4,	
C18, C33	1 nF, TK 744
C6, C7	18 pF, TK 754
C8	120 pF, TK 754

C9, C38,	
C42	150 pF, TK 754
C10, C12	10 μF, TE 132
C11, C23	100 nF, TK 782
C13, C14,	
C34	33 pF, TK 754
C15	1 nF, TGL 5155
C16	220 pF, TK 754
C17, C32,	
C38, C43	10 nF, TK 744 (724)
C19, C27	8,3 nF, TK 724
C20	1 μF, TE 988
C21, C25	2 μF, TE 006
C22, C26	5 μF, TE 004
C24	50 μF, TE 981
C29	17 nF, TK 762
C29, C30	1 nF, TGL 38159
C31	330 pF, TGL 5155
C35, C39,	
C41	330 pF, TK 754 (764)
C37	68 pF, TK 754
C40	680 pF, TK 794
Polovodičkové součástky	
D1, D2	KA206
D3, D4	LED žárovka, žlutá
D5, D6	KB109G
T1	KP910 (907)
T2, T3, T4	KC229
T5	SF245
T6	KSY21 (8342-1)
I01	MA3005 (3006)
I02	MCAT70A
I03	MBA915A (915)

Ostatní součástky

X1, X2	pár kryštálu pro 27 MHz
F1, F2	SPF455A (modrý)
P1-S3	50 kΩ/G, JP 161
S1, S2	WN 559.00
reprodukтор	APZ 085, 8Ω
konektory	BNC

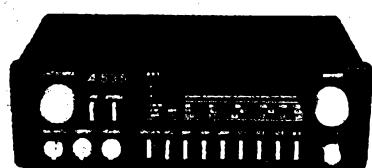
Cívky

L1	15 závitů drálu CuL o \varnothing 0,25 mm na kostru o \varnothing 5 mm, levotočivá (-L)
L2	15 z. 0,25 mm, kostra 5 mm, pravotočivá (-P)
L3	2 z. 0,25 mm, na L2, P
L4	asi 5 μH — podél krystu, na ferrit tyče o \varnothing 1,5 mm délky 7 mm, P
L5	15 z. 0,1 mm, kostra 5 mm, P
L6	25 z. 0,15 mm, kostra 5 mm, L) v jedné L7 20 z. 0,15 mm, kostra 5 mm, P) v dráze L8 20 μH, na ferit tyče o \varnothing 2 mm délky 8 mm, P
L9	9 z. 0,4 mm, samosané na \varnothing 3 mm, L
L10	5,5 z. 0,4 mm, kostra 5 mm, P
L11	4 μH, na ferit tyče délky 7 mm a \varnothing 2 mm, P
L12	7 z. 0,6 mm, samosané na \varnothing 3 mm, P
L13	6 z. 0,5 mm, samosané na \varnothing 3 mm, P
L14	1 T μH, na ferit tyče o \varnothing 2 mm délky 8 mm, L) drát minimálně o \varnothing 0,4 mm
L _v	smyčka z pochovaného drátu o \varnothing 0,8 mm

Závorky vinutí jsou na obrázku označeny teckou. Všechny cívky kromě L5 musejí být uloženy v jedné vrstvě.

Stereofonní autopřijímač RFT A535

Na letošním jarním veletrhu v Lipsku vystavil VEB Kombinat Rundfunk und Fernsehen nový stereofonní autopřijímač A535 pro

příjem AM a FM rozhlasových stanic v pásmu středních, krátkých a velmi krátkých vln, který je prvním přístrojem nové řady moderních autopřístrojů, jenž je vybaven dekódérem dopravního vysílání. V pásmu velmi krátkých vln zaručuje předvolba dobrý příjem čtyř rozhlasových stanic, automatické potlačení rušení a skutečně optimální reprodukci. Dekodér dopravního vysílání umožňuje spolehlivý příjem hlášení i při méně hlasitém nastavení právě přijímané stanice.

K ladění stanic na přijímači slouží při příjmu stanic AM i FM ladící obvod s kapacitními diodami. Přepínač mono – stereo příjmu pracuje samočinně v závislosti na síle pole přijímaného signálu. Přijímač je vybaven odpojovatelnou samočinnou regulací hlasitosti, spinacem útlumu citlivosti přijímaných signálů AM, fyziologickou regulaci hlasitosti, oddělenými regulátory výšek a hloubek a vyplinačem dopravního rozhlasu. Ladící stupni

ce je osvětlena. K indikaci správného naladění slouží proužkový světelný indikátor se světelnými diodami.

Přijímané vlnové rozsahy: Střední vlny 526,5 až 1606,5 kHz; krátké vlny 5,95 až 6,2 MHz; velmi krátké vlny 87,5 až 108 MHz. Jmenovitý výstupní výkon při zkreslení 10 % a zátěži 4 Ω je větší než 2×5 W. Dekodér dopravního vysílání pracuje podle normy VDP 58201 postupem charakteristického signálu v pásmu VKV. Zapínací úroveň dopravního vysílání max. -2 dB (pW) ≈ 10 μV. Při přeladění z pásmu dopravního vysílání se po .30 s ozve trvale se opakující dobré slyšitelný varovný tón. Vnější rozměry přijímače odpovídají mezinárodním normám. Přijímač je vybaven konektory pro připojení prutové autoantény, spinacem konektorem pro elektronickou autoanténu a dvěma reproduktory. Sž Tisková informace RFT

Cívku L4 nastavujeme přijímač přesně na požadovaný kmitočet. Pro úsporu místa je navinuta na feritové tyče; nastavuje se odvíjením drátu. Kmitočet je třeba nastavit o něco nižší, protože při napájení na své místo cívka poněkud změní svoje vlastnosti. Musíme zajistit, aby její vzdálenost od přepážky a zemní fólie nebyla menší než 1 mm, např. vložením kousku izolační trubičky. Zjistíme-li při proladování generátoru vícenásobný výskyt přijímaného signálu, nakmitává oscilátor na základním kmitočtu (9 MHz). V takovém případě zmenšíme kapacity kondenzátorů C6 a C7.

Změnou odporu rezistoru R10 lze v malých mezích upravit zesílení IO3. Optimální odpor je takový, při němž signál na výstupu je omezený při zdvihu v frekvenci 2 až 2,5 kHz. Pokud ani při $R10 = 10 \text{ k}\Omega$ nedosáhneme požadovaného výstupního napětí, má laděný obvod L5, C15 malou jakost.

Nakonec znova přesně doladíme všechny cívky a včetně L4 je zakápneeme voskem.

Nyní již můžeme osadit všechny součástky vysílače, kromě rezistoru R16. Pro lepší uzemnění kondenzátorů C40 a C41 zapojíme mezi nimi drátovou propojku, spojující obě strany desky. Rezistor R23 a varikapky D5 a D6 jsou spodními vývody zasazené v desce a jejich horní vývody jsou vzájemně propojeny. Samonošné cívky L9, L12 a L13 zapojíme tak, aby jejich spodní okraj byl ve výšce asi 1,5 mm nad deskou. Vzdálenost cívky L11 od desky nesmí být menší než 1 mm (dosáhneme toho např. vložením do izol. trubičky). Cívku L8 podložíme kouskem plastické hmoty tak, aby její vzdálenost od desky byla asi 5 mm. Vinutí cívek L6, L7 a L8 musí být dobře zafixované (např. lepidlem), aby se časem neměnil vysílaný kmitočet.

Dále se již můžeme pustit do oživování vysílače. Kontakty spínače S2 propojíme drátovou propojkou, aby byl stále sepnut. Cívky L6 a L7 provizorně přemostíme vodičem. Krátkou propojkou zkratujeme též cívku L10. Závity cívky L9 jsou maximálně stačeny.

Po připojení k napájecímu zdroji 6 V se musí rozsvítit diody D3 a D4. Stabilizované napětí na nich má být 3,5 až 4 V. Kmitá-li oscilátor, měl by být proud odebíraný ze zdroje asi 15 až 18 mA. Pokud je proud mimo toto rozmezí, upravíme jej změnou odporu rezistoru R25. Tím je nastaven pracovní bod oscilátoru. Potom zrušíme zkrat cívky L10 a předběžně ji naladíme tak, aby odebíraný proud byl maximální.

Před nastavováním výstupního filtru přemostíme C40 keramickým kondenzátorem 10 nF (nikoli miniaturním). Slačováním nebo roztahovalním závitů cívky L12 se snažíme dosáhnout minimálního odběru proudu. Kondenzátor 10 nF odpojíme a cívku L13 nastavíme znova minimální odběr proudu. Poté zatížíme výstup vysílače rezistorem

s odporem asi 75Ω a doladíme L10 na maximální odběr. Toto nastavení v praxi plně postačuje. Pokud však máme možnost měřit na kvalitním spektrálním analyzátoru nebo selektivním voltmetru, můžeme ověřit obsah vyšších harmonických.

V méém případě měla 2. harmonická úroveň asi -75 dB , 3. harmonická asi -73 dB , další složky byly již neměřitelné ($< -80 \text{ dB}$). Vlivem vazby cívek L1 a L14 se ve výstupním spektru mohou objevit složky okolo 6. a 7. harmonické. Jejich úroveň by neměla být vyšší než -75 dB . V opačném případě je nutné zmenšit vazbu obou cívek. Kdyby bylo potlačení 2. harmonické nevyhovující, změníme kapacitu kondenzátoru C42 a znova celý filtr nastavíme.

Máme-li k dispozici ještě v wattmetr, změříme výkon vysílače. Na obvyklé zátěži 50Ω by měl být asi 220 až 270 mW. Je-li výkon malý, vyměníme T6 za jiný — s novějším datem výroby. Potom k výstupnímu konektoru připojíme vhodnou žárovku (aby svítila — např. 6 V/50 mA). Kmitočet vysílače měříme čítačem navázaným např. smyčkou přes vstupní cívku přijímače.

Nyní můžeme přikročit k poslední operaci — nastavení středního kmitočtu a zdvihu. Zrušíme přemostění cívek L6 a L7. Jádro cívky L6 zcela vyšroubujeme, jádro L7 naopak maximálně zašroubujeme. Je to výchozí poloha pro ladění obou cívek. Reproduktor musí být připojen. Rezistor R16 je zatím nezapojen.

Do bodu emitor T3-báze T2 připájíme provizorně ze strany spojů rezistor $6,8 \text{ k}\Omega$. Jeho druhý konec střídavě připojujeme a odpojujeme od kostry. Tím vlastně uvádíme modulátor do kladné nebo záporné saturace. Nastavováním cívek L6 a L7 se přitom snažíme dosáhnout změny kmitočtu o $\pm 2 \text{ kHz}$ od středního kmitočtu kanálu. Při uzemněním rezistoru nastavujeme cívku L7 horní kmitočet (tj. f kanálu + 2 kHz). Při odpojeném rezistoru nastavujeme cívku L6 dolní kmitočet (tj. f kanálu - 2 kHz). Cívka L6 tedy ovlivňuje předešlý dolní kmitočet, L7 horní. Protože se obě cívky ovlivňují také vzájemně, musíme postup několikrát opakovat.

Žárovka připojená k výstupu vysílače musí při odchylkách kmitočtu o $\pm 2 \text{ kHz}$ stále svítit a její jas se nesmí značně měnit. Pokud se jas žárovky při horním kmitočtu zmenší (případně zde oscilátor úplně vysazuje), mírně roztahneme závity cívky L9 a nastavení L6 a L7 opakujeme. Kdyby se jas žárovky zmenšoval při dolním kmitočtu, což se však může stát jen zřídka, je to pravděpodobně zaviněno nekvalitním nebo nevhodným krystalem. Oscilátor nejlépe pracuje s krystaly, které mají kmitočet sériové rezonance o 0 až 1 kHz pod požadovaným středním kmitočtem kanálu — to splňuje téměř všechny dostupné krystaly.

Nyní všechny cívky zakapeme voskem. Dále místo rezistoru R16 při

pájíme trimr $33 \text{ k}\Omega$. Otáčením trimru nastavíme kmitočet vysílače do středu mezi obě krajní meze, které jsme nastavili předtím. Trimr přesně změříme a nahradíme rezistorem stejněho odporu. Po tomto nastavení bude kmitočtový zdvih symetrický kolem pracovního kmitočtu. Při změnách napájecího napětí a teploty se sice projevuje mírná nesymetrie, ta však při provozu není na závadu.

Nastavení je v praktickém provozu stabilní jak časově, tak i teplotně. Je však značně závislé na vlastnostech použitého krystalu. Při jeho výměně musíme tedy radiostanici nově seředit.

Tím je oživení vysílače i přijímače ukončeno.

Zhotovení krabičky

Hladké dřevěné prkno tloušťky 21 mm (podle použitých reproduktorů) rozřízneme šikmo tak, aby vznikly 2 dřevěné klínky podle obr. 7. Malými hřebíčky zajistíme klíny na požadované šířce 53 mm. Celek pak pevně obalme vrstvou mikrotenové fólie, kterou vhodným způsobem zajistíme. Na vzniklou formu potom za stálého prosycování laminovací pryskyřicí navineme potřebné množství skelné tkaniny. Musíme ji při tom co nejvíce utahovat, aby se netvořily bublinky a vybouleniny. Po zatvrdení odstraníme hřebíčky a oba dřevěné klínky vytáhneme.

Vzniklé poudro opracujeme na požadovaný rozměr a rádně zabrousíme. Při této práci doporučujeme používat rukavice. Po zatmelení nerovností vyvrátme otvory pro reproduktor a tlačítka.

Technologií zhotovení a připevnění tlačítek, stejně jako upevnění kablíku ponecháme na možnostech a umu každého konstruktéra. Pokud budou tlačítka zhotovená z kovu, nesmí se ani při stlačení dotýkat kostry radiostanice. Smyčka z ohebného kablíku má celkovou délku asi 80 cm. Její závěs je dopouzdře zapuštěn tak, aby se při zasunutí stanice vodivě spojil s pružným kontaktem připájeným na vývody spínače S3. Na kablíku je tedy kladně napájecí napětí, což z hlediska vý signálu nevadí. Pro upevnění v pouzdře je na základní desce ze strany spojů uprostřed mezi bateriemi připájena matice M3. Do ní je zašroubován zápuštěný šroub M3, který je na zadní straně pouzdra zapuštěn.

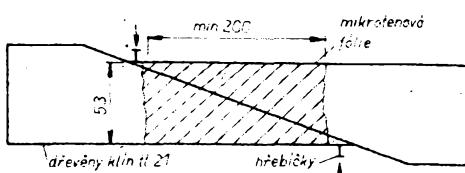
Laminátové pouzdro je velmi pevné a až na oděrky snese i velmi hrubé zacházení.

Zhotovení antény

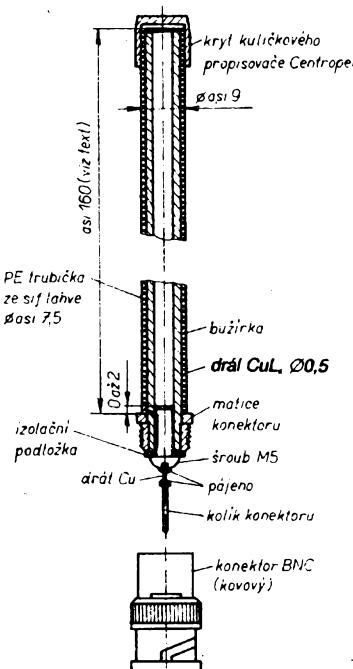
Nosnou částí antény je polyetylenová trubička do sifonové lávky (skleněná láhev čs. výroby s opletením). Tato trubička je upevněna v kovovém konektoru BNC. Celá sestava je na obr. 8.

Trubička musí být těsně nasunutá (případně narazit) do otvoru v matice konektoru. Pokud je otvor malý, musíme jej zvětšit převrtáním. Kdyby byl jen nepatrň ménší, postačí konec trubičky mírně ořezat ostrým nožem. Po naražení trubičky její přečnívající část ořízneme. Nyní trubičku těsně nad maticí tlustší jehlou propichneme, dírou prostrčíme drát CuL o $\varnothing 0,5 \text{ mm}$ tak, aby jeho konec byl v rovině spodního okraje trubičky. Dále si při

Upozorňujeme, že ke zřízení (stavbě) a provozování je třeba povolení inspektorátu radiokomunikací a každý zhotovený kus podléhá schvalovacímu měření.

Obr. 7. Forma ke zhotovení skříňky

Obr. 8. Sestava antény

pravíme vhodně dlouhý šroub M5 s půlkulatou hlavou, pokud možno z nemagnetického materiálu. Když použijeme ocelový, nesmí přesahovat horní rovinu matice, protože by tvořil pro vinutí antény magnetické jádro. Do prostředí drážky šroubu zapojíme vodič o \varnothing asi 0,8 mm. Na šroub nasadíme izolační podložku a kleštěmi jej pak zašroubujeme do trubičky. Závit se zařízne do stěny trubičky a způsobí tak její dokonalou upevnění v matici konektoru. Šroub přitom poruší i lakovou izolaci vloženého vodiče, čímž vznikne vodivé spojení. Nyní zbývá připájet střední kolík a můžeme konektor smonovat.

Na trubičku potom v délce asi 18 cm navineme připravený vodič. Na smyslu vinutí nezáleží. Vineme závit vedle závitu, ale občas necháme menší mezery, aby se anténa dala ohýbat. Konec musíme zajistit proti rozmotání. Přes vinutí pak přetáhneme vhodnou bužírku.

Nyní zbývá už jen anténu naladit. Vycházíme z poznatku, že radiostanice s nejlépe vypadlou anténu odebírá ze zdroje maximální proud. Abychom mohli odběr proudu nějakým způsobem indikovat, přemosťme spínač S3 rezistorem asi 15Ω a stanici zkomentujeme. Spínač necháme rozpojený a na anténní konektor připojíme rezistor s odporem asi 50Ω . Vysílač zakládáme a zapamatujeme si intenzitu jasu diod D3 a D4.

Při vlastním ladění stanici držíme v pracovní poloze před obličejem s anténu dostatečně vzdálenou od hlavy a protiváhu nasazenou na krku. Postupným odštípáním drátu se snažíme dosáhnout stejněho jasu diod jako s odporem 50Ω . Musíme postupovat pomalu, abychom hledaný bod neminiuli. Zpočátku stačí asi po 3 závitech, když se však začíná jas diod zmenšovat, postupujeme po 1 závitu, odřezáváme i přebytečnou bužírku. Konec

drátu po odštípnutí vždy těsně přimáčkneme k ostatním závitům. Nesmíme jej nechat trčet vzhůru, do strany, ani dolů — ladění by bylo chybné!

Při této práci si můžeme ještě pomocí improvizovaným měřičem síly pole nebo GDO, kterým při přibližování k patě antény změříme její rezonanční kmitočet.

Konec drátu zajistíme tak, že jej prostrčíme dírou na opačné straně trubičky a tam jej ohneme rovnoběžně se závity. Díru lze zhodnotit tlustší jehlou. Toto zakončení zároveň zajišťuje vinutí proti skložování. Přebytečnou část trubičky odřízneme a na anténu opatřně narazíme vhodnou čepičku — např. z kuličkového fixu Centropen.

Na závěr znova zkонтrolujeme správné naladění antény. Po odpojení rezistoru přemosťujícího spínač S3 je radiostanice již připravena k provozu.

Zkušenosti z provozu

V praktickém provozu musíme zejména dbát na to, že při vysílání nesmíme konec antény přiblížovat k hlavě na menší vzdálenost než asi 15 cm, jinak se zmenší vyzářený výkon!

Při použití této antény také není možné k radiostanici připojovat jakékoli vodiče — např. při měření, nebo při pokusu o napájení z jiného zdroje. Zvětšilo by to protiváhu, čímž by se opět anténa značně rozladila.

Na kratší vzdálenost si nemusíme protiváhu navlékat na krk. Vyzářený výkon se pak zmenší o několik dB a zmenší se i odběr proudu z baterii. Pokud nosíme radiostanici na krku a „čekáme na zavolání“, musíme mít na paměti, že vlivem blízkosti těla přijímá anténa o něco hůře.

Měření dosahu radiostanice je záležitost velmi problematická. Záleží na konkrétní situaci v terénu a úrovni rušení. S popsanou anténou bylo na rovném terénu navázáno spojení s maximálním dosahem 2 až 4 km. Podél vodní plochy může být dosah větší. V lese, v členitém terénu, ve městě a zvláště v železobetonových budovách jsou však rádiové vlny značně tlumeny a dosah může být třeba jen několik set metrů nebo i méně.

Dosah radiostanice se pochopitelně zvětší použitím stabilní nebo mobilní antény.

Na závěr je třeba upozornit, že ke stavbě a provozování tohoto zařízení je nutné mít povolení, které vydává příslušný Inspektorát radiokomunikací. Povolení k provozu se vydává až po předchozím ověření technických parametrů ve specializované zkušebně a po zaplacení příslušných poplatků (viz AR A7, str. 241).

Použité součástky

Laditelné cívky jsou navinuty na výprodejních kostrách sovětské výroby o průměru 5 mm. Mají patku se 4 vývody o rozteči 6×4 mm. Vinutí připojíme k vývodům podle obr. 6. Jádra cívek by měla být z materiálu vhodného pro použití kmitočty — tj. N01, N02 a snad i N05.

Cívky, které jsou vinuty na zkrácených feritových tyčích (např. z kanálových voličů), je obtížné přesně definovat, proto je uvedena jen jejich indukčnost. Navíjíme je tak tlustým drátem, abychom v jedné vrstvě dosáhli požadované indukčnosti.

Pokud neseženeme předepsané typy keramických kondenzátorů, můžeme použít i jiné. Platí však zásada, že ve v blokových obvodech se musíme vyvarovat různých miniaturních typů, zejména s označením N (Supermit). Kulaté terčíkové kondenzátory raději nepoužíváme. Obecně platí, že čím je keramický kondenzátor rozměrnější, tím je kvalitnější (vlastnosti kondenzátorů jsou přehledně popsány v [7]).

Největší pozornost musíme věnovat výběru kondenzátorů ve výstupním filtru vysílače, které musí být kvalitní a teplotně stabilní. C39, C41 a C42 by neměly mít větší odchylku kapacity než 10 %. Navíc vzájemná odchylka C39 a C41 by neměla být větší než 10 %. Na pozici C41 pak použijeme kus s menší kapacitou.

Na místě C15 ve fázovacím obvodu jsem zkoušel různé styroflexové typy, ale pouze ten, který je uveden v rozpisce, vyhověl z hlediska ztrátového činitele. Pokud v nouzi použijete jiný typ, nedosáhněte dostatečného výstupního nf napětí (přehled kondenzátorů je např. v [8]).

Elektrolytické kondenzátory C10 a C12 musí mít malý sériový odpor, proto jsou použity tantalové typy.

Pokud by se někomu zdalo, že použití dvou filtrů v přijímači je zbytečným přepychem, může použít i jeden. Zhorší se tím selektivita a vlivem šumové šířky pásmá nepatravě i citlivost. Filtr bývá někdy na vstupu označen tečkou. Pokud není, nemusíme si s tím dělat velké starosti, protože „se chová z obou stran stejně“.

Prahové napětí diod D3 a D4 musí být 1,8 až 2 V, což splňuje většina zelených diod, nikoli však všechny.

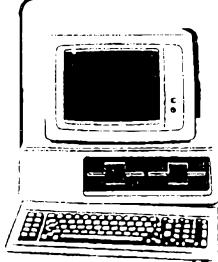
Na pozici tranzistoru T6 bylo zkoušeno několik typů, které přicházejí v úvahu, např. KSY34, KF630 a jiné. S novým KSY21 byla účinnost vysílače výrazně nejlepší. Tranzistor i při jeho malých rozměrech není nutné chladit.

Při pájení varikapů a keramických filtrů musíme dát pozor na jejich přehřátí, jsou na něj citlivé. Taktto „vyroběná“ závada se pak hledá obtížně.

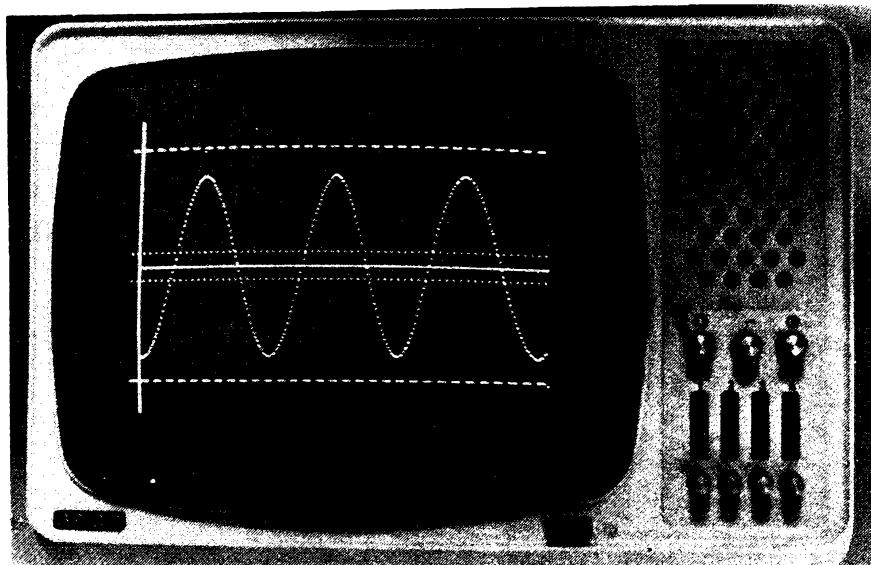
Konektory BNC lze občas zakoupit v NDR a v prodejnách Tuzex. Mikrospínače můžeme použít jakékoli o vhodných rozměrech. Pokud nepožadujeme výzvový tón, můžeme S1 vypustit.

Literatura

- [1] Tóth, T.: Občianske rádiostanice. AR B6/1988.
- [2] Žalud, K.: Vysokofrekvenční přijímací technika. SNTL: Praha 1986.
- [3] Prokop, J.; Vokurka, J.: Šíření elektromagnetických vln a antény. SNTL: Praha 1982.
- [4] Český, M.: Příjem rozhlasu a televize. SNTL: Praha 1981.
- [5] Pavlovec, J.; Šramar, J.: Krystalové jednotky a oscilátory. AR B2/1987.
- [6] Myňářík, J.: Soupravy RC s kmitočtovou modulací. AR A12/1980 až A2/1982.
- [7] Souček, P.: Zkušenosti s nákupem radiosoučástek. AR A5/1981.
- [8] Pasivní elektronické součástky. TESLA 1985 — katalog.
- [9] Polovodičové součástky 1984/85. TESLA 1983 — katalog.
- [10] Křišťan, L.; Vachala, V.: Příručka pro navrhování elektronických obvodů. SNTL: Praha 1982.

mikroelektronika

PAMĚŤOVÝ OSCILOSKOP z mikropočítače ZX Spectrum

Ing. Václav Nováček

Domácí počítač ve spojení se vstupně-výstupními moduly představuje výrazné rozšíření aplikacních možností. Jedna z nich, která se s použitím interfejsu A/D převodníku nabízí k odzkoušení, je použití počítače v roli paměťového osciloskopu. Popisované zařízení umožňuje zobrazení nízkofrekvenčních harmonických i impulsních průběhů. Obraz měřené veličiny je možné uchovat paměti, popř. jej příkazem „COPY“ vytisknout na grafické tiskárně.

Popis zapojení

Komunikaci A/D převodníku s domácím počítačem ZX Spectrum, ZX Spectrum+, Delta a dalšími typy této řady je možné zabezpečit různými způsoby. Určujícím předpokladem bývá, že je převodník vybaven třístavovou datovou sběrnicí, která umožňuje přímé propojení se sběrnicí počítače, nebo že tento styk musí být zprostředkován. Cílem je v každém případě předat data z převodníku v době, kdy jsou aktivní signály \overline{IORQ} , RD a příslušné adresovací vodiče na sběrnici mikroprocesoru. Jedna z možností přímého propojení sběrnic je na obr. 1. Vzhledem k úmyslu použít v co největší míře modulový charakter zapojení, a to již fungujících a různě osazených převodníků, byl ve zkušebním a popisovaném zařízení použit způsob zapojení podle obr. 2.

V konkrétním zařízení je použit A/D převodník ZN 427, jehož parametry včetně způsobu zapojení a nastavení byly popsány v ST č. 3/1984. Integrovaný obvod 7413 je dvojitý Schmittův klopný obvod a v zařízení

plní funkci generátoru hodinového kmitočtu, zabezpečujícího činnost A/D převodníku. Náhradní zapojení s IO MH74S00 bylo rovněž popsáno v ST č. 3/1984. Hodiny jsou přes interfejs MHB8255A spouštěny pro-

gramem. Hradla NOR a invertory jsou použity z IO 74LS02. Samostatné napájecí napětí 5 V je vytvořeno stabilizátorem MA7805 napájeným 9 V ze sběrnice ZX Spectrum. Vlastní stabilizace je použita s ohledem na vnitřní zdroj počítače, který není dimenzován na napájení přídavných zařízení. Z vnitřního zdroje ZX Spectrum je použito pouze napětí -5 V, které je přes odporník 82 k Ω zanedbatelně zatěžováno.

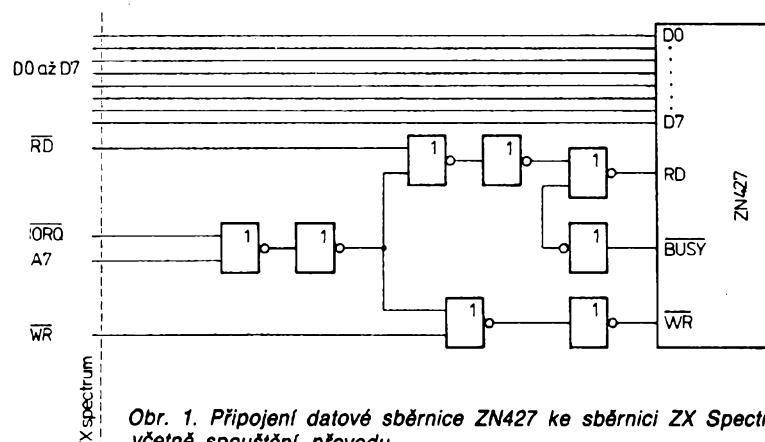
Zájemcům o stavbu, kteří nebudou mít k dispozici převodník ZN427 a podpůrný obvod 7413, lze doporučit jako náhradu např. hybridní převodník WSH570. Rovněž lze doporučit modul A/D převodníku, jehož konstrukce byla popsána v „zelené“ Příloze AR/1988. Nutné úpravy tohoto modulu v obvodu spouštění převodu jsou zakresleny na obr. 3. V podstatě se jedná o obdobu generování hodinového kmitočtu a spouštění WSH570. Se změnou převodníku souvisejí i potřebné úpravy napájecích obvodů a úrovně měřené veličiny. Současně odpadne potřeba napětí -5 V ze zdroje ZX Spectrum. Vývod WR je připojen buď přímo na sběrnici počítače nebo na vývod č. 36 MHB8255A. Na vývod č. 6 tohoto IO je připojen signál CS. Zapojení interfejsu MHB8255A je možné použít bez jakýchkoli úprav.

Program a jeho funkce

Program obsahuje krátký blok v jazyce BASIC a ve strojovém kódu podle tabulek č. 1 a 2. Oba bloky jsou uloženy na magnetofon instrukcemi

SAVE "OSCILO" LINE 40: SAVE "OSC"
CODE 49035, 250

Způsob ukládání strojového kódu do paměti není popisován, neboť byl na stránkách AR již několikrát publikován. Po

Obr. 1. Připojení datové sběrnice ZN427 ke sběrnici ZX Spectrum včetně spouštění převodu

Tab. 1. Výpis zaváděcího programu

```
20 RANDOMIZE USR 49100
30 GO TO 20
40 BORDER 0: PAPER 0: INK 7
50 LOAD "" CODE
```

Tab. 2. Výpis strojového kódu

33	128	72	5	32	62	255	119
15	152	352	53	32	64	520	1
191	17	32	9	119	25	16	32
33	64	67	62	124	65	32	32
119	35	16	252	33	68	8	32
32	119	35	16	252	33	64	79
32	6	32	119	38	35	16	252
33	160	72	6	32	119	35	16
282	62	247	219	254	15	48	48
18	48	42	15	48	36	15	48
19	15	48	28	84	235	193	204
191	34	45	192	34	88	101	34
131	192	34	202	33	139	101	34
48	192	34	88	192	34	101	192
24	287	195	90	193	195	48	31
195	6	192	205	187	13	14	31
33	54	156	5	255	211	31	237
152	211	31	255	32	249	14	197
255	70	62	5	128	71	229	197
205	229	34	193	225	9	43	13
32	239	195	204	191	205	107	13
14	31	33	64	156	6	255	211
31	237	162	211	31	32	249	9
14	255	70	62	5	128	71	197
209	197	205	229	34	193	225	197
43	13	32	239	195	204	191	205
137	13	14	31	33	64	156	6
255	211	31	237	162	211	31	32
255	14	248	70	62	5	128	71
229	197	205	229	34	193	225	9
43	13	13	13	13	32	236	195
204	191	0	0	0	0	0	0

Tabulka 3. Program pro snímání hodnot z převodníku

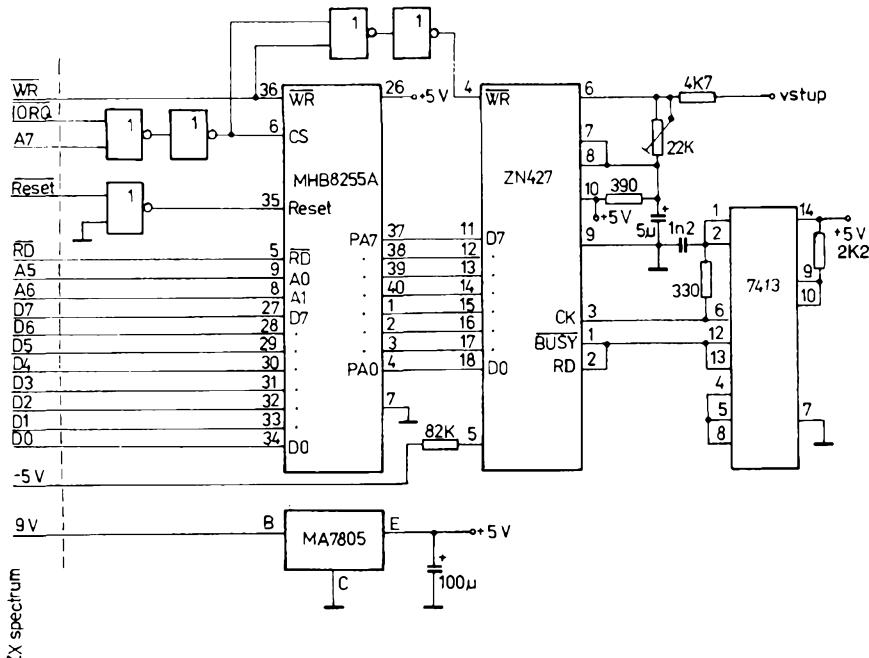
```
LD C,31
LD HL, 40000
LD B, 255
OUT (31), A
INI
OUT (31), A
JR NZ, 250
```

výkonání instrukce RANDOMIZE USR 49100 pracuje počítač v uzavřeném cyklu a přestává reagovat na stisk klávesy BREAK. Pokud bude požadován přerušení, je třeba program po nahrání do paměti modifikovat instrukcemi

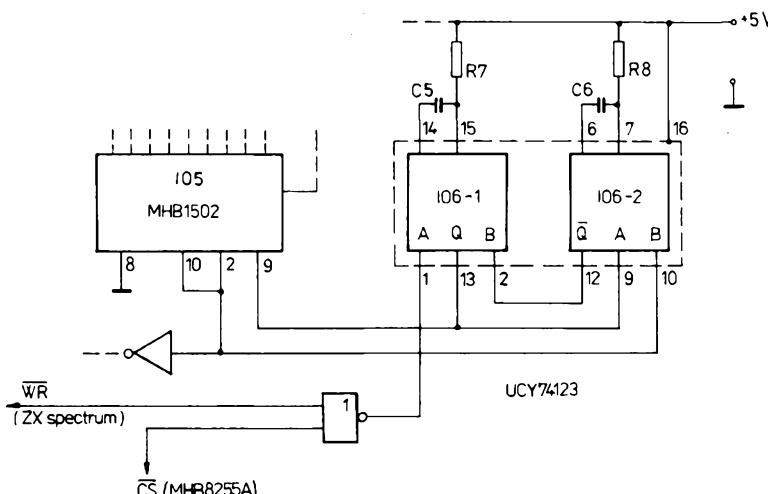
```
POKE 49197, 201
POKE 49239, 201
POKE 49282, 201.
```

Logický začátek programu spočívá v načtení 256 vzorků měřeného průběhu z A/D převodníku a jejich přenesení do paměti počínaje adresou 40000. Blokový přenos do paměti je realizován instrukcí INI, do jejíž funkce je zahrnuto spouštění hodin A/D převodníku. V další části programu jsou hodnoty zpracovány rutinou „PLOT“ z ROM ZX Spectrum. V tabulce č. 3 je výpis části programu v assembleru, vystihující princip snímání vzorků z A/D převodníku a jeho spouštění. Součástí programu je zakreslení os x, y a referenčních os špičkových napětí 100 mV a 1 V. Maximální měřitelná amplituda je 1,2 V. Pro větší amplitudy je nutné zařadit dělič napětí. Přepínání rozsáhl, které má charakter přepínání časové základny, se provádí tlačítka 1, 2 a 3, kterými je také program opakovaně spouštěn. Tlačítkem 4 se trvale spíná zobrazení souřadnic x, y a referenčních os. Tlačítkem 5 je tato funkce zrušena.

Hranice nejvyššího kmitočtu, kterou je počítač schopen na obrazovce vykreslit, je závislá na amplitudě a tvaru měřeného průběhu. Na obr. 4 jsou grafické výstupy sinusových signálů vytisknuté jedličkovou tiskárnou. Teoreticky dosažitelné zobrazení měřeného kmitočtu vychází z úvahy, že pro vyhovující vizuální identifikaci harmonického signálu je možné vystačit s 10 vzorky během jedné periody. Při respektování

Obr. 2. Připojení A/D převodníku ke sběrnici ZX Spectrum přes MHB8255A

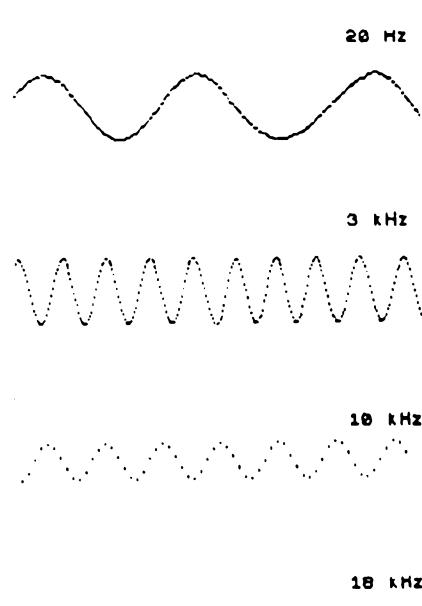

Obr. 3. Úprava modulu A/D převodníku z Přílohy AR/1988 pro programové spouštění převodu

doby převodu A/D převodníku 10 μ s, je proto nejvyšší rozlišitelný kmitočet měřeného signálu 10 kHz. S nižší amplitudou signálu a poněkud nižšími nároky na kvalitu je však možné rozlišit průběhy až do 20 kHz (5 vzorků/1 perioda).

Závěr

Účelem popisované konstrukce není snažit konkurrovat jednoúčelovým speciálním zařízením — osciloskopem. Jak vyplývá z úvodu článku, jedná se především o další prakticky využitelnou aplikaci domácího počítače. Přes nedostatky, které se projeví zejména v malém kmitočtovém rozsahu, je třeba vyzdvihnout i některé klady. Mezi nejdůležitější patří kvalitní zobrazení nižších kmitočtů, odstranění problémů se synchronizací časové základny a trvalé uchování grafického průběhu měřeného signálu nebo impulsu. Další možnosti využití se nabízejí v oblasti digitalizace analogových signálů, kde lze s rezervou zpracovat rozsah 0 až 20 kHz. Zde se již patrně začne projevovat jiný nedostatek, a to malá kapacita paměti domácího počítače ZX Spectrum.

Obr. 4. Ukázka výstupu z grafické tiskárny

TAPE MONITOR

Miloslav Auzký, Na Chodovci 2547, 141 00 Praha 4

Program TAPE MONITOR slouží k „monitorování“ — zjištění údajů o programech na magnetofonové pásce. Tako získané údaje lze vypsat na tiskárně, nahrát na pásku nebo připravit pro kartotéku MFILER.

TAPE MONITOR umí pracovat pouze s těmi soubory, které jsou nahrané standardním způsobem (viz dodatek). Program zpracovává všechny typy souborů, nemá stanovenou jejich konstantní délku (např. hlavička nemusí mít 17 bajtů). Z toho vyplývá, že bezchybná práce programu je podmíněna krátkou prodlevou mezi „tělem“ bloku a dalším zaváděcím signálem. Tuto prodlevu nezachovávají kopírovací programy MICROCOPY a jemu podobné (MISTERCOPY, PIRATE). U žádných dalších programů nebyl tento nedostatek zatím zjištěn.

NÁVOD K OBSLUZE

TAPE MONITOR se skládá ze dvou částí — BASIC a strojový kód. Program nahrajete do počítače příkazem LOAD "", sám se rozbehne a vypíše se hlavní menu.

Při zastavení TAPE MONITORU (BREAK, STOP) program spustíte příkazem GOTO g. Pokud použijete RUN, proběhne opět inicializace a všechny záznamy budou smazány!

Ještě pro lepší porozumění textu: jeden záznam jsou data určující jeden blok na pásku (tzn. zaváděcí signál + data, která následují, příp. LOADING ERROR).

Z hlavního menu můžete volat tyto rutiny:

„0..Monitorování pásku“

Tento rutinou prohlížíte magnetofonovou pásku. V horní části obrazovky je signalizován blikajícím čtverečkem stav počítače: WAIT — počítač je v pohotovosti, LEADER — zaváděcí signál (červeno modré pruhý), COMPUTING BYTES — „tělo“ programu (modro žluté pruhý).

Získané údaje z pásky se zapisují do paměti počítače (za předchozí) a zároveň na obrazovku:

NÁZEV: N XXXXXXXXX — jedná se o hlavičku (délka 17 bajtů, flag bajt = 0, tj. hlavička) **N** = typ (P..program, NA..number array, CA..character array, B..bytes, ?..není určeno), **XXXXXXXXXX** je jméno.

NNNNN bytes — byl zaznamenán blok (flag bajt <> 0) o délce **NNNNN** bajtů.

HLAVIČKA NNNNN bytes — jedná se o blok u kterého byl flag bajt = 0 a jehož délka je **NNNNN** bajtů. Některé programy toto považují za hlavičku (např. bb48) jiné ne (MATCH POINT).

LOADING ERROR — na pásku byla zaznamenána chyba. Tento záznam se v počítači uchovává, lze jej smazat pomocí „**DELETE záznam**“.

Na hlavní menu se dostanete stisknutím tlačítka **Q**.

„1..Výpis záznamu na obrazovku“

Pomocí této rutiny můžete vypsat záznamy na obrazovku. Na typ výpisu odpovíte „1“ — vypsat všechny záznamy, „2“ — vypsat jenom hlavičku, pokud se její údaj o délce shoduje s délkou následujícího bloku, jinak jako „1“.

Záznamy jsou vypisovány ve formě tabulky. Údaje jsou podobně jako při monitorování, navíc je zde počáteční bajt nebo START LINE programu (*start*), celková délka (*délka*) a délka programu (*délka programu* — pouze u hlavičky programu).

Stisknutím některého tlačítka se výpis přeruší. Opětovným stiskem program pokračuje, pokud tlačítka držíte, výpis je zpomalen.

Po skončení výpisu se dostanete na hlavní menu stisknutím libovolné klávesy.

„2..Výpis záznamů na tiskárně“

Tato rutina je stejná jako předešlá, tabulka se však vypisuje na tiskárnu (pomočí 400: OPEN # 2, ..p: ... CLOSE # 2).

„3..INSERT záznam“

Pomocí této rutiny můžete zařadit nové záznamy mezi předchozí. Na obrazovce se nejprve prolístej všechny záznamy (výpis zastavíte stisknutím tlačítka, opětovným stiskem tlačítka program pokračuje, držíte-li tlačítko stále, výpis je zpomalen). Každý záznam má své pořadové číslo. To potom zadáte na dotaz, před který záznam se budou zapisovat nové záznamy (zadáním 0 se vrátíte na menu). Program potom začne monitorovat pásku (postup jako při „Monitorování pásku“).

„4..DELETE záznam“

Tento rutinou můžete mazat záznamy. Postupujete podobně jako při „**INSERT záznam**“. Při dotazu zadáte čísla záznamů, které mají být smazány (včetně). Vložením 0 se vrátíte na menu.

„5..SAVE/LOAD záznamy“

Pomocí této rutiny můžete záznamy uchovat na magnetofonové pásce a vytvořit si tak kartotéku se záznamy z jednotlivých kazet.

Na obrazovce se objeví
1 = SAVE, 2 = LOAD, 3 = MENU.
SAVE .. nahrát na pásku všechny záznamy z počítače, po nahrání volte verify (kontrolu správnosti nahrávky)
— odpovíte a (ano), n (ne);
LOAD .. nahrát záznamy z pásky (údaje v počítači budou smazány). Pokud místo jména stisknete ENTER, buďte nahrán první file,
MENU .. návrat na hlavní menu.

„6..Přepis záznamů pro MFILER“

Tento rutinou převedete záznamy do souboru pro MFILER. Jeden soubor má velikost 32 * 8 znaků (tj. 256 znaků). Jelikož MFILER umožňuje délku reference max. 128 znaků, záznamy jsou v MFILER uloženy do dvou referenci A, B (viz manuál MFILER). Soubory jsou kódovány pro MFILER v závěrečné rutině „Příčtení souboru k MFILER souboru“ s maximální úsporou paměti.

Záznamy můžete řadit do souborů podle svého přání (nejčastěji je řazení podle jednotlivých záznamů, které tvoří ucelený program).

Soubory mají formu tabulky (jako při výpisu záznamu typ 2 na obrazovku nebo tiskárně), navíc zde může být pomocný text („chybí data blok“ apod.) vytvořený počítačem. Tento pomocný text lze vymazat pouze v MFILER.

Při spuštění této rutiny počítač nejprve vymaze všechny soubory. Pokud v počítači nejsou žádné záznamy nebo ještě poslední záznam zadali, objeví se nápis „KONEC DAT“ a po stisknutí některého tlačítka se vrátíte na hlavní menu.

Zadávání záznamů do jednotlivých souborů je následující: v horní části obrazovky se vypíše záznam, pod ním následuje číslo souboru a světlý (bledě modrý) obdélník, který znázorňuje soubor (velikost i obsahem). Objeví se menu, kde volíte další postup:

1 Záznam na obrazovce bude zařazen do téhož souboru za předchozí záznamy (pokud se do souboru nevezde celý, bude připsána alespoň část).

2 Záznam na obrazovce bude zařazen do následujícího souboru jako první (lze vytvořit max. 80 souborů).

Po příkazu 1 nebo 2 se na obrazovce pro kontrolu objeví nově upravený nebo vzniklý soubor, po stisknutí klávesy se vypíše další záznam a postup se opakuje.

3 Záznam na obrazovce bude vynechán, pokračuje zařazení následujícího záznamu.

4 Kontrolní výpis (viz dále).

5 Ukončení práce a návrat na hlavní menu.

Kontrolní výpis: na obrazovce se postupně vypisují dosud zadané soubory. Lze je opět zastavit nebo zpomalit stisknutím tlačítka. Po skončení výpisu máte tyto možnosti:

1 Pokračovat v zápisu, tzn. návrat na předchozí menu.

2 Zapisovat soubory od prvního (vracíte se na začátek rutiny č. 6, včetně vymazání všech souborů!).

3 Výpis ještě jednou zopakovat.

4 Ukončit práci a vrátit se na hlavní menu.

Následující rutiny (č. 7, 8 a 9) jsou blokovány a mohou být volány pouze je-li zadán alespoň jeden soubor.

„7..Pokračování v přepisu pro MFILER“

Tato rutina je podobná předešlé, liší se však v těchto bodech:

- soubory se na začátku nemažou,
- proběhne výpis souborů a počítač se ptá, od kterého chcete pokračovat,
- proběhne výpis záznamů a počítač se ptá, od kterého chcete pokračovat.

Po zadání těchto údajů je postup stejný jako v předešlé rutině.

„8..Kontrolní výpis (MFILER)“

Tato rutina slouží k vypsání všech souborů, které mají alespoň jeden záznam. Nejprve volíte 1 (obrazovka) nebo 2 (tiskárna). Výpis lze stisknutím tlačítka zastavit nebo zpomalit.

Po skončení výpisu se stisknutím tlačítka vrátíte na hlavní menu.

„9..Příčtení souboru k souboru MFILER“

Tato rutina slouží k „příčtení“ všech vytvořených souborů k řetězci z MASTER FILE. Používá se až na úplný závěr, jelikož je smazán prakticky celý BASIC (až k řádku 9000) a strojový kód pro maximální možnou délku řetězce MFILER.

Po spuštění této rutiny se vás počítač pro kontrolu ještě jednou zeptá. Odpovíte a (chcete pokračovat), n (návrat na hlavní

menu). Program nyní soubory maximálně zkrátl (vyřadí přebytečné mezery, není vytvořena reference B, pokud by byla prázdná). Zadáte jméno původního řetězce vytvořeného pomocí kartotéky MFILE (při ENTER se nahraje první řetězec).

Po nahrání se data „příčou“. Nyní zadáte jméno pro nově vzniklý řetězec a spusťte nahrávání. Nakonec ještě volte možnost verify (kontrola správnosti nahrávky). Tímto celá práce programu TAPE MONITOR končí.

DODATEK:

Později vznikla nová verze TAPE MONITORU. Je nazvaná T.MONITOR+ a v hlavním menu představena jako „ROZSIRENÁ VERZE“. V upraveném programu byla částečně pozměněna grafika, některé rutiny byly přidány a rozšířeny. Z hlediska obsluhy bylo změněno hlavně toto:

- byl vymazán SAVE program na řádcích 5010 a výše,
- při monitorování rychlostí TAPESYS0 až TAPESYS3 (viz dále) je vypisováno, kolikáty KB je načítán,
- zrychlení výpisu údajů při INSERT a DELETE.

Dále byl program rozšířen o možnost nahrávání i jiných rychlostí, než je standardních 1500 Bd. Nové rychlosti obsazené v programu byly převzaty z programu TAPESYS (rychl. TAPESYS1 = standardní rychlosť SPECTRA) a ještě byla zařazena rychlosť QUICKSAVE. Všechny rychlosti musí mít stejný závadecí systém nahrávání.

Byly přidány další nové rutiny:

„X..Změna rychlosti nahrávání“

Slouží ke změně rychlosti, kterou se bude monitorovat. Rychlosti jsou následující: TAPESYS0, SINCLAIR, TAPESYS2 až TAPESYS9 a QUICK SAVE.

„A..Analýza systému nahrávání“

Po této volbě vybíráte následující:

1..Analýza jedné rychlosti

Slouží pro optimální nastavení magnetofonu, popř. zjištění správné volby rychlosti a zjištění nahrávacích konstant.

Údaje z pásky jsou dobré čitelné pro počítač, pokud jsou svislé pruhy v prostoru vymezeném vodorovnými pruhy (neplatí pro LEADER). Pokud toto není splněno je třeba změnit hlasitost nebo korekce u magnetofonu nebo změnit nahrávací rychlosť.

Na závěr je možná volba LUPA. K jejímu používání je nutná znalost systému, jakým SPECTRUM nahrává — rutina LD-BYTES z ROM na adresu 1366d. Pomocí cursoru lze zjistit délky smyček u rychlosti právě kontrolované na pásku a potom je v BASICU zadat do programu T.MONITOR+ a používat tuto novou rychlosť. Znovu připomínám, že tato nová rychlosť se liší pouze konstantami, ne systémem nahrávání.

Postup je následovný: LUPOU zjistit pět konstant, které při standardním nahrávání odpovídají hodnotám na adresách 1446d (05A6h), 1479d (05C7h), 1487d (05CFh), 1492d (05D4h) a 1512d (05E8h). Program zastavte a v BASICU zadáte pomocí POKE konstanty na tyto adresy (zapsáno dekadicky):

53535 odpovídá 01446
53536 odpovídá 01479
53537 odpovídá 01487
53538 odpovídá 01492
53539 odpovídá 01512

Dále můžete změnit následujících 21 bajtů textu (od adr. 53540) a zapsat sem vlastní

název nové rychlosti v kódu ASCII. Pokud toto neuvedete je nová rychlosť pojmenována TAPESYS9. Nyní program opět spusťte.

2..Vyhodnocení všech rychlostí

Tento rutinou lze zjistit, jakými rychlostmi lze nahrát záznam z kazety. Důležitý je třetí sloupec v pořadí u každé rychlosti (tlustý červený — signalizuje ERROR). Vyhovující je ta rychlosť, u které se neobjeví. Poznamenávám, že jako ERROR je vyhodnocena i mezera a LEADER, proto v těchto okamžicích stiskněte SPACE (načítání se zastaví).

3..Menu

Návrat na hlavní menu.

„R..Smazání přebytečné rutiny“

Slouží k vymazání rutin, které již nepotrebujete (vymaže řádky BASICU). Taktto se získá místo pro větší počet souborů pro MFILE.

INSTALACE PROGRAMU „TAPE MONITOR“

Program se skládá ze čtyř částí:

- závadecí program,
- hlavní program (BASIC),
- úvodní obrázek (lze vynechat),
- strojový kód.

Pokud nebude chtít vkládat úvodní obrázek, vynechte v závadecím programu řádky 20 až 40.

V originální verzi byly tvořeny barevné texty řídícími kódy v programovém řádku ale v tomto výpisu kódy nejsou zobrazeny (text bude tedy pouze jednobarevný). Grafické znaky (128 až 143) jsou nahrazeny hvězdičkami.

Závadecí program se spouští od ř. 10, hlavní program od ř. 5000.

Výpisy programů

Úvodní závadecí program:

```
-----  
start:radek 1  
delka:406 bytes  
  
10 PAPER 0: INK 0: BORDER 0: C  
LEAR 52589  
20 LOAD ""CODE 18432: REM Nahr  
aj úvodní obrazovku  
30 PRINT AT 21.0: POKE 23692.5  
0: FOR i=1 TO 4: PRINT : NEXT i  
40 FOR i=1 TO 8: PRINT OVER 1  
;AT i+3.0: INK 5;" " : INK  
6;" " : INK 5;" " : INK 5;" " :  
" : NEXT i  
50 PRINT AT 14.5: INK 5;"** RO  
ZIRENA VERZE **"  
60 PRINT AT 17.5; INK 3;"M.AUZ  
KY COPYRIGHT 1986"  
70 LOAD ""CODE : LOAD """: REM  
Nahraj strojový kod a program  
100 SAVE "T.MONITOR+" LINE 1
```

Hlavní program:

```
-----  
start:radek 5000  
delka:11963 bytes  
  
60 LET prod=VAL "0": LET pro=V  
AL "0": LET a=VAL "55260": GO SU  
B VAL "1000": GO TO VAL "300"  
100 PRINT AT VAL "0",VAL "0": *  
*****  
MONITOROVANI PASKU *  
WAIT LEADER COMPUTING BYTES *  
NAVRAT = Q *  
*****  
110 IF PEEK VAL "55250"+VAL "25  
6" *PEEK VAL "55251">>VAL "60000"  
THEN PRINT AT VAL "6",VAL "5": "  
NEDOSTATEK PAMETI !!!!": PAUSE VA  
L "150": GO TO VAL "300"  
120 IF USR VAL "54649"=VAL "655  
35" THEN GO TO VAL "110"  
130 IF mm=VAL "0" THEN RANDOMI  
ZE USR VAL "54316"  
140 GO TO VAL "300"  
290 IF INKEY$<>" " THEN GO TO V  
AL "290"  
295 PAUSE VAL "1": PRINT "Stis  
knete cokoliv" " " : PAUSE VAL "0  
"  
300 POKE VAL "23658".NOT PI: I  
ET a=VAL "300": LET mm=VAL "1": I  
ET a=VAL "55260": CLS  
301 PRINT AT VAL "0",VAL "0": *  
*****  
TAPE MONITOR  
302 FOR i=NOT PI TO VAL "2": PR  
INT INK 1+VAL "4"; AT i,NOT PI:  
OVER VAL "1": *****  
*****: NEXT i: PRINT "  
M.AUZKY c1986 *ROZSIRENA VERZE*
```

```
303 PLOT NOT PI,VAL "143": DRAW  
VAL "255".NOT PI: DRAW NOT PI,-  
VAL "2": DRAW -VAL "255".NOT PI:  
DRAW NOT PI,VAL "1": PLOT NOT P  
I,VAL "123": DRAW VAL "255".NOT  
PI: DRAW NOT PI,-VAL "2": DRAW -  
VAL "255".NOT PI: DRAW NOT PI,VA  
L "1"  
304 PRINT " SYSTEM: ::: LE  
T I=PEEK VAL "53300"+VAL "26"+VA  
L "53306": FOR J=I TO I+VAL "14"  
: PRINT INK VAL "3";CHR$ PEEK J  
::: NEXT I: PRINT  
324 PRINT "0..Monitorovani pask  
u"  
325 PRINT "1..Vypis zaznamu na  
obrazovku"  
326 PRINT "2..Vypis zaznamu na  
tiskarnu"  
327 PRINT "3..INSERT zaznam"  
328 PRINT "4..DELETE zaznam"  
329 PRINT "5..SAVE/LOAD zaznamy  
330 PRINT "6..Prepis zaznamu pr  
o MFIE" (predchozi uada  
vymaze)"  
331 PRINT "7..Pokracovani v pre  
pisu pro MF"  
332 PRINT "8..Kontrolni vypis (MFIE)  
"  
333 PRINT "9..Pristeni souboru  
k MF souboru"  
334 PRINT "X..Zmena rychlosti n  
ahravanji"  
335 PRINT "A..Analyza systemu n  
ahravanji"  
336 PRINT "R..Smazani predvtecn  
e rutiny"  
340 PRINT #NOT PI;AT NOT PI,VAL  
"5"; "HLAVNI MENU = GOTO q": PLO  
T NOT PI,VAL "4": DRAW VAL "255"  
.NOT PI: DRAW NOT PI,-VAL "2": D  
RAW -VAL "255".NOT PI: DRAW NOT  
PI,VAL "1"  
341 INK VAL "7": LET a$=CHR$ US  
R VAL "54271": CLS  
343 IF a$="0" THEN GO TO VAL "100"  
344 IF a$="1" THEN GO TO VAL "390"  
345 IF a$="2" THEN GO TO VAL "390"  
346 IF a$="3" THEN GO TO VAL "6100"  
347 IF a$="4" THEN GO TO VAL "6000"  
348 IF a$="5" THEN GO TO VAL "7000"  
349 IF a$="6" THEN GO TO VAL "2000"  
350 IF a$="7" AND prod=VAL "0"  
THEN GO TO VAL "380"  
351 IF a$="8" AND prod=VAL "0"  
THEN LET mm=VAL "0": GO SUB VAI
```


8864 IF a\$="o" THEN PRINT "Zaroven se smaze c,7"
 8866 IF a\$="O" THEN PRINT "Zaroven se smaze c,5"
 8868 PRINT AT VAL "18",NOT PI;"P otvrde svoji volbu (a/line)": PAUSE NOT PI: IF INKEY\$<>"a" AND INKEY\$<>"A" THEN GO TO VAL "300"
 8870 POKE VAL "52592",INT(i/VAL "256"): POKE VAL "52591",i-VAL "256":*PEEK VAL "52592": IF a\$<>"r" AND a\$<>"R" THEN RANDOMIZE USR VAL "52590": POKE i,NOT PI: IF a\$="6" THEN LET a\$="": LET i=i+VAL "13": GO TO VAL "8870"
 8875 IF a\$="2" THEN LET a\$="": LET i=i-VAL "13": GO TO VAL "8870"
 8880 IF a\$="1" THEN LET a\$="": LET i=i+VAL "13": GO TO VAL "8870"
 8882 IF a\$="0" THEN LET a\$="": LET i=i+VAL "39": GO TO VAL "8870"

8885 IF a\$="r" OR a\$="R" THEN R ANDOMIZE USR VAL "52590"
 8886 GO TO VAL "300"
 8900 PRINT "Tato rutina je zaverecna. Pri jejim pouziti se smaze prakticky cely bas ic (pro maximalni mnozstvi dat)."
 8910 PRINT "Potvrdte svoji volbu (a/n)"
 8920 PAUSE VAL "0": LET a\$=INKEY \$
 8930 IF a\$="n" THEN GO TO VAL "300"
 8940 IF a\$="a" THEN LET a\$(prog #VAL "256"+VAL "1")=CHR\$ VAL "0": GO TO VAL "9000"
 8950 GO TO VAL "8920"
 9000 RANDOMIZE USR VAL "54505"
 9010 CLS
 9020 INPUT "Zadejte jmeno souboru (pri ENTERbude nahran prvni so ubor)": LINE a\$
 9030 IF LEN a\$>VAL "10" THEN GO TO VAL "9020"

TO VAL "9020"
 9040 LOAD a\$ DATA f\$()
 9050 RANDOMIZE USR VAL "54422"
 9060 CLS
 9070 INPUT "Jmeno souboru pro SAVU:": LINE a\$
 9080 IF LEN a\$>VAL "10" OR LEN a\$<VAL "1" THEN GO TO VAL "9080"
 9090 SAVE a\$ DATA f\$()
 9100 INPUT "Verify? (a/n)": LINE b\$
 9110 IF b\$="a" THEN PRINT "Pri error zadejte GOTO 9060": POKE V AL "23692",VAL "255": VERIFY a\$ DATA f\$(): PRINT "O.K.": GO TO V AL "9999"
 9120 IF b\$="n" THEN GO TO VAL "9999"
 9130 GO TO VAL "9100"
 9500 FOR a=54423 TO 54648: POKE a-1,PEEK a: NEXT a
(Dokončení příště — výpis programu ve strojovém kódě a kódů titulního obrázku)

PŘEVOD PROGRAMU z BAS-6 do BAS-G

Jiří Ježek, SPŠ Varnsdorf

Uživatelé BASIC 6 u prvních 3500 kusů mikropočítáče IQ151, kteří svoje programy nahrávali příkazem W monitoru (např. W A0,..., CAD6), nemohou tyto nahrávky použít k počítacím vyráběných od roku 1987. Při výpisu programu se totiž objevují jiná klíčová slova, protože v BASIC 6 mají jiné vnitřní kódy (neplatí to pro nahrávky příkazem SAVE). Následující program tento problém řeší přesunutím původního programu do správného bufferu a úpravou kódů klíčových slov.

Příkazem L přihrajte následující program. Po chvíli se zobrazí READY, úprava programu je hotová.

Výpis programu:

```

00:2A CE 00 LHLD 00CE ; původní počátek bufferu do HL
11 59 03 LXI D 0359 ; počátek bufferu BASICU G do DE
CD H= CALL H= ; test HL=DE
CA ST JZ ST ; v případě rovnosti skok na ST
EB XCHG
22 CE 00 SHLD 00CE ; 0359 do 00CE
44 MOV B,H ; a do BC
4D MOV C,L
2A 00 00 LHLD 0000 ; původní konec programu
EB XCHG ; do DE
F5 PUSH H ; původní počátek do HL a zásobníku
7B MOV A,E ; DE-HL do HL = délka programu
95 SUB L
6F MOV L,A
7A MOV A,D
9C SBB H
67 MOV H,A
09 DAD B ; délka programu+0359=nový konec
E3 XTHL ; HL=původní počátek
C1 POP B ; BC=nový konec, DE=původní konec
P1 1A LDAX D ; přesun programu do nového bufferu
02 STAX B
0B DCX B

```

1B DCX D
 CD H= CALL H= ; při HL=DE je CY=1
 D2 F1 JNC F1 ; program ještě nepresunut

Úprava ukazatelů a kódů klíčových slov

```

ST 2A CE 00 LHLD 00CE ; počátek bufferu do HL
2B DCX H
36 00 MVI M 00 ; bajt před bufferem musí být 00
23 INX H
Z0 54 MOV D,H ; adresa začátku fádku do DE
5D MOV E,L
7E MOV A,M
23 INX H
B6 ORA M ; test nulovosti dvou následujících
CA ZP JZ ZP ; bajtu-AND=konec programu,skok
23 INX H ; přeskovení čísla fádku bas. programu
23 INX H
Z0:23 7E MOV A,M
A7 ANA A ; test nulovosti bajtu
C2 ZR JNZ ZR ; skok,není-li konec fádku
23 INX H ; adres začátku dalšího fádku jako
EB XCHG ; ukazatel na začátek fádku
73 MOV M,E
23 INX H
72 MOV M,D
EB XCHG
C3 Z0 JMP Z0 ; další programový fádek
ZR FE A5 CPI A5 ; test bajt < A5: bajt není kódem klí - Z0 ; čuváno slova nebo kdy se shodují
DA Z0 JC Z0 ; uprava kódu B6 na BG
C6 03 ADD 03 C
FE B5 CPI B5
DA ZZ JC ZZ
C6 11 A0I 11 Q
Z2 77 MOV M,A ; uložení nového kódu
C3 Z0 JMP Z0 ; další bajt
ZP EB XCHG ; konec upravovaného programu
23 INX H
22 D6 00 SHLD 0000 ; adresa konce do 0000
CD 00 B0 CALL B000 ; inicializace modulu GRAFIK
C3 B4 F4 JMP F484 ; RETURN (tepílý start BASICU)
H= 7A MOV A,D ; test HL=DE -> ZR=1
94 SUB H ; HL=DE -> CY=1
7B RNZ
95 MOV A,E
SUB L
99 C9 RET

```

NETRADIČNÍ NÁHRADA NiCd článků v TI-58C

Ing. Vít Zrna

V AR č. 5/85 čl. Náhrady baterií programovatelných kalkulátorů str. 177 [1] se autor věnuje výměně vadných akumulátorů a její náhradě pomocí tuzemských prostředků.

Připojení vodičů na póly akumulátoru je možno provést i jinou bezpečnější metodou. Současný sortiment lepidel nám umožňuje „přilepení“ vývodů k vlastnímu článku, kdy při pečlivém provedení můžeme dosáhnout přechodového odporu lepeného spoje 30 mΩ i méně. (Pro informaci uvádíme, že přechodový odpor kontaktů miniaturních relé zaručují výrobci v rozmezí 50 až 150 mΩ [2].)

Současná součástková základna, která je běžně dostupná, nám umožňuje použít články NiCd 451, NiCd 901 a NiCd 2000.

K propojení článků lze použít lankové vodiče s pocinovanými nebo s necinovanými jádry s jmenovitým průřezem jader 0,35 až 0,75 mm² (např. PNLY – Páskový sdělovací vodič se složenými jádry).

Nyní k vlastnímu postupu. Nejprve očistíme ostrým nožem čepičku článku, odizolujeme a očistíme použité lanko v délce 1 až 2 cm, konec lanka necinujeme.

Tenký proužek odříznuté izolace (asi 1/4 podélneho rozříznutého centimetrového zbytku) vložíme pod převislou fólii, abychom zabránili náhodnému spojení s pláštěm článku, který je připojen k záporné elektrodě. Odizolované lanko zastrčíme pod převislou fólii a pomocí malého šroubováku jej zatlačíme co nejlouběji tak, aby jej fólie přitlačovala k elektrodě. Dbáme, aby ani jediný pramínek lanka se nedotýkal záporné elektrody, ale v tom by nám měla zabránit vložená izolace. Nakonec spoj zalijeme Lepoxem v poměru asi 1 : 1.5. Při lepení se řídíme pokyny v návodu.

Připojení záporné elektrody lze provést obdobným způsobem.

Při použití článků NiCd 901 nebo 2000 umístíme do pouzdra dva proužky pocinovaného plechu ve tvaru L o délce 50 mm, které nahradí kontakty na pouzdře sintrovaných článků. Tyto proužky vhodně vytvarujeme a připojíme na ně kablky od externě umístěných zdrojů.

Zde záleží na přesném nastavení kontaktů, protože síťový adaptér se nesmí použít bez připojených NiCd článků.

Otvor v pouzdře pro kablíky budě vyvrátme nebo vytvoříme pomocí pistolové páječky.

Literatura

- [1] Amatérské radio č. 5/85, str. 177.
- [2] Katalog relé RP 210, RP 400, LUN 26 21. 11.

RAM DISK

32 kB až 64 MB

Zveřejňujeme další část programového vybavení
pro RAM-DISK ing. Sikory, popsaný
v AR A6 a A7/1989.

;NAME: RMDF - FORMATOVACI RAM-DISKU PRO OPERACNI SYSTEM

CODE:

```
CPMSYS EQU 1 ;1= PRO CPMSYS
ISISYS EQU 0 ;0= PRO ISISYS
;
NCSC EQU 2 ;PRAVLET SEK VE STOPE (VZYM 256 STOP)
SECLEN EQU 10B ;BELKA SEKTORU V RAJICECH
;
EXTIN TOISIG,GETCH,SETLEN,PUTLN,RMDF,RMDFW,RMOUNT,ERRUF
;
RRUF: DS SECLEN ;NIE PRO CIENCI SEK
RRUF: DS SECLEN ;PRO ZAPIS
```

RMDF:

```
IF ISISYS EQ 1
CALL GETLN ;VYHODIT VSTUPNI CMIN LINE
ENDIF
LXI D,TXT1 ;HLAVA + DOTAZ NA PONOL
CALL PUTLN
CALL SETLN ;CTI OBDOVENI
LIA TTRUF ;PREVED NA VELKE PISMENO
CALL UPPER ;LZE POKRACOVAT
CPI "Y"
JNZ RMDFX ;NE, KONEC
;
CALL RMDTINI ;INIT RADICE, PRTEOJENI
CNZ DERR ;NE
;
LXI D,TXT3 ;OZNAM ZACATEK FORMATOVANI
CALL PUTLN
;
IF CPMSYS EQ 1
MOV A,0FH ;FORMAT PRO CPMSYS
ENDIF
IF ISISYS EQ 1
MOV A,0 ;PO ZATIM TENTO OBSAH
ENDIF
RMDF1: CALL SRPAT ;NASTAV RRUF
;
CALL IWR ;ZAPIS SEK
CALL DRD ;KONTROLNI CTENI
CALL INCSC ;INKREMENT SEK, FORR. TRK
JNC RMDF1 ;JESTE NEJTI POSLEDNI
;
LXI D,TXT4 ;OZNAM KONEC
CALL PUTLN
JMP RMDFX
```

RMDFX: ;CHYBA DAT NEBO TMO, KONEC A NAVRAT DO SYS
IF CPMSYS EQ 1
JMP 0
ENDIF
;

IF ISISYS ER 1
CALL TOISIS
ENDIF

;*** UPPR *** PREVOD MALYCH PISMEN NA VELKA
;INP: A = TESTOVANY, FORR. PREVADENY ZNAK
;EFF: A
UPPER: CPI 60H ;MALE PISMENO?
JC UPPER1 ;NE, VELKE
SUT 20H ;ANO, PREVOD NA VELKE
UPPER1: RET

;*** DERR *** CHYBA DRAM DATA NEBO TMO NEBO NEPRTOJEN

DERR: LXI D,TXT2 ;OZNAM ERR
CALL PUTLN
JMP RMDFX ;KONEC

;*** INR *** ZAPIS SEK NA DISK (PRO TESTY) + TEST RIZENI CYKLU
;INP: OBSAZENY RRUF
;OUT: SEK NA DISKU + TEST + INDIC ERR
;EFF: HLVA
INR: LXI H,RRUF ;ADR ZAPIS RRUF
CALL RMWR ;ZAPIS SEK (NEJTI KONTROLA ZAHLO)
CNZ DERR ;ERR TMO
RET

*** INR *** CIENCI SEK Z DISKU + FOROV S RRUF (PRO TESTY)

```
;INP: -
;OUT: SEK V RRUF + TEST + INDIC ERR
;EFF: A,HL
DRD: CALL CLRBF ;VYCISTI CIECI BUF
LXI H,RRUF ;ADR BUF PRO RD
CALL RMRDG ;CTI Z DISKU
CNZ DERR ;ERR TMO
CALL CPBUF ;PRECTENA DATA OK ?
CNZ DERR ;ERR DAT
RET
```

*** SRPAT *** OBSAZENI RRUF 1 VZOREM BAJTU

```
;INP: A = BAJT PRO ZAPIS
;OUT: OBSAZENY RRUF
;EFF: A
SRPAT: PUSH H ;USCHOVEJ
PUSH D
LXI H,RRUF ;ADR BUF
MVI D,SECLEN ;CITAC BAJTU
SRPAT1: MOV M,A ;ZAPIS BAJU
INX H ;DALSI ADR V BUF
INC D ;ZAPOCITEJ BAJU, KONEC?
JNZ SRPAT1 ;NE, DALSI
;
POP D ;OBNOV
POP H
RET
```

*** CLRBF *** NUROVANI RRUF

```
;INP: -
;OUT: RRUF=0,0,0...
;EFF: A
CLRBF: PUSH H ;USCHOVEJ
PUSH D
LXI H,RRUF ;ADR BUF
MVI D,SECLEN ;CITAC BAJTU
SUR A ;SLR A
JMP SRPAT1 ;NG ZAPIS DO BUF
```

*** CPBUF *** POROVNANI OBSAHU RRUF, RRUF

```
;INP: ACTUALNI RRUF, RRUF
;OUT: Z=1 ROVNANJI SE
;Z=0 RUZNE
;EFF: A
```

CPBUF: PUSH H ;USCHOVEJ

PUSH D ;ADR BUF

LXI H,RRUF ;CITAC BAJTU

MVI B,SECLEN ;SLR A

CPBUF1: JMP SRPAT1 ;NG ZAPIS DO BUF

```
LDAH D ;VYNEDEJ BAJU Z RRUF
MOV C,M ;VYNEDEJ BAJU Z RRUF
CMF C ;POROVNAJI SE?
JNZ CPBUF2 ;NE, RUZNE, KONEC S CHYBOU (Z=0)
INX H ;DALSI ADR RRUF
INX H ;Z = - RRUF
INC B ;ZAPOCITEJ BAJU, POSLEDNI?
JNZ CPBUF1 ;NE, DALSI
```

```
CPBUF2: POP B ;OBNOV
POP D
POP H
RET
```

*** INCSC *** INKREMENT CISLA SEC, TRK

```
;INP: B CISLO TRK
;C CISLO SEC
;OUT: INKREMENTOVANY SEC, FOR. TRK PRI PREMROCI MAX SEC
;EFF: A,B,C
```

```
INCSC: INR C ;DALSI SEC
MVI A,NSFC ;MAX SEC
CMF C ;PREKRODEC MAX SEC?
RNZ H ;NE
MVI C,0 ;ZNOU SEC. OD ZAC
;
ANA A ;SPRATNU CIECI
MOV A,B ;ZNOU SEC. OD ZAC
ANI A,B ;ZNOU SEC. OD ZAC
MOV B,A ;ZNOU SEC. OD ZAC
RET
```

TXT1: DB CR,LF,LF,LF

IS: DB 'CPMSYS ER 1'

ENDIF: DB 'RMDF -- FORMATOVANI RAM-DISKU PRO CP/M SYS. V1.1',CR,LF,LF
ENDIF: DB 'ISISYS ER 1'
DB 'RMDF -- FORMATOVANI RAM-DISKU PRO ISIS SYS. V1.1',CR,LF,LF

```
INR: DB 'LZE OPRAVDU PREPSAT DOSAVADNI OBSAH RAM-DISKU (Y/N)? ',0
TXT2: DB CR,LF,LF,'ERR -> POLUZITE DIAGNOSTICKY PROGRAM "RMDTI",CR,LF,LF,0
TXT3: DB CR,LF,LF,'DEJEKUTE - DISK JE FORMATOVAN - ',0
TXT4: DB ' ',0 ; RAM-DISK READY ?,CR,LF,LF,0
```


Zpětnovazební regulátor otáček pro vrtačku

Ing. Vladimír Stříbrný, ing. Luděk Pavlus

Při používání vrtačky Narex EV 513D v domácí dílně bylo často potřeba vrtat při nižších otáčkách než tato vrtačka umožňuje. Výsledkem hledání vhodné konstrukce regulátoru otáček je níže popsaná konstrukce, jejíž hlavní předností je to, že nastavené otáčky udržuje bez závislosti na zatížení vrtačky. K výhodám regulátoru patří obvodová jednoduchost, malé rozměry a jednoduchá konstrukce. Při jeho stavbě se žádným způsobem nezasahuje do samotné vrtačky.

Popis funkce

Klasický způsob fázové regulace výkonu triakem (např. s MAA436) je pro daný účel nevhodný, protože velikost kroutícího momentu je úměrná rychlosti otáčení, takže pro malé rychlosti, o které nám především šlo, je moment malý a otáčky závisí na zatížení vřetená vrtačky. Tento typ regulátoru (celovlnný) je výhodnější pouze pro velké rychlosti otáčení.

Uvedenou nevýhodu řeší princip regulace podle [1]. Pro regulaci otáček se využívá skutečnosti, že v rotoru univerzálního motoru se indukuje napětí, které má vzhledem k napájecímu napětí opačnou polaritu (v [1] nazváno „protinapětí“) a jeho velikost je úměrná otáčkám motoru. Napětí na motoru je dáno rozdílem napájecího napětí a protinapětí. Protože je protinapětí závislé na otáčkách, je možno využít jej pro regulaci.

Podrobný popis principu a funkce regulátoru a různé typy zapojení najde případný zájemce v [1], [2] a [3]. Regulátor podobných vlastností byl uveden i v [5], ale k jeho nevhodnému patří obvodová složitost, rozměry a pro snímání otáček vyžaduje optické

čidlo, což znemožňuje práci s vrtačkou mimo stojan.

Popis zapojení

Na obr. 1 je úplné zapojení regulátoru. Vlastní regulátor tvoří R1, R2, D3 a Ty, ostatní prvky mají funkce odrušovací, ochranné a pomocné.

Princip regulace je následující. Na řídici elektrody tyristoru se přivádí napětí, které se získává rozdílem části napájecího napětí (z běžce potenciometru R2) a protinapětí (na katodě Ty). Bude-li napětí na potenciometru větší než protinapětí, tyristor povede. Sníží-li se otáčky v důsledku zatížení motoru, zmenší se i protinapětí a tyristor se bude otevírat dříve a tím se zvětší napětí na motoru a jeho otáčky. Z uvedeného vyplývá, že je zavedena zpětná vazba na otáčky motoru a tak lze tímto zapojením získat výrazně lepších výsledků než regulaci s mnohem složitějšími obvody.

Volba poměru R1 ku R2 ovlivňuje rozsah regulace otáček. Je možno dosáhnout až asi 60 % jmenovitých otáček (jedná se o půlvlnnou regulaci), což není v praxi na závadu, protože jen zřídka je potřeba regulovat od 60 % do 100 % otáček. Použité hodnoty R1 a R2 jsou voleny pro rozsah regulace otáček

0 až asi 40 %. Tím se dosáhne jemnější regulace při malých otáčkách, které jsou využívány častěji. Svitivá dioda D1 slouží k posuvu napětí na běžci R2 o 1,65 V. Kompenzuje úbytek napětí na přechodu řídicí elektroda — katoda tyristoru. Odstraní se tím „prázdný“ běh na začátku dráhy potenciometru, kdy byl tyristor uzavřen a motor se netočil. D1 slouží zároveň jako indikace zapnutí regulátoru. Nedoporučujeme měnit podstatně celkový odpór rezistorů R1 a R2, protože je přes ně dioda D1 napájena.

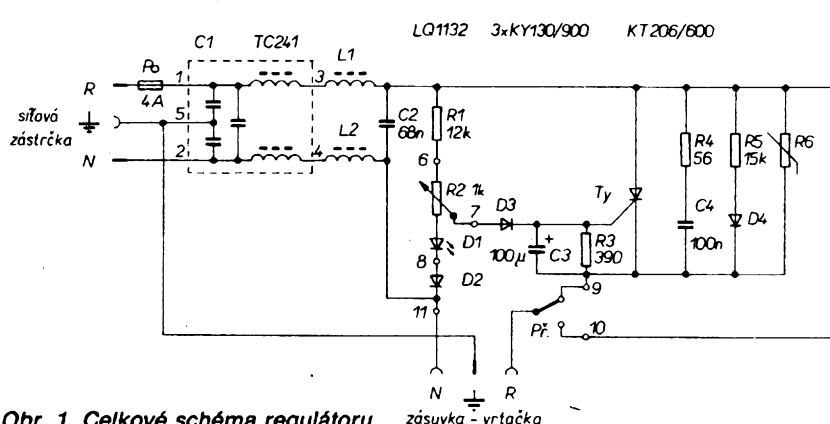
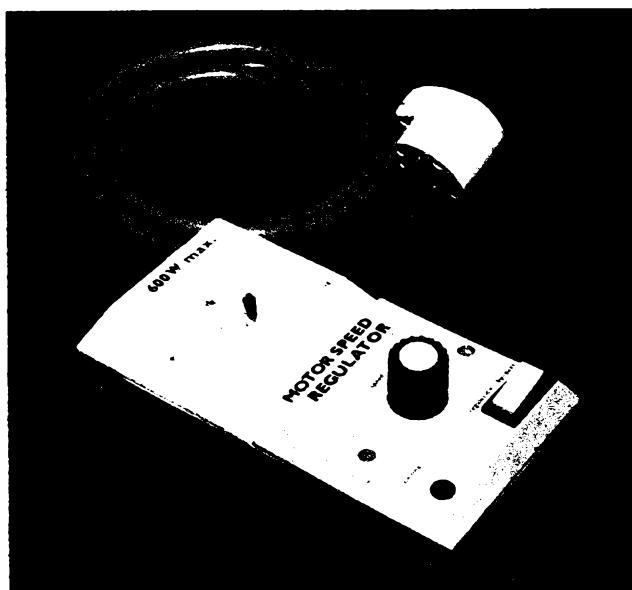
Další součástky slouží jako ochrana řídicí elektrody tyristoru. Jsou to: D3, C3 a R3. Rezistor R3 kompenzuje vliv rozptylu citlivosti tyristoru, pro citlivější tyristor je R3 nutno zmenšit a naopak (bude popsáno dále).

Při malých rychlostech otáčení a bez zatížení je chod motoru poněkud trhavý. K výraznému zmenšení tohoto jevu napomohlo zvětšení kapacity C3 a zařazení kombinace D4 a R5.

Sériový člen R4 a C4 chrání tyristor Ty před proražením napěťovými špičkami, které vznikají při spinání indukční zátěže, a částečně slouží k odrušení. Jako dodatečnou ochranu před průrazem tyristoru můžeme použít varistor R6, jeho použití však není nezbytné.

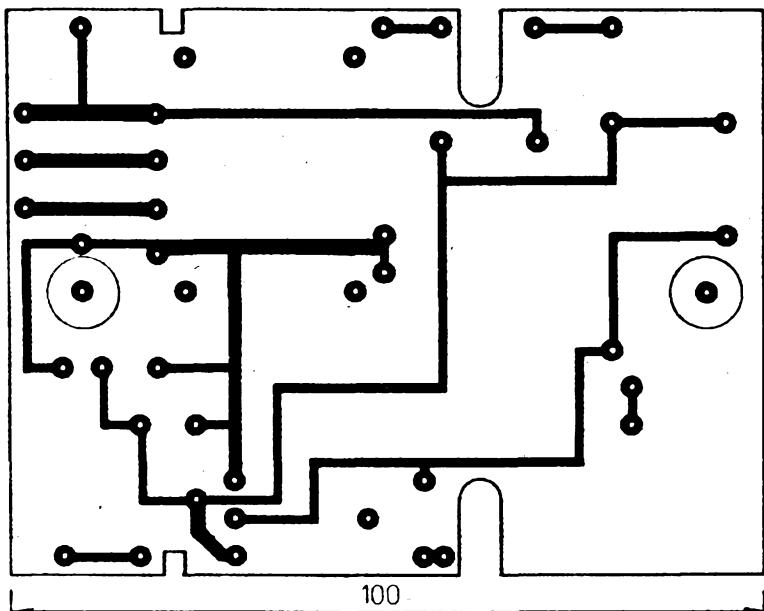
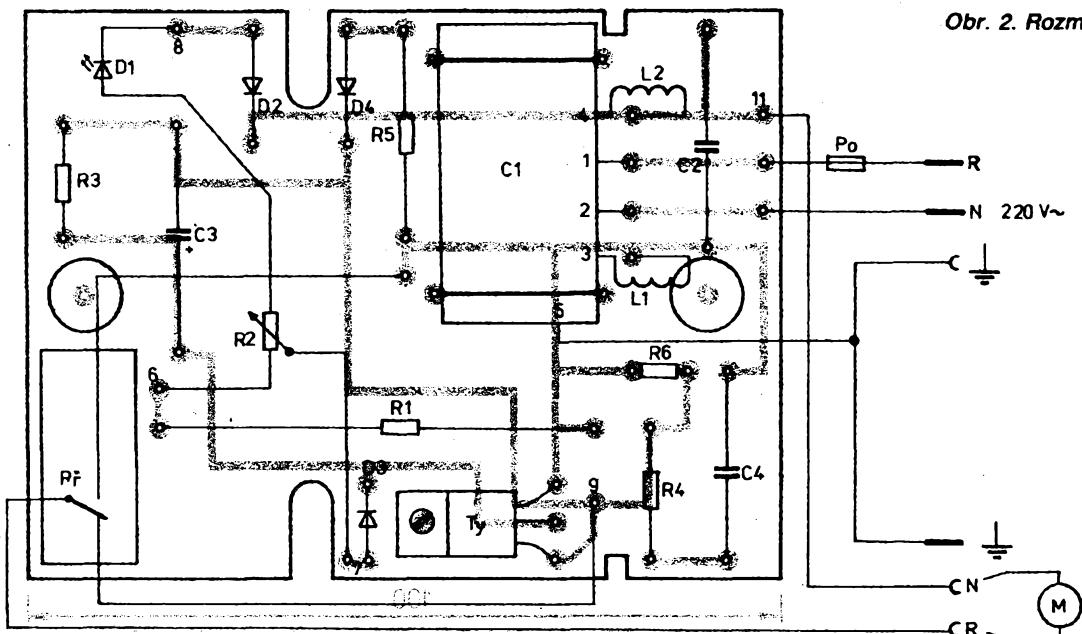
Protože při fázové regulaci indukční zátěže tyristorem vzniká široké spektrum rušivých signálů, byla věnována pozornost odrušení regulátoru [4]. Odrušení C1 a C2 je vyhovující v TV pásmech a pásmu VKV, ale v pásmech DV a SV se rušení projevovalo zvláště mezi stanicemi (při naladění silné stanice částečně mizí). Toto bylo odstraněno dvěma tlumivkami L1 a L2 o indukčnosti asi 15 mH.

Celý regulátor je jištěn tavnou pojistkou Po. Přepínač Př slouží k překlenutí

Obr. 1. Celkové schéma regulátoru

Obr. 2. Rozmístění součástek

Obr. 3. Deska X54 s plošnými spoji

regulátoru a zapnutí vrtačky na plný výkon bez regulace.

Konstrukce a oživení

Regulátor je postaven na desce s plošnými spoji (obr. 2), rozmístění součástek je na obr. 3. Je umístěn v ploché instalacní krabici spolu se zásuvkou. Při osazování je vhodné připevnit na tyristor chladič z hliníkového plechu (tl. asi 1 mm) ve tvaru U, ohřívající se součástky (R1 a R5) je nutno pájet s mezerou od desky s plošnými spoji. Odrůšovací člen C1 je k desce připevněn dvěma třmeny z drátů zapojených do příslušných čtyř otvorů.

R2, D1 a T_Y jsou upevněny v otvorech v krycím panelu krabice, jak je naznačeno v obr. 3. Umístění desky s plošnými spoji, zásuvky, pojistkového pouzdra (je vlepeno do otvoru v boční stěně krabice) a přívodní síťové šňůry je

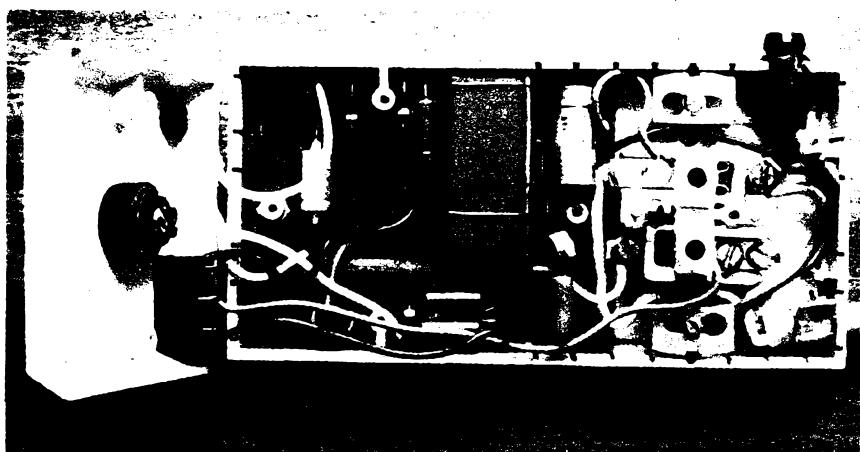
opatrně z obr. 4. Síťová šňůra je proveřena dírou v čelní stěně krabice a zajištěna proti vytržení plechovou objímkou.

Obě odrušovací tlumivky jsou navinuty na feritových toroidních jádřech o těchto rozměrech: vnější průměr

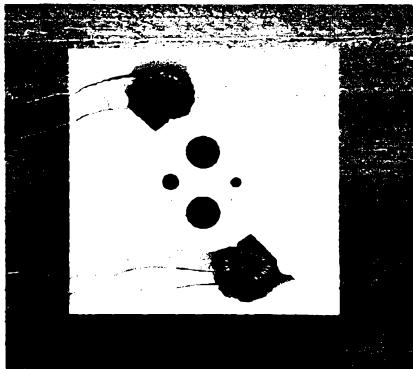
16,2 mm, vnitřní průměr 9,9 mm a výška 6,2 mm. Navinuto je 100 závitů drátem o průměru 0,6 mm CuL. Vinutí toroidní cívky vyžaduje určitou trpělivost, pod vinutí je nutno vložit izolační papír (např. z rozebraného kondenzátoru MP), závity klademe vedle sebe a po navinutí je vhodné cívku impregnovat v parafinu. Potřebná délka drátu je 2,5 m pro jednu tlumivku. Jsou umístěny pod krytem zásuvky, jak je zřejmé z obr. 5. V krytu zásuvky jsou opatrně vylomeny dvě přepážky a tlumivky jsou do něj vlepeny (např. Chemoprémem).

Při konstrukci je třeba dbát bezpečnostních zásad — jedná se o zařízení přímo spojené se sítí! Všechny součásti musí být umístěny tak, aby se jich obsluha nemohla dotknout. Použitá konstrukce tyto zásady splňuje, regulátor je vestavěn v krabici z izolačního materiálu, je použit potenciometr s izolovaným hřídelem (na kterém je navíc knoflík z izolačního materiálu) a je rovněž zapojen ochranný vodič.

Použité součástky jsou běžně dostupné. R1 je použit na větší zatížení než je nutné, což zaručuje lepší rozptyl vznikajícího tepla. Na místě R2 je vhodnější použít drátový potenciometr, protože u běžného vrstvového se může po delším používání zničit odporová dráha [3]. S uvedeným tyristorem je možno regulovat do maximálního příkonu 600 W. Tento tyristor není nevhodnější pro danou aplikaci, pro-

Obr. 4. Celkový pohled na odkrytý regulátor

Obr. 5. Detail uložení tlumivek v krytu zásuvky

tože má poměrně malé průrazné napětí v závěrném směru (vrtáčky Narex vyšších výkonů — EV 513D apod. mají značné napěťové špičky), lepší by byl typ s vyšším průrazným napětím. V novinkách TESLA Rožnov pro léta 88 až 90 je uveden nový typ KT130/800 s parametry: $I_{TAV} = 3A$ a $U_{R(BR)} = 800V$. Pro náročnější aplikace lze na místě spínacího prvku použít i triak KT207/600, který umožní regulovat motor do příkonu až 1000 W. Případně můžeme použít (pokud nám to dovolí mechanická konstrukce) tyristor v kovovém pouzdru KT726/800 apod.

Jak již bylo uvedeno, některé součástky lze bez většího vlivu na funkci vypustit (D1, R5, D4 a R6). Při použití proměných součástek pracuje regulátor na první zapojení.

Po oživení je možno volbou R1 a R2 nastavit maximální regulovatelné otáčky. Dále je nutno nastavit optimální odpor R5 pro danou vrtáčku tak, aby

trhavý pohyb byl minimální (uvedená hodnota je pro EV 513D). Odpor rezistoru R3 se při nastavených minimálních otáčkách (běžec potenciometr uleva) zvolí tak, aby se vrtáčka právě zastavila nebo nepatrne otáčela.

Seznam součástek

Rezistory	
R1	12 kΩ, (TR 507, TR 510 apod.)
R2	1 kΩ, TP 680 23/A
R3	390 Ω, TR 214
R4	56 Ω, TR 214
R5	15 kΩ, MLT-2 (TR 506)
R6	WK 681 42
Kondenzátory	
C1	TC 241
C2	68 nF, TC 218
C3	100 μF, TE 981
C4	100 nF, TC 218
Položdičové součástky	
D1	LQ1132
D2, D3, D4	KY130/900
Ty	KT206/600
Ostatní součástky	
Plochá instalací krabice typ 6482	(17,50 Kčs)
Síťová zásuvka typ 5517	
Síťová vidlice typ 5536	
Držák LED	
Přístrojový knoflík na hřidel 6 mm	
Přepínač typ 3454 (6A/250 V)	
Trubičková pojistka F4A/250A	
Pouzdro na pojistku (6,3A/250 V)	
1 m třížilového kabelu např. CYSY	
3x1,0 mm ²	
2 ks toroidní tlumivky 15 mH (viz text)	

Závěr

Popsaný regulátor je velmi užitečný doplněk k ručním elektrickým vrtáčkám. Tyto vrtáčky jsou sice výkon-

né, ovšem jejich otáčky jsou pro mnohé účely (vrtání do kovů) příliš velké. S vrtáčkou a regulátorem je možné řešit závity, šroubovat vruty (po uchycení vhodného nástroje), vrtat do oceli díry většího průměru aniž by se vytvořil „hranatý“ otvor, vrtat díry do termoplastických materiálů bez jejich deformace, vinout cívky, apod. Při použití malých otáček se výrazně zmenší opotřebení vrtáků, které se nezahřívají a po materiálu (ocel) nekloužou, nýbrž odebírají rovnomořnou třísku.

Při provozu vrtáčky s popsáným regulátorem je třeba dát pozor v případech, kdy využíváme velkého kroužitého momentu při malých otáčkách delší dobu. Může se totiž přehřát motor vrtáčky vlivem podstatně zmenšeného výkonu chlazení.

Regulátor lze použít nejenom pro regulaci otáčení vrtáček, ale i v všech střídavých komutátorových sériových motorků do maximálního příkonu daného použitým tyristorem. Regulátor byl např. úspěšně vyzkoušen na regulaci otáček domácího mixéru ETA 0010.

Literatura

- [1] Krásá, L.: Tyristorová regulace univerzálních motorků. AR A6/76, s. 215.
- [2] Krásá, L.: Dodatek k článku „Tyristorová regulace univerzálních motorků“. AR A12/76, s. 456.
- [3] Švachoušek, S.: Tyristorový regulátor pro univerzální motorky. AR A8/79, s. 310.
- [4] Skála, J.: Rušení a odrušování. AR B2/80, s. 53.
- [5] Pawlik, A.: Regulátor rychlosti otáčení vrtáčky. AR A8/84, s. 308.

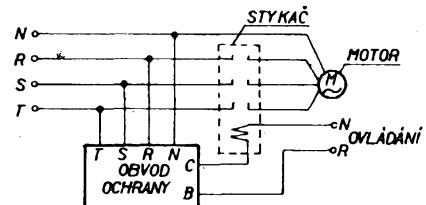
OCHRANA TROJFÁZOVÝCH MOTORŮ

Velmi často se setkáváme s vadným motorem, který se zničil tím, že byl napájen pouze dvěma fázemi. Tento stav nastává často, je-li vedení jištěno pojistkami a jedna z nich se přetaví nebo přeruší-li se některý vodič v instalaci. Abychom se vyvarovali těchto případů, poslouží nám jednoduché zapojení, které odpojí motor od sítě při výpadku jedné z fází.

Pokud na tři rezistory přivedeme třífázové napětí a jejich druhé konce spojíme, pak v tomto bodě A (obr. 1) je nulové napětí, které uzavírá tranzistor T1. Báze tranzistoru T2 je napájena kladným napětím přes rezistor R7,

tranzistor je vodivý a relé Re je sepnuto. Přes jeho kontakty B a C je spojen obvod cívky stykače motoru. Při výpadku jedné fáze se vytváří v bodě A napětí, které se upravuje rezistorem R4 a R5 na přijatelnou mezu a vede přes ochranný rezistor R6 na bázi tranzistoru T1. Tento tranzistor se otevře a spojí bázi tranzistoru T2 se zemí. Tranzistor T2 se uzavře, kotva relé Re odpadne, přeruší se napájení cívky stykače a tím se odpojí motor od sítě.

Pokud je ovládání cívky stykače zapínáno spínačem (nikoli tlačítky), motor se opět připojí po obnovení všech tří fází. Toto je vhodné pro

Obr. 2. Zapojení ochrany do obvodu stykače

ochranu motorů, které jsou automaticky spínány bez obsluhy (čerpadla, větráky atd.).

Obvod je napájen z transformátoru 220/24 V, který se používá pro signální žárovky.

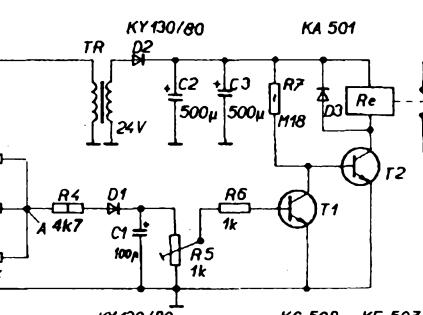
Při uvádění do provozu nejdříve připojíme napájecí napětí 24 V, potom relé musí sepnout, pokud nesepně, tak zmenšíme odpor rezistoru R7. Je-li všechno v pořádku, připojíme třífázové napětí (relé zůstává stále sepnuté), běžec odporového trimru R5 nastavíme k uzemněnému konci a odpojíme jednu fazu. Trimrem R5 nastavíme okamžik, kdy odpadá kotva relé. Po připojení třetí fáze musí relé opět sepnout. Zapojení ochrany do obvodu stykače je na obr. 2.

Jiří Hrnčíř

Při konstrukci je třeba dodržovat bezpečnostní předpisy, neboť celé zařízení je galvanicky spojeno se sítí 380 V.

Seznam součástek

R1, R2, R3	33 kΩ, TR 523
R4	4,7 kΩ TR 153
R5	1 kΩ, TP 040 (TP041)
R6	1 kΩ, TR 212
R7	180 kΩ, TR 214
C1	100 μF, TE 988
C2, C3	500 μF, TE 986
D1, D2	KY 130/80
D3	KA 501
T1	KC 508 (507, 509)
T2	KF 507 (KF 508)
Re	LUN 24 V
Tr	220/24 V, 2 VA

Obr. 1. Schéma zapojení

Měřič délky trvání telefonního hovoru

RNDr. Jaroslav Kusala

Při meziměstském telefonním hovoru nemá volající prakticky žádnou představu o délce hovoru a tím ani o jeho ceně. Meziměstské telefonní hovory se platí dvojím způsobem podle toho, zda je spojení automatické nebo manuální prostřednictvím spojovatelky.

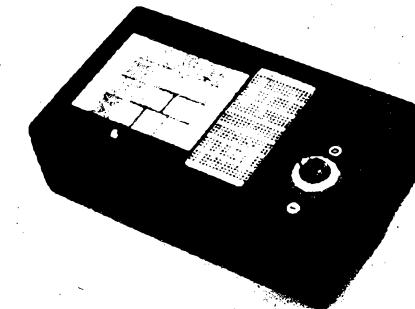
Automaticky spojované hovory se platí podle počtu tarifních impulsů, které registruje počítadlo účastníka; za každý zaznamenaný impuls zaplatíme 1 Kčs. Interval, v němž jsou vysílány tarifní impulsy, závisí na tarifním pásmu (viz tabulka v telefonním seznamu). Při manuálním spojení platíme za každé započaté 3 minuty hovoru bez ohledu na to, zda hovoříme celou dobu nebo jenom její část. Z toho vyplývá, že je zbytečné skončit manuálně spojený hovor již třeba za 2 minuty – mohl by za stejnou cenu ještě minutu pokračovat. Rovněž tak je zbytečné urychleně končit hovor, jestliže překročíme 3 minuty o několik sekund, stejně zaplatíme, jako bychom hovořili 6 minut.

Popisovaný přístroj průběžně informuje volajícího o délce trvání hovoru (skokově po 0,5 min.) rozsvěcováním zelených diod LED. Po 2,5 minutách hovoru se rozsvítí červená dioda LED a navíc zazní slabý zvukový signál, který upozorňuje na nutnost urychleného ukončení hovoru. Nestane-li se tak,

začne se celý cyklus indikace opět opakovat. Pro orientační přehled o ceně automaticky spojeného hovoru je na horním panelu tabulka s barevně odlišenými cenami po 3 Kčs, při manuálním spojení je rozhodující cena za celé tři minuty.

Popis činnosti

Přístroj, jehož schéma je na obr. 1, se skládá ze čtyř částí: generátoru impulsů o kmitočtu 1/30 Hz, binárního čítače těchto impulsů a obvodů světelné a zvukové signalizace. Generátorem impulsů je astabilní multivibrátor IO1 v běžném zapojení. Pro zlepšení stability kmitočtu je použit jako C1 kapkový tantalový kondenzátor, k přesnému nastavení kmitočtu slouží trim P1. Impulsy z generátoru přicházejí na vstup čítače IO2. Protože potřebujeme počítat jen do šesti, jsou využity jen jeho vývody B, C, D. K témtoto výstupům jsou připojeny vstupy dekodéru 1 z 10 (IO3). K prvním pěti výstupům tohoto

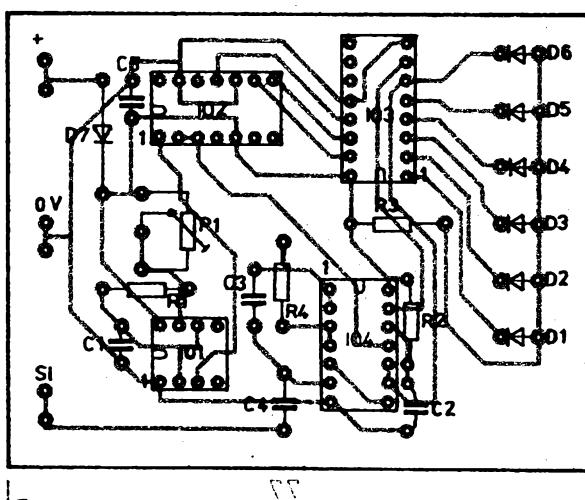
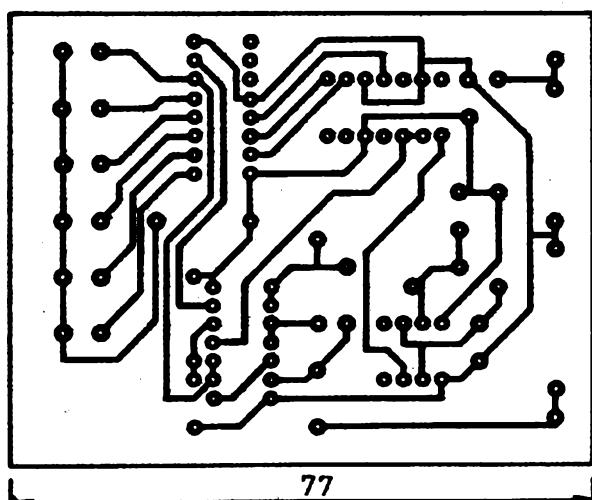
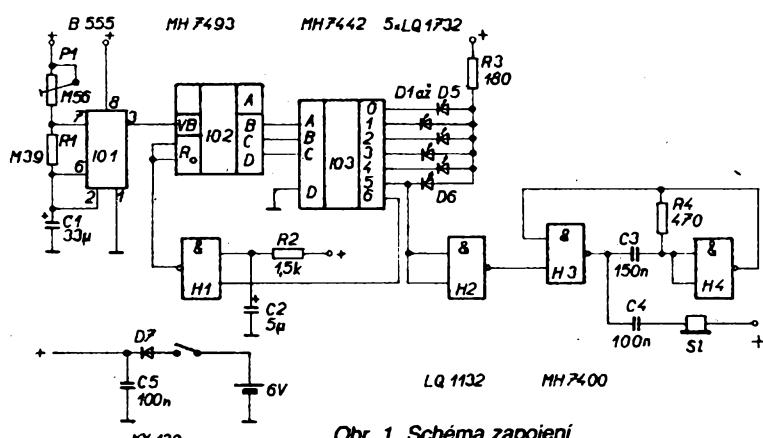
dekodéru jsou připojeny zelené diody LED, k šestému je připojena dioda červená. Protože při měření času svítí vždy jen jedna z těchto diod, jsou jejich anody připojeny ke kladnému pólu zdroje přes společný omezovací rezistor R3. S příchodem sedmého impulu se sedmý výstup dekodéru dostane na úroveň L, na výstupu hradla H1 (tedy i na nulovacích vstupech IO2) bude úroveň H a čítač se vynuluje. Celý tříminutový cyklus se začne opakovat. Kombinace kondenzátoru C2 a rezistoru R2, připojená k druhému vstupu hradla H1, slouží k vynulování čítače po zapnutí přístroje.

Z hradel H3, H4 je zapojen velmi jednoduchý generátor zvukového kmitočtu. Výšku tónu lze případně upravit změnou kapacity kondenzátoru C3, zatímco uvedený odporník rezistoru R4 je s ohledem na parametry hradel maximální. Zvukový generátor je ověřován výstupem hradla H2, jehož vstupy jsou připojeny k šestému výstupu dekodéru IO3. Jakmile se rozsvítí dioda D6, na výstupu hradla H2 se objeví úroveň H a tím se spustí zvukový generátor. K výstupu generátoru je přes kondenzátor C4 připojena běžná telefonní sluchátková vložka.

Protože k napájení přístroje slouží čtyři sériově zapojené tužkové články s celkovým napětím kolem 6 V, je do obvodu napájení kromě blokovacího kondenzátoru C5 zapojena v propustném směru křemiková dioda D7. Průchodem proudu na ni vznikne úbytek napětí asi 0,7 V, takže napájecí napětí integrovaných obvodů je v mezích tolerance. Kromě toho tato dioda chrání obvody při případném přeplování napájecího zdroje.

Konstrukce

Nejprve do připravené desky s plošnými spoji (obr. 2, 3) vyrtáme otvory o průměru 0,8 až 1 mm a zapojíme předem zkonto-

vané součástky. Odpor trimru P1 nastavíme na maximum, připojíme sluchátkovou vložku a zdroj napětí 6 V. Měla by se rozsvítit zelená dioda D1 a s periodou něco přes 30 s by se měly postupně rozsvěcovat další. Současně s rozsvícením diody D6 by měl přístroj navíc i pískat. Pokud by se čítač po zapnutí spolehlivě nevyňoval (vyzkoušme mnohonásobným zapnutím a vypnutím), zvětšíme kapacitu kondenzátoru C2. Použijeme-li dobré součástky, neměly by se vyskytnout při uvádění do provozu žádné další komplikace. Nastavení periody prepínání diod LED trimrem P1 vyžaduje trochu trpělosti. Z praktických důvodů je vhodnejší nastavit periodu ne přesně 30 s, ale raději 28 až 29 s.

Po nastavení elektronické části zhotovíme krabičku – buď ji vyrábíme z překližky, slepíme z polystyrenu nebo použijeme vhodný hotový výrobek. Prototyp přístroje je zabudován do polystyrenového pouzdra mikrofónu (obr. 4.). Jeho vnitřním rozměrem a tvaru je přizpůsobeno rozložení součástek i rozměry desky s plošnými spoji. Nejprve vyvrátme šest otvorů pro diody LED, otvor pro spínač a několik otvorů, za nimiž bude upevněna sluchátková vložka. Z odrezků polystyrenu slepíme ohrádku pro držák čtyř tužkových článků a pro lepší zřetelnost světelné indikace i v době osvětlené místnosti nastříkáme krabičku matnou černou barvou. Vyměříme polohu destičky s elektronikou tak, aby diody LED zasunuté do otvorů byly v rovině s horní plochou krabičky a přilepíme na vnitřní boční stěny podpěry z polystyrenových pásků. Na druhou část krabičky přilepíme další dve podpěry tak, aby po uzavření víka byla destička s elektronikou upevněna ve správné poloze. Pomocí kousků polystyrenu rovněž upevníme sluchátkovou vložku.

Po zaschnutí všech spojů propojíme sluchátkovou vložku, spínač a zdroj napěti s deskou elektroniky. Z kladivkového papíru zhotovíme štítek s orientačními údaji o cenách telefonních hovorů v závislosti na čase a tarifním pásmu. Pro větší přehlednost barevně odlišíme ceny, odstupňované po 3 Kčs (pochopitelně pouze pro automatický provoz, při manuálním provozu je rozhodující cena za celé 3 minuty). Štítek přilepíme na

horní plochu krabičky vedle řady diod. Na proti prostoru pro napájecí zdroj nalepíme lepidlem Herkules asi 1 cm tlustý molitanový obdélník.

Při telefonování zapneme přístroj v okamžiku, kdy se volaný účastník přihlásí a pouhým letem pohledem můžeme kdykoliv zjistit, kolik jsme v daném okamžiku „protelefonovali“, případně kolik času nám ještě zbývá do třináctového limitu.

Seznam součástek

I01	B555	C1	33 μ F/6,3 V, tantal
I02	MH7493	C2	5 μ F/15 V
I03	MH7442	C3	150 nF, TK 754
I04	MH7400	C4	100 nF, TK 754
D1 až D5	LQ1732	C5	100 nF, TK 754
D6	LQ1132	P1	560 k Ω
D7	KY130		sluchátková vložka 4FE 562 10
R1	390 k Ω , TR 212		
R2	1,5 k Ω , TR 212		
R3	180 Ω , TR 212		
R4	470 Ω , TR 212		

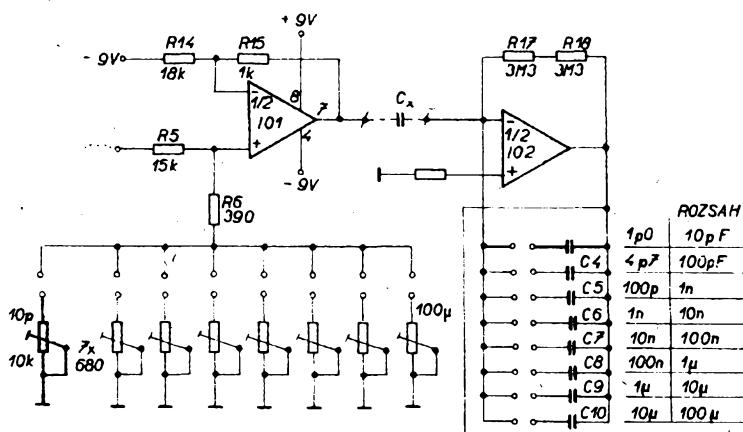
Obr. 3. Deska se součástkami

Obr. 4. Vnitřní uspořádání přístroje

Doplňok k článku Ing. Zdeňka Krčmáře v AR-A č. 1/1988 MC-03, jednoduchý měřič kapacity

Podľa uvedeného článku som si postavil merač kapacít a som s ním mimoriadne spokojný. Rád by som však svoje skúsenosti s ním odovzdal aj ostatným amatérrom.

Obr. 1. Schéma zapojenia úpravy. Namísto R17 a R18 možno použiť jeden rezistor TR 153 (214), 6,8 M Ω

prepínača, pridal som do zapojenia trimer 10 k Ω a kondenzátor 1 pF podľa priloženého nákresu (pridané súčiastky sú označené hrubo). Rozsah sa ocenuje presným kondenzátorom podobne ako u ostatných rozsahov. Úprava je na obr. 1.

2. U rozsahu 100 μ F som vymenil pôvodný typ kondenzátora C10 za kondenzátor TE 005 – 10 μ F/35 V, pretože v pôvodnom zapojení mi i pri pomerne malej meranej kapacite (napr. 20 μ F) skočila ručička meradla „za pravý roh“ meradla. Po výmeni C10 sa meria i na tomto rozsahu dobre.

3. Na obr. 9 v pôvodnom článku sú nesprávne označené jednotlivé póly oboch napájacích batérií. Správne má byť: najvyššie –B2, v strede +B1 a dole –B1, +B2.

Ľudovít Bystríký

Zajímavá Zenerova referenční dioda

Rozvoj technologie výroby integrovaných obvodů se neprojevuje pouze zvětšováním počtu součástek v obvodu, tak jak je to obvyklé u obvodů pro počítače a ostatní číslicovou techniku. V analogové technice nejsou pokroky tak snadno viditelné, přesto však také nejsou malé. Jednou ze zajímavých analogových oblastí jsou integrované stejnosměrné referenční zdroje napětí. Po MAC01 a MAC580 s dvojicí tranzistorů, protékajou různým proudem („band gap reference“), vyuvin podnik TESLA Rožnov i ekvivalent jednoho z nejstabilnějších prvků, obvod MAC199 (ekvivalent LM199). Obsahuje Zenerovu diodu, „ukrytou“ pro zvýšení stability pod povrchem čipu, obvod pro kompenzaci teplotní závislosti a pro zmenšení vnitřního odporu na $0,5 \Omega$ a samostatný obvod pro termostativání čipu na teplotu kolem 90°C . Obvody tohoto typu patří mezi nejstabilnější referenční zdroje. U skupiny vzorků jsme naměřili výstupní napětí průměrně $7,28 \text{ V}$ s teplotní závislostí $-0,4 \cdot 10^{-4} /^\circ\text{C}$ a průměrnou stabilitu $9 \cdot 10^{-6}$ za 1000 h (po vystárnutí).

Pro nejstabilnější zdroje dosud výrobci přístrojů Zenerovy diody a integrované „reference“ podrobovali stárnutí, dlouhodobě sledovali jejich vlastnosti a vybírali nejstabilnější kusy.

Nejnovějším prvkem, speciálně navrženým pro dosažení co nejlepší stability, je obvod LTZ1000 firmy Linear Technology. Jaká opatření byla zavedena pro dosažení co největší dlouhodobé stability?

Obvod byl co nejvíce zjednodušen; má méně prvků než LM199. Obsahuje „podporovou“ Zenerovu diodu (ZD) a tranzistor T1 pro teplotní kompenzaci (viz obr. 1). Tranzistor T2 slouží k měření teploty Zenerovy diody. Topný odpor R je určen k ohřívání čipu pro termostativání diody. Vynechány jsou (oproti LM199) obvody pro zmenšení výstupního odporu (protože zhorší dlouhodobou stabilitu) a také aktivní diody termostatu, které musí být vnější. Čip je čtvercového tvaru, podporová Zenerová dioda kruhové geometrie je umístěna přímo uprostřed. Kolem diody jsou umístěny tranzistory T1 a T2. Každý z nich se skládá ze čtyř této pravoúhlých tranzistorů, umístěných v úhlopříčkách čtverce a propojených paralelně. Topný odpor termostatu je

ve tvaru šesti soustředěných kružnic, v jejichž středu je Zenerova dioda, obklopená tranzistory T1 a T2. Topný odpor vyplňuje převážnou většinu povrchu čipu.

Pro LTZ1000 je udávána teplotní závislost $0,05 \cdot 10^{-6} /^\circ\text{C}$, stabilita $2 \mu\text{V}/měsíc$ nebo $0,4 \cdot 10^{-6} /1000 \text{ h}$, šum $2 \mu\text{V}$ (mezivrcholové napětí) pro kmitočty od $0,1$ do 10 Hz . Cena je šestkrát vyšší (asi $35 \$$) než u LM199. K vytvoření referenčního zdroje je LZ1000 třeba zapojit do obvodu s dvěma kvalitními operačními zesilovači, dvěma velmi stabilními rezistory a několika dalšími součástkami pro termostat a úpravu výstupního napětí na obvyklých $10,00 \text{ V}$.

Co dokáže s tímto prvky vyrobít zkušená firma, ukazuje ss etalon napětí 4910, který letos uvádí na trh firma Datron z Velké Británie. Přístroj tvoří čtyři nezávislé zdroje s popisovanými součástkami a pomocné obvody (že nejsou nejjednodušší, ukazuje hmotnost přístroje — 20 kg). Slouží k uchování jednotky napětí (nahrazuje Westonovy články) a pro paralelní spojení všech čtyř zdrojů (přes oddělovací rezistory) udává výrobce stabilitu výstupního napětí $3 \cdot 10^{-7} /30 \text{ dnů}$, $8 \cdot 10^{-7} /90 \text{ dnů}$ a $1 \cdot 10^{-6}$ za 1 rok!

Literatura

- [1] Goodenough, F.: IC Voltage References: Better Than Ever. Electronics Design, Sept. 22, 1988, s. 83.
- [2] DC Voltage Standards; The 4910 DC Voltage Reference Standard. Firemní literatura Datron Wavetek.

Nová televizní technologie HDTV (High Definition Television – televize s vysokou jakostí) má v budoucnu vystřídat poham končící poptávku po osobních počítačích. Proto sedmnáct amerických podniků, mezi nimiž jsou známé firmy IBM, Apple, AT+T, DEC, Hewlett-Packard, Zenith, Texas Instruments a Motorola, se dohodlo spolupracovat při vývoji technologie HDTV. Jak piše list Business Week, vidi americké společnosti elektrotechnických výrobců AEA téměř neprekonatelně zpozdění amerického průmyslu výroby televizních přijímačů. Většinu amerických podniků vyrábějících televizní přijímače totiž vykoupily japonské koncerny. Podle minění mluvčího sdružení AEA musí USA do roku 2010 znova vybudovat a zavést výrobu vlastních televizních přijímačů HDTV tak, aby alespoň 50 % světového trhu mohlo nasytit, a přitom si udrželo podíl 70 % trhu osobních počítačů.

SZ

JAK NA TO

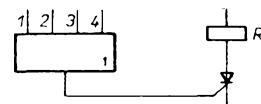

OCHRANA PŘÍDAVNÝCH REFLEKTORŮ DO AUTA PROTI KRÁDEŽI

Stává se dosti často, že při příchodu k parkujícímu autu zjistíme, že nám ukradli dálkový reflektor, mlhovku, apod. Proti takovým krádežím je řidič bezbranný, leda by reflektory odmontoval pokaždé, když jede voz.

Popsané zařízení chrání reflektory tak, že se při jejich demontáži spustí poplachový signál. Zařízení je jednoduché a levné.

Princip ochrany je na obr. 1. Použijeme-li hradlo OR, tak pouze jsou-li všechny vstupy hradla na zemním potenciálu, je na výstupu log. 0. Vstupy jsou připojeny na chráněné reflektory, když bude jeden z nich odpojen, výstup hradla mění svůj stav a uvede poplašné zařízení v činnost. Ve skutečnosti ale použijeme upravené zapojení, protože hradla OR nemáme k dispozici.

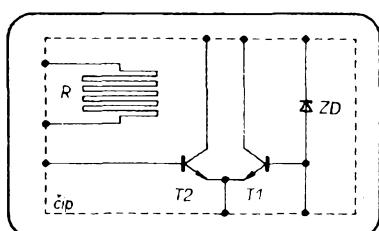

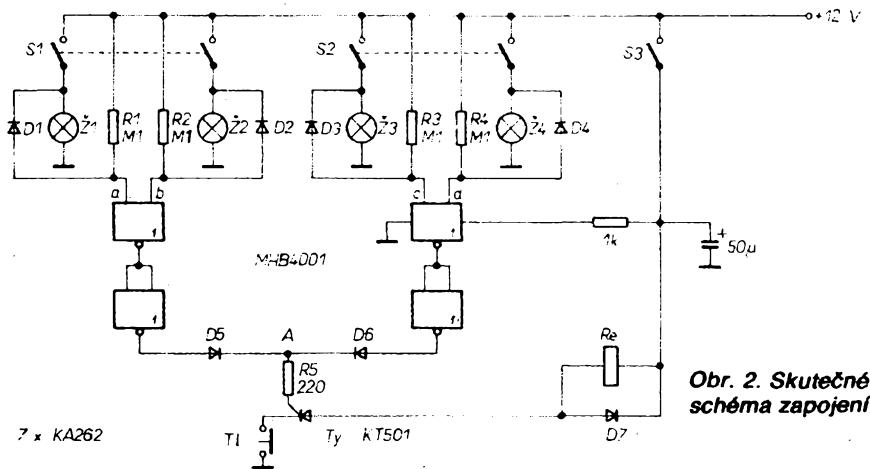
Obr. 1. Princip ochrany s hradlem OR

Skutečné zapojení je na obr. 2. Místo čtyřvstupového hradla OR použijeme hradla NOR. Máme dvě možnosti: Bud použijeme obvod MHB4001 (obr. 2a), který obsahuje čtyři dvouvstupová hradla NOR, nebo obvod MHB4002 (obr. 2 b), ve kterém jsou dvě čtyřvstupová hradla NOR. Oba obvody mohou pracovat při teplotě 0 až $+70^\circ\text{C}$, MHC4001 a 4002 v rozsahu -40 až $+85^\circ\text{C}$.

Obě varianty na obr. 2 jsou rovnocenné, můžeme použít obvod, který je právě v prodeji. Zapojení v této podobě chrání dva páry reflektoru: Z1–Z2 a Z3–Z4. Žárovky reflektoru jsou vždy uzemněny a tak je přes jejich vlákno a D1 až D4 připojen zemní potenciál na vstupy hradel. Na výstupu hradla potom bude log. 1, kterou dalším hradlem invertujeme, takže na anodách D5 a D6 bude log. 0. Odpojí-li někdo jeden reflektor od zemního potenciálu (to při krádeži bude muset) na výstupu hradla se mění stav na log. 1, zapalovací elektroda tyristoru bude připojena na kladný napětí, tyristor se otevře, sepné relé a tím i poplašný signál. Ten lze zastavit jen stisknutím rozpínacího tlačítka T1 (pokud bude reflektor znova zapojen na zem) nebo vypnutím napájecího napětí. Podobný poplaš je nastane i tehdy, když přístroj zapojíme a máme přetřené vlákno u jedné žárovky nebo objímka žárovky má špatný kontakt.

Při normálním provozu reflektory zapínáme spínači S1 a S2, ochranu při

Obr. 2. Skutečné schéma zapojení

opuštění vozu sepneme spínačem S3. Spotřeba ochranného zařízení v pohotovostním stavu je menší než 1 mA.

LK

Electronique pratique

REGENERACE OLOVĚNÉHO AKUMULÁTORU

Snad každý automobilista zažil pocit, kdy při otočení klíčku v zapalování pohasly kontrolky na palubní desce, známka toho, že akumulátor ve vozidle dosloužil. Starý akumulátor budou výkoupí Sběrné suroviny za cenu několika desítek Kčs, anebo jej výkoupí autodružstvo jako protihodnotu při koupi nového akumulátoru — to však platí jen o akumulátořech z černé tvrzené prýze; novější průhledné akumulátory se jako protihodnota nevykupují. Starý akumulátor lze však i regenerovat, v nejhorším případě i doma v koupelně. Náklady nejsou velké, i když postup je poněkud pracný a zdlouhavý. Podnět k pokusům se starými akumulátory dal článek v plzeňském Pravdě, kde se tvrdilo, že dvěma plzeňským zlepšovatelům se podařilo regenerovat olověný akumulátor roztokem peroxidu vodíku a obnovit jeho kapacitu až na 80 %. V článku však nebyl popsán postup ani hustota roztoku. Přesto mne článek zaujal a zkoušel jsem postupně během dvou let oživit celkem šest starých akumulátorů. Z tohoto počtu se nepodařilo oživit jen jeden akumulátor, u kterého byl zřejmě vadný separátor a v důsledku toho nastal zkrat mezi deskami. Ostatní akumulátory se podařilo oživit natolik, že mohou nadále sloužit k napájení vysílačů zařízení např. při PD, anebo doma při výpadku elektrického proudu. Ze dvou akumulátorů bylo napájeno i vysílači středisko radioklubu OK1KCY, kde mimo napájení vysílačů zařízení tyto akumulátory napájely i osvětlení — zhruba 60 W výkonu. Při provozu každou sobotu a neděli stačilo akumulátory nabít jedenkrát měsíčně.

K regeneraci budeme potřebovat technický peroxid vodíku H_2O_2 (deseti-procentní) a roztok kyseliny sírové H_2SO_4 (obojí k dostání v drogerii).

Vezmeme-li v úvahu akumulátory z vozidel Škoda (12 V, 37 Ah), budeme potřebovat šest lahviček peroxidu (a

připojíme k nabíječi a nabijeme — poprvé stoupne napětí prudce, za krátkou dobu. Nabíječ odpojíme a na akumulátor připojíme žárovku 12 V/5 W, přes kterou jej vybíjíme, až jeho napětí klesne pod 12 V. Tento postup opakujeme vícekrát — postupem se prodlužuje doba nabíjení, ale i doba vybíjení; akumulátor si tak obnovuje svou kapacitu. Mezi jednotlivými cykly vybití a nabítí můžeme nechat mezeru i několik dní.

Při práci je vhodné používat gumovou zástěru a rukavice, oči chránit brýlemi!

Článek jsem chtěl čtenáře seznámit s možností získání napájecích zdrojů stejnosměrného proudu pro nejrůznější použití, zejména při vysílání z přechodného stanoviště. Všem, kteří se do regenerace akumulátoru pustí, přejí hodně úspěchů.

Ladislav Oliberius

ODMAGNETOVÁČ PRE KAŽDÉHO

V amatérskej praxi sa nezriedka stáva, že si pomáham pri práci zmagnetovaným skrutkovačom alebo pinzetou. Zmagnetujeme jednoducho, napríklad tiahnutím nástroja v jednom smere po permanentnom magnetu. Horšie to už je s odmagnetovaním. Na to potrebujeme buď silný mechanický náraz, alebo zvýšenie teploty nad kritickú hodnotu, alebo striedavé magnetické pole, ktorého intenzita rovnomerne klesá až na zanedbateľnú hodnotu. Prvé dve metódy sú pre nás menej vhodné, pretože môžu spôsobať trvalé znehodnotenie nástroja.

Možno si to ani neuvedomujeme, ale vhodnú odmagnetováčku vlastníme skoro všetci. Je to transformátorová pištoľová spájkovačka. V zapnutom stave preteká slučkou spájkovačky prúd 250 až 330 A, podľa menovitého výkonu spájkovačky. Tento prúd je dostatočný na vyvolanie súčinného magnetického poľa uprostred slučky, kde vkladáme nástroj, ktorý chceme odmagnetovať.

Pri odmagnetovaní postupujeme tak, že najprv zapneme spájkovačku. Potom do slučky zasunieme nástroj a pomaly ho vytahujeme. Pri oddialení nástroja na dostatočnú vzdialenosť (10 až 20 cm) spájkovačku vypíname. Celá operačia by nemala trvať dlhšie než tri až štyri sekundy, aby zbytočne neoxidoval hrot spájkovačky. V prípade potreby činnosť opakujeme až do úplného zaniknutia magnetizmu v nástroji.

Ing. Daniel Heldák

Univerzální měřidlo

Z opravářského sejfu

NIEKOĽKO ZÁVAD FTVP

RUBÍN C-202

*Nepripravidelné vypadávanie
červenej farby*

V prijímači sa nepripravidelné strácalia a opäť objavovala červená zložka obrazu. Poruchu spôsoboval skrat katódy na žeraviace vláknko červenej trysky.

Chýba spodná polovica obrazu

Po zapnutí FTVP sa na obrazovke objavil obraz od polovice tienidla nadol akoby odrezaný, spodná časť obrazovky zostala tmavá. Poruchu spôsobil vadný kondenzátor C29 (1000 µF) na doske BR-12 (A3).

Prepaluje sa poistka FU-3

Po zapnutí FTVP „horí“ rezistor R1 v module MB-1 a zároveň sa prepáli poistka FU-3 (3 A). Poruchu spôsobil vadný tranzistor VT5 (KT315A) v module MB-1.

Obrazovka nesveti

Po zapnutí televízora sa neobjaví vysoké napätie, chýba aj napätie 220 V. Ochrana napájača 250 V nevypína. Poruchu spôsobil vadný tyristor VT2 (KU221B) na bloku BR-12. Možno použiť tyristor TESLA KT119.

Na predvoľbe programov zostáva trvale svieti číslo 5

Po zapnutí FTVP sa nakrátko, normálne rozsvietil indikátor 1. Po krátkej chvíli sa však rozsvietil indikátor 5, ktorý zostal svietiť trvale a predvoľbu nebolo už možné prepojiť do inej polohy. Porucha bola priamo v integrovanom obvode K155ID1 (ekvivalent TESLA MH74141) na vývode 15. Po odpojení tlačítka 5 ostatné pracujú normálne. Na úplné odstránenie závady treba vymeniť IO.

Vn je príliš veľké a nedá sa regulačovať

Po zapnutí televízora a rozjasení obrazovky začala pracovať ochrana napájača a napájač sa odpojil. Na vývode 10 transformátora, kde má byť pri správnom vn 58 V, bolo namerané

napätie 80 V. Okrem toho sa napätie nedá regulovať trimrom R12 v module stabilizátora M3-3. Po vyradení stabilizátora prepojkou X 13.1 do polohy 2 na doske BR-12, klesne napätie na vývode 10 vn transformátora na 40 V, čo signalizuje poruchu v obvode stabilizátora. Poruchu zapríčinil tranzistor VT1 (KT837T) na module stabilizátora M 3-3. Obvod pracoval normálne aj pri používaní tranzistora KFY16 s chladičom. *Vn sa nedalo nastaviť na menovitú veľkosť*

Vn nebolo možné nastaviť na správnu veľkosť 58 V na vývode 10 vn transformátora (bolo nižšie). Po krátkej chvíli prevádzky sa začal ozývať klepotavý zvuk, charakteristický pre funkciu elektronickej poistky. Poruchu spôsobil vadný tyristor VT3 (KU221G). Ako nahradu som použil tyristor TESLA KT119.

Farebná zložka obrazu je prítomná, chýba jasová zložka

Po vypnutí farby obraz úplne zmizne. Poruchu spôsobili prepálené rezistory R4 (2,7 kΩ) v module UM2-3-1 a rezistory R21 (510 Ω) a R22 (1,2 kΩ) na doske rozkladov BR-12. Rezistory sa prepáli pravdepodobne poruchou vnásobiča, ktorá túto poruchu predchádzala.

Slabý zvuk

Zvuk je slabý. Aj pri vytiahnutí regulácie hlasitosti do maximálnej polohy dosahuje hlasitosť zvuku len asi polovičnú úroveň. Závadu spôsobil elektrolytický kondenzátor C2 (500 µF) v module UM 1-3, ktorý stratil kapacitu.

Chýba obraz, obrazovka jasi naplnio a jas sa nedá regulovať

Poruchu spôsobila prepálená dioda VD9 (KD411VM) na doske BR-12 (A3) a zároveň prepálené tlmičky L11 a L12. Diodu je možné nahradniť typom TESLA KY706F a tlmičky nainiť podľa prepálených.

Vypína ochrana napájača

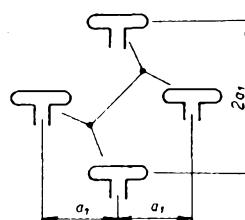
V prvopočiatku sa začal TVP po určitej dĺžke doby prevádzky vypínať.

Dálkový příjem ano či ne (II)

(Dokončení ze strany 408)

Mnohem výhodnejší je použít kosočtverečné usporiadání podle obr. 8, pričomž jsou výrazně potlačeny postranní laloky. V tomto pripade je však nevýhodou, že potřebné rozeče pro Prahu vyhovují anténám se ziskem asi 15 dB. Od Prahy směrem na západ, jak si může čtenář výpočtem ověřit, se rozeče změní a je tudíž možné použít do kosočtverečné konfigurace i antény s menším ziskem. Rozměry doporučených antén pro k30 až k35 jsou v tab. 1 (+ obr. 9).

V praxi je možné aplikovat i kombinaci obou způsobů. Např. v městech, kde je rušení Ještědem velké, zvolíme rozeče ve dvojici pro jeho potlačení a rušení Voticemi omezíme pomocnou

Obr. 8. Kosočtverečná soustava antén pro k30 až k35

anténu. V městech, kde je signál PLR 1 dostatečně silný, lze někdy rušení Voticemi účinně potlačit anténu TVA otocenou o 90° (jako pro příjem vertikální polarizace). Signály z vysílače Sniežné kotly jsou vlivem silných odrazů částečně depolarizovány, takže zisk při pootočení antény se příliš nezmění.

Řešení problému rušení signálem stejněho kmotoučtu vyžaduje optimální zhodnocení situace, především příjmových podmínek a „prostorové možnosti“ na střeše, v městě umístění antén. Není snad nutné zdůrazňovat, že antén-

Zmizol jas a vypínač ochrana napájača. Po vypnutí televízora a jeho opäťovnom zapnutí s odstupom asi 5 až 10 minút televízor opäť pracoval normálne, avšak zasa len do určitej doby. Postupom času sa doba prevádzky TVP skracovala, až tento prestal pracovať úplne. Poruchu spôsoboval studeň spoj na vývode č. 11 vn transformátora.

Vo vrchnej časti obrazu vidieť zvyšky spätných behov

Na odstránenie tejto závady slúži odporový trimer R31 v module UM2-1-1, ktorým sa nastavuje dĺžka snímkového zatemňovacieho impulzu. Tým sa však závada odstráni nedala. Po výmene rezistora R32, ktorý má pôvodne 10 kΩ, za 20 kΩ sa dala závada pohodlne odstrániť trimrom R31 aj s dostatočnou rezervou.

FTVP rady TESLA COLOR (SPEKTRUM, FATRA)

Deformácia obrazu

Obraz sa rôzne vlnil a bol deformovaný. Poruchu spôsoboval sériový stabilizátor jednosmerného napäťa +24 V (zdroj M). V zapojení bol vadný tranzistor T405 a kondenzátor C482. Porucha týchto súčiastok zapríčinila, že zdroj mal veľké zvlnenie a obraz bol modulovaný striedavým napäťom.

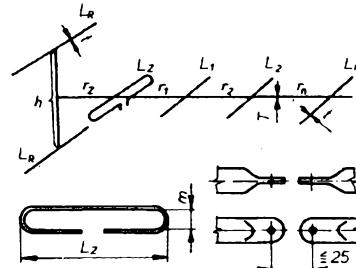
Neprítomnosť červenej farby

Na FTVP chýbala v obraze červená zložka obrazu, pričom ale ľavá časť obrazovky, asi do jednej treteiny jej šírky, mala červený nádech. Poruchu spôsobil vadný kondenzátor C281 (1 µF) v zosilňovači červenej farby.

Obrazovka nejasí

Vo FTVP nebolo vysoké napätie. Anoda elektronky PL509 sa po chvíli rozzeravila do červena. Na 1. mriežke elektronky bolo kladné napätie asi 50 V. Porucha zapríčinila vadná elektrónka PL504, ktorá nevykazovala žiadny anodový prúd.

Ing. P. Kubík

Obr. 9. Rozmery antény Yagi (k tab. 1)

ní systém musí byt mechanicky naprosto stabilní. V žádném případě se nelze domnívat, že ze směsi krouticích se patvarů na obrazovce vytvoříme naprosto bezchybný obraz. Ve většině případů se však trpělivým zájemcům podaří rušení potlačit na únosnou mez. Dálkový příjem není nikdy jistotou, proto každý musí zvážit, zda i přes riziko neúspěchu bude věnovat prostředky a čas na vylepšení jakosti rušeného signálu.

AMATÉRSKÉ RÁDIO BRANNÉ VÝCHOVÉ

Päť najúspešnejších v C-2-CH na 80 m: Gončák, Tóth, Ižo, Harminc a Kováč M. Medaille odovzdáva „duša“ pretekov Ing. Július Grekša z Fiľakova

„Zlatí“ medailisti aj s hodnotnými cenami, ktoré venovali organizačný výbor

Letné snehy

Tohoročný kalendár postupových majstrovských súťaží v rádioorientačnom behu nevybočoval z bežných termínov. Súťaže ROB sa odohrávajú na rozhraní jari a začiatku leta. To, čo sme ale zažili v tomto roku, boli skôr typické zimné súťaže. Pri väčšine okresných súťaží a spolu s nimi aj pri dvoch krajských súťažiach nebola teplota ďaleko od bodu mrazu. Poletujúce vločky snehu, silný vietor boli najvernejšími sprievodcami bežcov. Tieto súťaže sú minulosťou, ale pripomeňme si stručným súhrnom udalostí vyvrcholenie športovej sezóny žiakov — majstrovstvo Slovenska — kategória C. Tento šampionát SSR pripravoval v tomto roku kolektív pracovníkov a aktivistov rádioamatérov okresnej organizácie Zväzarmu v Lučenci. V plnej zhode a pri dobrej deľbe práce sa im podarilo zorganizovať hodnotnú súťaž, kde kritizovať skutočne nebolo čo. Skôr chváliť. Nielen za dobrú mapu IOF, nápadité trate, ale aj za všetky poskytnuté služby (stravovanie, občerstvenie a pri troche skromnosti aj ubytovanie pre pretekárov).

Súťaže v obidvoch pásmach sa konali v jeden deň, príčom súčasne sa bojovalo na oboch pásmach dopoludnia aj popoludni. Úvod patril tradičnému ceremoniálu, ktorý bol ukončený slubom pretekárov a rozhodcov a rozpravou k samotným pretekom priamo od hl. rozhodcu ing. Vl. Benku. Jednotný časový limit 100 minút a vynechávanie vždy inej kontroly pre rôzne kategórie slubovalo hodnotný športový boj. Tak sa aj stalo. Rozhodcovia v cieli začali mať plné ruky práce s meraním časov a vyhodnocovaním poradia až po viac ako jednej hodine od prvého štartu. Odpovedeť, že kto zvíťazí, bola jasná. Vyhrá ten, kto stihne najviac kontrol v časovom limite. Bolo dosť takých, čo dobehli len niekoľko málo minút po ňom, ba niekedy to boli len sekundy. Rozhodcovia boli neúprosní. Podľa presných pokynov trenérów bežali napr. Moskalová a Chachulová a vyšlo im to. Do limitu im chýbali len minúty, ale malí najviac

kontrol. Žiaľ opäť sme sa stretli s prípadmi hrubej nezodpovednosti pretekárov napr. pri strate kontrolného preukazu, s prijímačmi bez „srdcovky“, ale aj s odtrhnutými slúchadlami ešte pred štartom. Nemalo by, ale stále to patrí aj k týmu vrcholným pretekom.

A teraz trochu štatistiky: Z výsledkových listín (pri zápočte bodov z prvých 5 miest) je zrejmé, že ako najúspešnejší vyšiel Stredoslovenský kraj (72 bodov). Najväčší podiel na víťazstve majú TZM v Kys. N. Meste (trenéri Košút a M. Oravec) a TZM v Čadci (trenéri manželia Baňákovci). Dvojcierným počtom bodov (12) sa pričinil aj RK Fiľakovo (trenéri manželia Greksovci). Ako v poradí druhé najúspešnejšie družstvo sa umiestnila Bratislavské-mesto (21 bodov). Minidružstvo 7 športovcov získalo 5 medailí, pričom pozostáva vlastne len z jednej TZM-RK OK3KII pri ČJRM-KG (trenéri Fekiač a Harminc). Športovci ZSK získali tretiu priečku (15 bodov) a tabuľku uzavráva VsK (8 bodov) vlastne len zásluhou šikovného Šídlovskeho z C-1-CH. Táto štatistika nám však prezrádza, že majstrovstvá boli záležitosťou športovcov z 13 základní, či rádioklubov a to je trochu málo už vzhľadom k bohatej minulosti mládežnických pretekov. Druhá a vcelku úplne iná otázka sa týka krátkosti športovej sezóny, či inak povedené max. 4 pretekov, ktoré majú pretekári k dispozícii na postupových súťažiach. Možno po prehodnotení doterajšieho, po pravde nie veľmi populárneho systému jednokolových pretekov, sa zmení aj celkový nepriaznivý vývoj ROB v SSR. Chýbajú proste súťaže, kde sa získavajú skúsenosti, kde sa vlastne vytvára aj vzťah k ROB samému. Tieto a ďalšie nemenej vážne otázky verme že budú predmetom rokovania, tak aby už budúca športová sezóna priniesla oživenie. Vráťme sa však do atmosféry súťaže.

Niekoľko príkladov. V kat. C-2-D boli v limite oboch pásiem len 4 pretekári, ktoré našli kontroly. Avšak medzi nimi len jediná, čo našla všetky, k tomu s výrazne lepším časom a to na oboch pásmach. Znalci ľahko vedia, že je reč o Ľube Moskalovej z Čadce. Rok od roku rastie výkonnostne a vo svojej

vekovej kategórii nemá ani len väžnu konkurenčiu. Po dúšku horúceho čaju v cieli zostało trocha času na otázky. Za spolupráce jej, i tu prítomnej mamy, som sa dozvedel, že je žiačkou 6/A triedy v Čadci, že sa učí na samé jedničky, ale aj to, že ROB pre ňu znamená vlastne všetko. V dobrom kolektíve vládne zdravá ctižiadostivá atmosféra, kde trénoval 2 až 3x do týždňa je vec úplne normálna. Podpora rodičov zavŕšuje predpoklady pre správnu orientáciu, pomoc trenérov a interes pretekárskej potom zákonite prináša úspech. Iná bola situácia v kategórii starších dievčat C-1-D, kde o medailových miestach sa rozhodovalo z oveľa väčšieho počtu exmedailistiek. Medzi Chachulovú (Čadca), Šimkovú (Bratislava) sa len ľahko dostávali ostatné. Najviac sili mali predsa len tie, čo položili dôraz na záverečnú prípravu, t.j. Harmincová a Zrubcová. Na ostatné sa prostre medaily už neušli. Kategória starších chlapcov mala silného favorita v osobe Marcela Kozáka (Žilina-Turie), ktorý končí svoje pôso-

Ľuba Moskalová z Čadce bola najúspešnejšou pretekárou majstrovstiev SSR 1989. Získala dve zlaté medaily

Kurt Kawasch, OK3UG „behajúci funkcionár“ a úspešný čs. reprezentant v kat. nad 40 rokov so svojou neobvyklou trofejou z majstrovstiev SSR žiakov

benie v kategórii C. Na technicky náročnej trati mu však Šidlovsý „ukázal chrbát“ na 80 m, na 145 MHz zase Janouš z Kys. N. Mesta. V tejto kategórii sa dostali na „bednu“ aj celkom nové talenty ako napr. Hagen (Kys. N. Mesto) a tiež VI. Kováč a A. Jaborek (Bratislava). V mladšej C-2-CH bolo viac vynikajúcich výkonov a naviac radosti mali Gonščáci s jednou zlatou a jednou bronzovou medailou (Kys. N. Mesto) a tiež domáci Róbert Tóth s dvoma striebornými medailami. Na stupienku víťazov stáli tentokrát všetci zo Stredoslovenského kraja.

Už v úvode bolo spomnenuté, aká náročná bola trať, súčasný vedúci komisie ROB pri RR SÚV Zväzarmu Kurt Kawasch, OK3UG, v snahe získať najpravdivejšie informácie si pri konci pretekov zabehol trať sám a mal veľmi veľa práce, aby našiel všetkých 5 kontrol so slušným časom. Okrem potlesku zo strany pretekárov za športový výkon nestárnucého veterána kategórie „F“ dostal aj ocenenie organizátora, a to od predsedu OV Zväzarmu Ivana Lekára a hlavného aktéra pretekov ing. Jula Greksu. Smaltovaným tanierom s emblémom súťaže ROB 1989 sa mu takto naskytla možnosť obohatiť zbierku trofejí, alebo vybavenie svojej domácnosti.

—IHC—

Výsledky (medailové miesta)

80 m: C-1-CH: 1. Pavol Šidlovsý 49:55, (4. kontr.) St. Lubovňa, 2. Vladimír Kováč 62:4 (4) Bratislava, 3. Anton Jaborek 67:56, (4) Bratislava. C1-1-D: 1. Jana Chachulová 98:06, (4) Čadca, 2. Ivana Harmincová 74:41 (3) Bratislava, 3. Zuzana Šimková 85:30, (3) Bratislava. C-2-CH: 1. Peter Gonščák 88:10, (3) Kys. N. Mesto, 2. Róbert Tóth 89:24, (3) Fiľakovo, 3. Štefan Izo 96:50, (3) Ružomberok. C-2-D: 1: Ľuba Moskalová 80:34, (4) Čadca, 2. Gabr. Chebeňová 90:45, (2) Ružomberok, 3. Marcela Havráňková 94:19, (1) Pezinok.

2 m: C-1-CH: 1. Karol Janouš 55:42, (4) Kys. N. Mesto, 2. Martin Hagen 61:18, (4) Kys. N. Mesto, 3. Peter Viskup 63:56, (4) Senica. C-1-D: Miroslav Zubcová 54:14, (4) Nitra, 2. Zuzana Šimková 65:41, (4) Bratislava, 3. Jana Chuchlová 93:45, (4) Čadca. C-2-CH: Miloš Macáš 60:55, (4) Kys. N. Mesto, 2. Róbert Tóth 64:56, (4) Fiľakovo, 3. Peter Gonščák 73:37, (4) Kys. N. Mesto. C-2-D: Ľuba Moskalová 91:11, (4) Čadca, Gabr. Chebeňová 86:11, (3) Ružomberok, 3. Zuzana Spišiaková 91:11, (3) Čadca.

KV

Kalendár KV závodů na listopad a prosinec 1989

5. 11.	Corona 10 m RTTY	11.00–17.00
11.–12. 11.	WAE DC RTTY	12.00–24.00
11.–12. 11.	OK-DX contest	12.00–12.00
18. 11.	O hornický kahan	06.00–07.00
18.–19. 11.	2nd RSGB 1.8 MHz	21.00–01.00
18.–19. 11.	Esperanto contest SSB	00.00–24.00
18.–19. 11.	All Austria 160 m	19.00–07.00
18.–19. 11.	QRP Oceania contest	00.00–24.00
24. 11.	TEST 160 m	20.00–21.00
25.–26. 11.	CQ WW DX contest CW	00.00–24.00
1.–3. 12.	ARRL 160 m DX contest	22.00–16.00
2.–3. 12.	TOPS Activity 80 m	18.00–18.00
9.–10. 12.	ARRL 10 m contest	00.00–24.00

Podmínky jednotlivých závodov najdete v červenej řadě AR takto: WAEDC RTTY — 8/89, OK-DX contest (pozor, podmínky od letošného roku nové!!) 10/89, Esperanto contest SSB 11/87, All Austria 160 m 10/87, CQ WW DX 11/86, TOPS Activity 11/87.

Stručné podmínky závodu „O hornický kahan“

Závod pořádá na počest Rosicko-oslavanské stávky RR OV Svazarmu Brno-venkov. Stávka probíhala v prosinci 1920. Závod je vždy v sobotu po 15. listopadu od 06.00 do 07.00 UTC, CW i SSB provozem v pásmu 80 m (pozor na vyhrazené úseky pro závodní provoz!!). Vyměňuje se kód složený z RS(T) a pořadového čísla spojení; stanice okresu Brno-venkov místo čísla spojení předávají okresní znak. Závod se vyhodnocuje v kategoriích: jednotlivci, kolektivní stanice a posluchači. Každé spojení se hodnotí jedním bodem a násobiči jsou stanice okresu GBV. Deníky se zaslají do 14 dnů po závodě na adresu: RR OV Svazarmu Brno-venkov, tř. kpt. Jaroše 35, 602 00 Brno. Během závodu lze s každou stanicí navázat jedno spojení bez ohledu na druh provozu, vítězná stanice v každé kategorii obdrží hornický kahan.

Předpověď podmínek šíření KV na prosinec 1989

K oživení sluneční aktivity došlo i v letních měsících, zejména v srpnu se konala série protonových erupcí, a sice mezi 12.–17. 8., včetně dosud (v rámci 22. cyklu) největší 16. 8. Poslední ze série erupcí — 17. 8. již na západním okraji slunečního disku, byla pravděpodobně zdrojem částic pro slabší, leč v pásmu dvou metrů využitelnou polární září 21. 8. Červenec byl proti tomu podstatně klidnější. Narušenými dny byly jen 1. 7. a 26. 7. a jediným dnem s výrazně horšími podmínkami šíření krátkých vln byl 18. 7.; klíč k tomu najdeme při zkoumání poněkud nezvyklého chodu aktivity magnetického pole — po narušené noci následovalo

příliš pozdě jen poměrně krátké uklidnění.

Průměrné relativní číslo v červenci bylo 126,8. Po dosazení do vzorce pro dvanáctiměsíční klouzový průměr vychází za leden $R12 = 141,8$. Denní měření slunečního toku dopadla takto: 199, 189, 191, 184, 181, 189, 186, 183, 185, 177, 186, 184, 181, 179, 181, 179, 179, 185, 189, 188, 190, 195, 190, 186, 176, 164, 168, 168, 176, 180 a 182, průměr je 182,9, což odpovídá číslu skvrn 137.

Protonová erupce byla pozorována jen 25. 7., středně mohutné erupce se konaly 3., 5., 9., 20., 21. a 31. 7. Poměrně menší erupční aktivita odpovídala i snížená aktivita magnetického pole Země. Denní indexy Ak z Wingstu byly: 24, 6, 3, 3, 16, 13, 10, 4, 8, 14, 4, 5, 10, 5, 8, 1, 15, 14, 4, 5, 6, 9, 16, 14, 12, 14, 11, 12, 17, 11 a 6.

Na prosinec 1989 byly předpovězeny tyto vyhlazené indexy: číslo skvrn z Bruselu 174 a z Boulderu 188 neboli sluneční tok okolo 225. Maximum cyklu čekáme v únoru až dubnu 1990 s $R12$ okolo 190 či slunečním tokem přes 220.

KV budou díky příznivým podmínkám šíření přinejmenším stejně zajímavé jako v listopadu. Dále a mnohdy podstatně se sice zkrátí doby otevření — běžně o hodinu až tři na horních pásmech KV — ale zato bude pokračovat pokles útlumu signálů v oblasti severní polokoule. I otevření na horních pásmech KV a dále včetně šestimetru budou dostatečně pravidelná, a to i na severoatlantické trase. Propagation Report uslyšíme v 08.27 UTC na kmitočtech 21 525 či spíše 17 715 a 9655 kHz.

Vypočtené časy otevření (s optimy v závorkách) jsou tyto:

TOP band: UI 14.00–04.00 (21.00–01.00), W3 22.00–07.00 (04.30), VE3 20.30–08.00 (23.00 a 04.30), W4 05.00.

Osmdesátka: A3 14.00–17.00, JA 14.30–23.30 (19.00 a 23.00), P2 14.30–20.20 (16.00), PY 22.40–07.30 (07.00), OA 01.00–08.00 (03.30 a 07.00), W5–6 00.30–08.10 (01.00–05.00 a 07.00), VE7 16.00 a 23.00–08.30 (03.00), FO8 08.00 a 15.00.

Čtyřicítka: JA 13.00–23.30 (17.30 a 23.00), 4K1 18.30–21.00.

Třicítka: JA 11.50–24.00 (17.30 a 23.00), 4K1 18.10–21.00 (19.00), W5 23.00–05.30 a 07.00–09.10 (08.00), KH6 17.00.

Dvacítka: JA 12.00, PY 20.00–02.00 a 07.00, OA 08.00, W4 03.00, 08.00 a 21.00, VR6 08.20–10.40, FO8 10.00 a 15.00.

Sedmnáctka: JA 09.00–10.00, W3 10.00–12.30 a 16.00–20.30 (19.00), W6 15.00, VE7 15.50–16.40, FO8 09.30–11.00 (17.00).

Patnáctka: JA 08.40–10.00, P2 12.30–16.10 (14.00), W3 10.40–19.30 (19.00), VE3 11.00–19.00 (18.00), VE7 17.00.

Dvanáctka: JA 09.00, P2 14.00, W3 11.30–19.10 (17.30).

Desítka: JA 08.30–09.00, BY1 06.00–12.00 (10.00), VK9 14.00, PY občas v 08.00, KP4 12.00, W4 14.00, W3 11.45–18.20 (17.30), VR6 11.00, VE3 12.00–18.00 (17.00), ZS 16.00–19.00.

Sestmetr: UA1P 11.00–12.00, BY 08.00, UI 06.30–13.15, ZS 07.30–12.00 (09.00), W3 12.30–16.15 (14.45), VR6 11.00.

OK1HH

Z RADIOAMATÉRSKÉHO SVĚTA

Jaromír, WA9AXA, žije v oblasti Chicaga. Jeho rodiče odešli z Československa do USA v době průmyslové krize po roce 1925. Jaromír, WA9AXA, má třídu novice a nyní, když je v důchodu, se zajímá především o spojení s československými radioamatéry. Mluví velice dobře česky a rád by získal diplom 100 OK. Zatím získal nás diplom OK-SSB, se kterým ho vidíte na obrázku. Jaromír pracuje denně — obyčejně na těchto kmitočtech: 28 303 po 14 UTC nebo CW po 13 UTC na 21 150. Jaromír, WA9AXA, se tedy těší na zavolání dalších československých stanic. QSL vyřizuje obratem.

OK2JS

Diplom při příležitosti Her míru a přátelství

V době od 30. 10. do 12. 11. 1989 probíhají v Kuvajtu sportovní Hry míru a přátelství. Kuvajtská radioamatérská organizace KARS při této příležitosti bude vydávat radioamatérský diplom za těchto podmínek:

- 1) Diplom mohou získat všichni radioamatéři vysílači i posluchači.
- 2) Platí všechna spojení v pásmech 3,5 až 28 MHz bez ohledu na druh provozu.
- 3) Je nutno navázat spojení s dvěma různými kuvajtskými stanicemi nebo jedno spojení se stanicí kuvajtského ústředního radioklubu 9K2RA.
- 4) Soutěž začíná v 00.00 UTC 30. 10. 1989 a končí ve 24.00 UTC 12. 11. 1989.
- 5) Žádost musí obsahovat potvrzený výpis ze staničního deníku a 5 kupónů IRC. Musí v ní být uvedena tato data: datum a čas spojení, volací značky, kmitočet a druh provozu.
- 6) Žádosti o tento diplom nejsou časově omezeny a můžete je zasílat na adresu:

Award Manager 9K2MJ
Kuwait Amateur Radio Society
p. o. box. 5240 Safat
13053 Safat, Kuwait

OK1DVA

Zprávy ze světa

K povzbuzení zájmu o pásmo 10 MHz slouží nový diplom, který se vydává za spojení se 100 zeměmi od 1. 1. 1988 za 4 IRC. Blížší podrobnosti zveřejní RZ.

Konference 2. oblasti IARU doporučila, aby se QSL z pásmu 10 MHz uznávaly pro diplom WAS; podnikaj se i kroky, aby platily pro diplom DXCC.

falsifikáty IRC kupónů — nemají v levém horním rohu znak UPU.

Podle zprávy, kterou zaslal Don Search, QSL platné pro diplom DXCC musí mít natištěn název země, odkud stanice vysílá v případech, kdy se pod jedním prefixem skrývá více než jedna země DXCC (např. VP8, CE0, VK9 ap.) Není předepsán minimální report, ale nějaký musí být na QSL uveden. (Třeba i 51 ap.)

James B. Smith, VK9NS (PO Box 90, Norfolk Isl., 2899 Australia) je prezidentem Heard Island DX Association. Tato organizace má nyní 250 DX a 35 zakládajících členů. Na kmitočtu 14 220 kHz se denně v ranních hodinách můžete dozvědět další informace o ev. členství v klubu. Členové mají m. j. „přednostní právo“ na spojení se stanicemi pracujícími v této síti hlavně z oblasti Oceánie. Prostě za tučný příspěvek i snadné spojení se vzácnými zeměmi ...

Zprávy v kostce

Z novozélandské základny v Antarktidě vysílá OE5NOK/ZL5 ● Asi 40 dosavadních operátorů čínských klubových stanic složilo zkoušky a očekává soukromé koncese — prefix bude BZ ● Nový prefix pro Marshallovy ostrovy (KX6) je V7A-V7Z. Podobně i Federativní státy Mikronésie (KC6) dostaly přidělen blok prefixů V6A-V6Z ● Na konec listopadu se očekává větší expedice na ostrov Revilla Gigedo s přidělenou značkou XF4T ● C9MKT dostal prodlouženou koncesi a opět vysílá, prakticky 2x do měsíce. QSL přes SM5KDM ● 3B8DA, velmi populární radioamatér jižní polokoule, má novou adresu: Alex Mootoo, 41 Brown Segard Ave., Mauritius, Indian Ocean ● Od 1. března 1989 neuznává REF QSL získané prostřednictvím F6FNU pro své diplomy! ● Od května do září t. r. putoval trasou železnice, která ve státě South Dakota slaví 100 let, zvláštní vagón s příležitostnou radioamatérskou stanicí ● Prvým radioamatérem, který získal diplom WAS za provoz v pásmu 17 m je Chris Merchant, KA1LMR ● Nová adresa havajského QSL byra je PO Box 788, Wahiawa, HI 96786 USA ● V letošním vydání podmínek diplomů od K1BV je o 60 stran více jak v předešlých vydání — je to o 375 různých diplomů více! ● Na ostrově Saipan (dnes KH0) jsou stále ještě aktivní stanice s původním prefixem: KG6II, RE, RI, ARL, SL ●

● Pro toho, kdo se připravuje na pokusy v pásmu 50 MHz alespoň poslechem, několik majákových kmitočtů: 50 015 SZ2DH, 50 020 GB3SIX, 50 030 CT0WW, 50 035 ZB2VHF, 50 045 OX3VHF, 50 050 GB3NHQ, 50 060 GB3RMK, 50 065 GJ3HXJ, 50 085 9H1SIX a 50 499 5B4CY.

2QX

INZERCE

Inzerci přijímá osobně a poštou Vydavatelství Naše vojsko, inzertní oddělení (inzerce AR A), Vladislavova 26, 113 66 Praha 1, tel. 26 06 51-9, linka 294. Uzávěrka tohoto čísla byla dne 8. 8. 1989, do kdy jsme museli obdržet úhradu za inzerát. Neopomítejte uvést prodejné cenu, jinak inzerát neuveřejníme. Text inzerátu pište čitelně, aby se předešlo chybám, vznikajícím z nečitelnosti předloh.

PRODEJ

Mini věž JVC MIDI RE-20, gramo, dig. tuner, double deck, 2x 25 W (22 000), TV hry s AY-8500 (500), interface pro dva joysticky k počítačům Sinclair (300). P. Zoul, Husová 228, 259 01 Votice.

Malý tranzistorový osciloskop H313 (1700), měř. př. UNI-10 (450), ss zdroj anod. napětí BM 269 (200), ant. GP na 2 m i s držákem (250), RM31-P (400). R. Svoboda, Křejského 1525, 149 00 Praha 4.

Zahraniční časovače LM555 (29). Ing. M. Profeld, Jihočeského III č. 731, 141 00 Praha 4.

IFK-120 (60). A. Podhorná, U nádraží 654/25, 736 01 Havlíčkovy-Šumbark.

BFG65, BFT66, BFR90, 91 (320, 160, 80, 90), trafo FS-1 220 V/16 V st + 12 V ss (100), konvertor VHF/UHF (540), nové pásky BASF, Maxell, Ø 18 cm (240). M. Opletalová, Nevanova 1032, 163 00 Praha 6.

Televizní hry s 10 AY-3-8610, 10 her s ovladači (1000). P. Rezníček, Hlavní 2740/122, 141 00 Praha 4, tel. 76 53 352.

Dokumentaci programátoru EPROM 2708, 2716 k ZX-Spectrum. Komfortní software nahraje na vaši kazetu (34,- + poštovné). Ing. J. Říha, Hofmanova 282, 506 01 Jičín.

KM 350 v dobrém stavu (2800). M. Vejvoda, U Zvonářky 14, 120 00 Praha 2 Vinohrady.

Paměti 4118 (70) Motorola, profesionální klávesnice k počítači. L. Esterka, Brandlova 94, 697 01 Kyjov.

Aktívne a pasívne súč. na stavbu sat. prijímača podľa AR 5-8/89 (BFR, SO, 733, 7805, UZO7, cievky, prech. kond., kap. a odpor. trimre, 10,7 MHz, konekt. apod.). Pripadne zkompelitujem celú sadu včetne pl. spojov. Zoznam zašlem za známkou. Ing. L. Doboš, Umanského 1, 974 01 Banská Bystrica.

Kazet. deck Aiwa FX-90 (Dolby B, C, autoreverse, metal, bias); zosilovač Aiwa MX-90 (2x 30 W, vst. CD, 7x ekvaliz.); tuner Aiwa TX-110 (digitální, 2x 6 paměti, timer). Vše v originál stojanu, černé provedení (8500, 6000, 5500; 1000). Gram. šasi Technics SL 10 (dir. drive, tang. raménko, automat, stříbrný, 4500). Gram. šasi NC 440, nová vložka JVC (1000). Konc. zesil. 2x 300 W (4000). B084D, U806, U807, C520D, digitron ZM1080 (60, 200, 150, 150, 10). M. Ciganik, Bardějovská 2472, 470 01 Česká Lípa.

ATARI 800XE, mgf XC12, graf. tabulkou, 2 joysticky, tiskárnu BT100, cartridge Turbo 2000, lit., programy (13 500). Vše v záruce. J. Geist, Sionková 2, 713 00 Ostrava.

Inteligentní interface k Atari 800 pro připojení tiskárny Centronics, Consul 2111, DZM 180 a příp. i jiné (830); radiomateriál — seznam za známkou. P. Vrbka, Gorkého 46, 602 00 Brno.

Tranzistory BFR90, 91, 96 (50, 50, 60). M. Krajčo, Požárnická 2, 945 01 Komárno.

Pro C64 Final Cartridge (1500), různou literaturu a další doplňky pro C64 — seznam proti známké. Ing. Karmasin, gen. Svobody 636, 674 01 Třebíč. **MHB8748**, 2716, 7106 (200), 8255A, 0320, 193, 8708 (100), 8080A, 4116C, 191, 192, 1902C (50). O. Konkol, ul. Febr. výfazstva 2236/47, 022 01 Čadca.

Měř. přístroj U, R, I (tř. př. 1—1,5, automat. ochrana proti přetížení) (1100), sov. komb. přístroj (osc. do 10 MHz, gener. 25 Hz až 600 kHz, 2x zdroj 2—14 V) (3600). V. Růčka, Smetanova 1131, 583 01 Chotěboř.

Výškové reproduktory McFarlow 150 Watt, 2500—20 000 Hz (à 500), gramofon JVC QL-A200 (3300), reprosoustava 1PF067—71 s přestavbou MacFarlow (3500). J. Sikorová, Na hrázi 1717, 735 02 Karviná 2 Doly.

Kvalitní světelný had 8 m, nadstavitelná rychlosť, smer pohybu, pol. roka záruka (1000). Zašlem až dobiekou. J. Blaško, 034 84 Liptovské Sliače 9.

Dram 32 kB + EC5 (1500). M. Seman, Žitná 7, 621 00 Brno.

Commodore C64, tape, final cartridge, 750 prog. čes. manuál, EPROM 27128, i jednotlivé (13 000). J. Studenovský, Chýnovská 164, 391 56 Tábor 4.

LCD digit. multimeter U, I, R + rozšířenie + dokumentace (895, 1990); DU10 + dokum. (690). Všetko 100% stav. J. Koreň, 059 31 Lučivná 51.

TV-SAT receiver Handyk 5100 (dálkové ovládání) (13 000), polarizační — Technisat (3500). Z. Černý, Sládkova 859, 539 73 Skuteč.

Kanálové předzesilovače ZKC 411 na 1. a 2. kanál PLR (346), IV.—V. pásmo (280), ant. Spektrum (290), sluč. VHF+UHF (100), vše za 70 % MC, půl roku provoz. V. Kroutil, Rezlevovala 278, 109 00 Praha 10.

Cívkový mgf B113 HiFi (2000), málo používaný, v dobrém stavu. V. Fil, Zborovská 349, 262 23 Jince.

ZX-Spectrum + (6000), 10 kazet s programy (à 120), interface s 8255 (300), Kemston joystick s interface (300), programovatelný interface + joystick (500), jednojehličková tiskárna s krok. motory (700), kompletní dokumentace, všechny hotové díly, elektronika, motory, hlavička, kazeta s obslužným programem jednojehličkové tiskárny Centrum T85 (700) a 3 ročníky časopisu Mikrobáze (300). J. Soukup, Třebovice 46, 503 13 Dolního Újezdce.

Blok C více: 850, 800, 400, 250 µF/500 V (140, 130, 110, 90), 5000, 2000, 500 µF/50 V (50, 25, 12) 2000 µF/25 V (15), autotrafo regul. 0—220 V, 1 A (250), rádiče TESLA 24 pol., 3, 4 sekce (30, 35), mot. 220 V, n=1375 ot., 60 W (80). O. Stourač, Pod rozhlednou 1823, 760 01 Gottwaldov.

MN 1512 VTD Matsushita (800). M. Fišerová, Husová 725, 549 01 Nové Město n. M.

Počítač Apple II, 64 kB RAM, disk, jednotka 5,25, klávesnice, bez monitoru + programy na disketách (16 500). P. Kubík, Jakubovského 77, 851 01 Bratislava, tel. 82 96 74.

Ant. zea. III. + IV. + V. TV p., G = 30—34 dB, F = 3 dB (470), III. p. 21 dB/1,2 dB, kanálové 23 dB/1 dB; VKV-CCIR 25 dB/1 dB (235, 220, 240). Z. Zeleňák, 9. mája 41, 942 01 Šurany.

BFR90, 91, 96 (50, 55, 60), BFT66, SO42P (230, 120), 555 (15), 4164-120 (70), EPROM, CMOS, LS dle seznamu. P. Brož, Poštovní 14, 160 17 Praha 617.

Pro ZX Spectrum programy, literaturu, novinky, velký výběr (asi 10, 10—50). R. Koza, Feřetková 544, 181 00 Praha 8.

Tape cartridge, programátor EPROM 2716-27256 k C-64 (800, 2000). M. Németh, Jilemnického 3, 943 01 Štúrovo, tel. 0810 — 4316.

Zosilovače VKV CCIR, OIRT, III. TV, IV.—V. TV, všechno s BF961 (190), IV.—V. TV s BFT66 (350), IV.—V. TV s BFT66 + BFR96 (480), na požiadanie výhybku (25); BF961 (50), BFR90, 91, 96 (70). I. Ománek, Odborárska 1443, 020 01 Púchov.

Filtre 10,7 MHz Murata (30) a NDR (12). D. Fačkovec, 951 24 Nové Sady-Sila 108.

Zesilovače s BFR90, 91, 96: I. TV + VKV 25/2 dB (190), III. TV 40/3 dB (300), IV. + V. TV 26/3 dB (300); IV. + V. TV 40/3 dB (400). J. Zuzjak, Křivoklátská 961, 271 01 Nové Strašecí.

Celotranzistorový osciloskop (1100), logická a napěťová sonda (100, 200), zesilovač Texan (1100), dvoupásmové reprobodny (700), fotoaparát Zenit (1200), generátor signálu (250, 300), sledovač signálu + multigenerátor (250), měřic kondenzátorů (350), nabíječka s plynulou regulací (750), vypalovací jehla s plynulou regulací (250), digitální hodiny (500), multigenerátor (80), elektronický bubeník (800), melodičký zvonek (250), zesilovač 2x 5 W (500) a další. Z. Vlček, Mototechna, 155 41 Stodůlky 856.

Am. Rad. od r. 1980 do 88, různé súčástky. Osadené pl. spoje. Š. Tomala, nám. Dukla 11, 010 01 Žilina.

Dig. měřicí př. (I, C, L) (1000), TESLA Studio 1135A (přijímač 816A HiFi + gramof. šasi HC-42) + možnost vestavět dálk. ovládání IR (5000). Málo používané. Osobní odběr. Bř. Smékal, 751 18 Ríkovic 117.

Sord M5 + RAM 64 dB, všechny moduly, programy, literatura a další příslušenství (11 580). Čítač 100 MHz z AR 9/82 (2100), osciloskop OML 2M (1500). J. Zuleger, Elektrodům, 760 01 Gottwaldov.

Amiga 500, myš, TV modulátor (30). J. Vašátko, Marxova 1014, 735 14 Orlová-Lutyně.

Anténný predzesilovač (300) a súčiastky na stavbu satelitného prijímača (1500). M. Sklenka, Obr. mieru 30/14, 965 01 Žiar n. Hr.

Conrad electronic 88 — 528 stran (50), měř. přístroj C4323-M1 (sov.), I, U, R (400), MP 80 100 µA (200), rez. měř. frekvence 45—55 Hz (100), relé RP 47-D, 220 V = (50), kalkulačka Polytron 6006 + adaptér (400), vložka VM2102 (50), 2x ARV 160, 15 Ω (à 30), rmgf Sony CF 160 L mono porouchaný (400). P. Růžička, 793 02 Lomnice u Rýmařova č. 126.

Ant. zea. s BFR90+91 na IV.—V. TV 22/3 dB (339), I. + V. TV 22/6 dB (359), 300/75 Ω, 12 V. Výhybka na požadání. Ing. R. Rehák, Štípa 329, 763 14 Gottwaldov.

Rózne T, IO, kryštály, v širokom výbere z dovozu. Zoznam s cenami za známkou. Ing. J. Filip, Mierová 20, 991 06 Želovce.

Nouvu hlavu ke kotoučovému magnetofonu Grundig TS 945 (700). V. Škvára, Dělostřelecký čp. 2402, 272 00 Kladno, tel. 0312—71275.

Melodičký zvonček (320), programovatelný svět had (1650), konc. zos. do auta 2x 13 W (600), osaz. pl. spoj 2x 100 W, 2x 180 W (1000, 1500), sief. adaptér 6, 9 V (140, 160), farebná hudba (350), 2x 5 ekvalizér (650), 2x 100 W zos. s ekvalizérem (4200), 2x 45 W zos. (2100); všetko zhotovené aj na objednávku. R. Forró, Rybárska 4, 932 01 Čalovce.

Pre Atari XL/XE vytlačené zberky popisov programov. Systemové aj hry (100). J. Brummer, Radovanská 25, 974 00 B. Bystrica.

Dekódér videokazet Macro (2000), C520D (100), NE592 (300), BFR90 (70), BVT C430 (1000), katalog Conrad 89 (50). J. Hájek, Na struze 42, 679 63 Veľké Opatovice.

Anténný zosilovač RFT (NDR) (700), reproduktor 5 Ω (50), magnetofon Panasonic (900) a nahrané kazety (à 40). J. Ivan, 082 16 Finbice 10 (okr. Prešov).

TV sat odkódovací analog. dig. dekódér, kompletní dokumentaci a 3 ks pl. spojů (350), F-konektor pro LNB (380), Scart (150), NE592 (130), SO42P (150), NE555 (40), ker, filtr 10,7 (45), sat. přijím. 12/87 stereo (7000), konvertor 1,2 dB (15 000), feedhorn (250), odkódovací dekódér (3800), diskety 5,25 2D (100). P. Horký, Komarovova 10, 625 00 Brno.

AF239, BFX89, BFY90 (10, 28, 38), BFR90, 91 (67, 58), BC307 (5), BF245 (25), LM741, 709 (6, 5), CD4001, 4081, 4093 (5, 6, 10), tantal 10, 15, 22, 33, 47, 68, 100M (10), C-trimry 4,5 až 15 pF (15), LQ410 (45). Vše nové. Jen písenně. A. Menšíková, Rooseveltova 49, 160 00 Praha 6.

BFR90, 91 (à 50). P. Hájek, Papírníkova 611/21, 142 00 Praha 4.

**Snímače a mechanicko-elektrické měniče
umožňují
elektrická měření mechanických veličin:**

- dráha či zdvih
- zrychlení
- síla tahová i tlaková
- úhlová poloha
- deformace či prodloužení
- tlak kapalných i plynných medii
- otáčky
- torzní kmity

dodá JZD Horácko se sídlem v Dědové, 539 41 Kameničky okr. Chrudim

Snímače jsou indukčního typu a připojují se k aparaturám pracujícím na principu nosného kmitočtu 5 kHz a 50 kHz. Snímače dodáme v provedení standardním nebo speciálním podle požadavku nebo dohody se zákazníkem.

Zájemcům zašleme bližší technické údaje snímačů i námi dodávaných měřicích zesilovačů.

Středisko Elektronika JZD 9. květen Hrotovice,

nositel Řádu práce, dále rozšiřuje výrobu, zavádí nové technologie a nabízí organizacím, zejména výzkumným a vývojovým pracovištěm, realizaci zakázek elektronické výroby nad 200 000 Kčs hrubého objemu pro rok 1990 s možností zahájení ještě v letošním roce.

Realizujeme zejména funkční vzorky a malosériovou výrobu i při dodání nejnutnější dokumentace. Funkční i strojní pájení, neagresivní tavidla, antistatická pracoviště, klimat. boxy pro zahoření, oživení a měření s moderní měřicí technikou, výroba z dodaného i vlastního materiálu, pro vlastní produkci máme kooperační možnosti výroby prokovených desek plošných spojů.

Zaručujeme výstupní kontrolu.

Informace, případně domluva osobní návštěvy na telef.

Třebíč (0618) 99 278 ing. Fiala, telex. 62 063.

Mezinárodní a meziměstská telefonní a telegrafní ústředna

přijme

inženýry-techniky

pro práci s nejmodernější technikou telefonních ústředen
a přenosových zařízení.

Vzdělání VŠ, ÚS s praxí i absolventy. Platové zařazení podle ZEUMS II, dosaženého vzdělání a praxe, tř. 10—12 + osobní ohodnocení + prémie.

Pro mimopražské pracovníky zajistíme ubytování.

**Informace osobně,
písemně i telefonicky
na č. tel. 714 23 33, 27 28 53.**

**Mezinárodní a meziměstská
telefonní a telegrafní ústředna
v Praze 3,
Olšanská 6**

ZX Spectrum + (5600), interface (185), joystick (195), 7 kazet s programy (520), programy D-Writer, ART-Studio, M-File, Omnicalc, Dialog, Dr. MG s českými popisy-orig. (660), české popisy prog. a dokumentace (340) mgf. ELTA (1500), celkem (9000). Ing. S. Balon, Brdličkova 193, 150 00 Praha 5, tel. 525 93 93.

Nová osc. obr. DG7-123 (350), B10S401 (800), použité 3BP1, 4BP1D, B10S22, 13L037 (250). L. Svobodová, Květnice 14, 250 84 Sibřina.

Tisk prg. pro Spectrum a BT 100, 64 zn./ř., dvoj. šířka i vel., dvoj. COPY, reloc., instal. rut. BT 100 do DTEXT, DATALOG aj. (á 100 vč. kaz.). Ing. T. Vlček, Mládí 12, 736 01 Havířov.

27256, 2732A, Z80A, CPU IFK-120, TL084, nízkošumové TL074 (390, 200, 200, 60, 80, 85). Ing. P. Daniel, Pouchovská 748, 500 03 Hradec Králové.

LCD multim. U, I, R, aut. přep., paměť aj. (2900), LCD multim. KT25 U, I, R, C, tranz. (4300), digitální stupnice LED, 5míst., 18 mm (1100), tuner kopie Valvo (2400), náhr. díly BTV C430, možná výměna za vf mat. měř. př. aj. V. Kouba. Bellušova 1844, 155 00 Praha 5, tel. 55 58 79.

Spectrum +, Spectrum 272 kB +CP/M, lit. orig. (6000, 5500, 9000 a 250). Interface 1+MD (4000), interfi. +joystick (500), program interf. (1100), kláves. (700), programy na kaz. (130), 41256, 27128 (290, 450), osciloskop BM 370 (1000), mechanika 5,25, 3 1/2 (5500, 6500), tisk. Centronix, Seikosa (9000, 3800), magnetofon v záruce (1000). J. Karmet, Radhošťská 21, 130 00 Praha 3, tel. 74 76 70.

Zes. MONO 50, zes. Musik 30 stereo, přijímatel amat. výr. FM (400, 400, 300). J. Bláhovec, Lyskova 1592, 150 00 Praha 5, tel. 79 82 931.

Příručku CPC Amstrad — co není v manuálu. Český (95). Dvořák, Jaurisova 15, 140 00 Praha 4. **Satellit**, vnitřní přijímač amat. (5000), SL1452 + liter. (1100), serv. man. ICF7600D (100). Ing. J. Vermišovský, Zelená 7, 160 00 Praha 6.

Sharp MZ-811 + řadič FD + mech. FD 8" (MOM), rozš. VRAM, ROMPACK, další doplňky, CP/M, programy, literatura (13 500). I jednotlivě. Ing. I. Ulíč, Pod hájem 706, 252 66 Libčice n. Vlt.

Osciloskop vstup 1 MΩ/40 pF, 0 + 20 MHz (3800), compact disc Philips (7600), double kazet. mgf Top Start 34, výk. 30 W (5800)

s rádiem, ekvalizér 5 pásem, stereosluch. 20 Hz až 20 kHz (360). J. Chalupa, Bořivojova 27, 130 00 Praha 3.

Sat. LNB: 1,2 dB (11 800), 1,4 dB (9800), parab. ø 90 (2400), ø 150 (3800). Dvoupaprsk. oscil. S1-S5-10 MHz (5800). V. Voráček, Mimoňská 623, 190 00 Praha 9, tel. 858 91 08.

IFK-120 (60). Kpt. Popelka, VÚ 4074, 602 00 Brno.

Osciloskop C1-94 (2800), uni. čítač 100 MHz (2700), měř. RLC poloaut. (2400), st. zdroj 2x 2 až 30 V/1 A (1900), st. zdroj 2x 5 až 27 V/0,3 A (800), generátor RC 1 MHz (1300), měř. rezonance MB 342 (700), ERS 50 (300). J. Kuchyňová, Bzenecká 20, 628 00 Brno.

Atari 800 XL s magf. XC12 v úpravě TURBO, cartridge TURBO 2000, mnoho her a programů vč. popisu, literatura (9000), dálkopis RFT s interface pro Atari a ovl. programy (1000). Pro Casio PB 100 minitermoprinter FP-12 (1400). Ing. J. Štefek, Rotreklova 3, 628 00 Brno.

ŘEDITELSTVÍ POŠTOVNÍ PŘEPRAVY PRAHA

přijme

do tříletého nově koncipovaného učebního oboru

MANIPULANT POŠTOVNÍHO PROVOZU A PŘEPRAVY

chlapce

Učební obor je určen především pro chlapce, kteří mají zájem o zeměpis a rádi cestují. Absolventi mají uplatnění ve vlakových poštách, výpravních listovnách uzávěrů a na dalších pracovištích v poštovní přepravě. Úspěšní absolventi mají možnost dalšího zvyšování kvalifikace – nástava ukončena maturitou.

Výuka je zajištěna v Olomouci, ubytování a stravování je internátní a je zdarma. Učni dostávají zvýšené měsíční kapesné a obdrží náborový příspěvek ve výši 2000 Kčs.

Bližší informace podá

Ředitelství poštovní přepravy, Praha 1, Opletalova 40,
PSČ 116 70, telef. 22 20 51-5, linka 277.

Náborová oblast:

Jihomoravský, Severomoravský kraj.

TESLA ELTOS, s. p., závod Brno, 612 00 Brno, Mojmírovo náměstí č. 2

nabízí

kompletní stavebnici mikropočítače PLAN 80 A, MC 3990 Kčs,

s úplinou sadou součástek, klávesnicí, skříňkou modelem pro mg. vč modulátorem a dalšími díly.
V jednodušší verzi, obsahující pouze desku s plošnými spoji, naprogramované paměti a dokumentaci,

za MC 1850 Kčs.

Objednávky na obě uvedené verze stavebnice zasílejte na výše uvedenou adresu — lze je obdržet i na dobríku, pro organizace i za VC.

Poskytujeme poradenskou službu, zprostředkujeme odborné osazení a oživení stavebnice, připravujeme další doplňky: Basic, rozšiřující dyn. RAM, RAMDISK, implementaci OS CP/M apod.

TESLA ELTOS

KIKUSUI Oscilloscopes

*Superior in Quality,
first class in Performance!*

Phoenix Praha A.S., Ing. Havlíček, Tel.: (2) 69 22 906

ELSiNCO

Sony TC 377 bez motoru (6000) nebo koupím motor. Pásy studiové Ampex, Agfa, PEM 468, prof. nahrané, ø 15 cm (à 300), ø 18 cm (à 500). P. Matoušek, VÚ 4562 Kuchyňa, 900 52 Bratislava videk.

ZX Spectrum 128 v 100% stave, 1 joystick, interface s 8255 a A/D a D/A prevodník podél Prílohy AR 88, systémový software aj hry, literatúra, výpis ROM (10 000). Ing. R. Martoňák, Kubinská 7/15, 010 08 Žilina, tel. 089 52380.

BFG65, BFQ69, BFT66 (196, 180, 120), ICL7106 + LCD (300+220), BF245C, LM324, BFR91A, 91, 90, 96 (30, 40, 75, 60, 55, 60), TL081, 82, 84 (50, 55, 65). L. Jánoš, Cichowského 28, 851 01 Bratislava.

U808D, U807D (160, 120). M. Horeš, Košeca 342, 018 64 Považská Bystrica.

3,5" disky 2DD, i jednotlivě (à 120). V. Rákosník, Hálkova 889, 263 01 Dobříš.

Sbírku řešených příkladů Pascalu (60), tutéž sbírku na kazetě pro Spectrum i s potřebnými programy (100). I. Žižka, Návětrná 13, 400 01 Ústí n. L.

CD4060 (à 120). VI. Brázdil, 739 12 Čeladná 540.

KOUPĚ

Manuál MS-DOS 3.3 a GW-BASIC v češtine. J. Surovec, Sobědružská 173, 417 12 Proboštov.

Signálny generátor, polyskop a rôzne výrobky. J. Šefcsík, Tr. SA 59, 040 01 Košice

Elky: ECF82, hlavné výk. ECF803, EF89, EF80. Cenu respektuji. M. Hujer, OK1MHM, Štrassová 878, 530 03 Pardubice.

Různé díly na satelitní TV. Kdo nastaví přijímač dle AR 6, 7/89? Ing. K. Matějíček, Závodu míru 88, 360 17 K. Vary 17.

IO AY-3-8610 nepoužívaný. S. Šurovec, 018 63 Ladce 489.

5 ks IO TDA1022. I. Klimánek, 739 30 Liskovac 95.

TX 1,8, 3,5, 28 MHz i samostatně, popř. TCVR pro třídu C. I. Zárubová, Pieckova 149, 284 01 Kutná Hora.

Data recorder k poč. Commodore C64 nejraději turborecorder pouze firemní nejraději nový. Protihořadnotu poskytnu perf. zprac. manuál k C64 ve dvou provedeních. Český, německý, anglický. Spěchá. P. Culek ml., nám. Svobody 505, 535 01 Přelouč.

Membránovou klávesnicu na počítač ZX81. Potrebujem veřejné súrny a kúpím AR A6/87, displej do digitálóku značky Montana s kalkulačkou. AR A 86, č. 1, 2, 4, 5, 7, 11, 12; AR A 85 č. 2, 3, 5, 6, 7, 11, 12; AR A 84 č. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 12; AR A 83 č. 1, 2, 3, 4, 6, 7, 10, 11, 12. V. Žiar, 1. mája 1961/25 č. 23, 031 01 Lipt. Mikuláš.

BF244A, 11C90, MC10116+MC10131 i sovět., AY-3-8500, krys. 1 MHz, přep. TS 211, kon. BNC. V. Brázdil, 739 12 Čeladná 540.

IO 74165, MHB0320 a jiné IO. J. Hronza, Uhelná 868, 500 03 Hradec Králové.

Měř. přístroj DU-10. Mechanické i elektrické poškození prům. rozsahu není na závadu. O. Stančík, Poličná 337, 757 01 Valaš. Meziříčí.

Osobní počítač s přísluš. a RX Torn Eb, Fug EK 10, Lambda a jiné. L. Novotný, Gottwaldovo nám. 48, 674 01 Třebíč.

Publikaci Zdeňka Škody „S tranzistorem a baterií“. Podstatně zvýhodněl. J. Guřan, Osvobození 73, 748 01 Hlučín Bobrovnyky.

Tranzistory 2 ks BC212B, 2 ks BFG65, 4 ks BFR90; BC301, BF245A, BFW93, 8 ks BF199, 11 ks BC182B, 2 ks BC212B. Odpor TR 191, bezvývodové kondenzátory, S042P. O. Losa, Novoveská 1113, 768 61 Bystřice pod Hostýnem.

MT 4264-20, schem. pro C128 a HV930RC (příjedu ofotit, s cenou souhlasím). L. Zadražil, Vrchlického 33, 586 00 Jihlava.

TESLA Strašnice k. p.

závod J. Hakena

U náklad. nádraží 6, 130 65 Praha 3

Prijme!

topenáře, instalatéry, str. zámečníky, provozní elektrikáře, čističe osvětlovacích těles, mazáče strojů, klempíře, malíře — natěrače, sklenáře, manipulační dělníky, stavební dělníky, úklidové dělníky, strážné (možné pro důchodce).

Platové podmínky podle ZEUMS II. Ubytování pro svobodné zajistíme v podnikové ubytovně.

Zájemci hlaste se na osobním oddělení našeho podniku nebo na tel. 77 63 40.

DÚNZ Litoměřice
zakoupí
disketovou jednotku
Commodore 1571.
Informace na telefonu 2064.

Výzkumný ústav v Praze 4
přijme
elektro SŠ, VŠ pro projekci, konstrukci
a vývoj, tř. 11, 12.
Telefon 472 10 55, 472 32 56.

ČETLI
JSME

Maťátko, J.: ELEKTRONIKA pro 4. ročník gymnázií. SNTL: Praha 1989. 200 stran, 147 obr., 6 tabulek. Cena brož. 12 Kčs.

Pro předmět Elektronika, který je v učebních osnovách pro čtvrté třídy gymnázia se zaměřením studijního oboru na elektrotechniku, byla vydána tato knížka, zabývající se elektronickými obvody, základními poznatkami z mikroelektroniky a principy rozhlasové a televizní techniky.

S předpokladem znalosti obecných teoretických poznatků, získaných při dřívějším studiu jiných vyučovacích předmětů, se popisují zapojení a činnost obvodů, nejběžnější integrované obvody atd., přičemž po ukončení jednotlivých tematických celků (kapitol) jsou uváděny kontrolní otázky. Správnost zodpovězení těchto otázek si čtenář může ověřit podle souhrnného souboru správných odpovědí, uvedeného za poslední kapitolou výkladu.

V první kapitole jsou popisovány napájecí zdroje (usměrňovače, násobiče napětí, vyhlašovací filtry, stabilizátory, měniče napětí a vý a impulsové zdroje vn). Druhá kapitola pojednává o zesilovačích — s tranzistory různých druhů, pro různé kmitočtové oblasti a různé výkony — včetně operačních zesilovačů. Ve třetí kapitole autor uvádí zapojení a vysvětluje činnost oscilátorů (LC, RC, multivibrátorů a dalších typů). Pod titulem Mikroelektronika jsou ve čtvrté kapitole čtenáři seznamováni se zapojením, základními vlastnostmi a činností nejběžnějších integrovaných obvodů lineárních i logických (ty jsou uvedeny stručným výkladem principů řešení logických problémů).

Poslední dvě kapitoly jsou věnovány výkladu o principech rozhlasového přenosu a televizní techniky. Čtenáři se v nich krátce seznámí se základními funkčními celky bezdrátové sdělovací cesty a se způsoby modulace, se základními pojmy a zpracováním signálu v televizní technice apod. V závěru knihy je uveden krátký seznam dostupně doporučené literatury našich autorů.

Látka, zpracovaná v učebnici, je společná pro všechny obory slaboproudé elektrotechniky, shrnuje základní poznatky, potřebné k vytvoření uceleného systému znalostí a slouží jako výchozíkdo k dalšímu podrobnému studiu.

Výklad je stručný, ale dobře srozumitelný. Knížka může kromě studentům posloužit i dalším zájemcům o seznámení se s některými ze základních oblastí elektroniky.

JB

Hartmann, L.: AUTOMATIZACE. SNTL: Praha 1989. Ze slovenského originálu Automatizácia pre 3. ročník SPŠE (Alfa: Bratislava) přeložil Ing. Jaromír Volf, CSc. 208 stran, 129 obr., 29 tabulek. Cena vaz. 16 Kčs.

Učebnice je určena pro předmět Automatizace vyučovaný na středních průmyslových školách ve třetím ročníku studia oboru Zařízení silnoproudé

Swetelné pero a 6581 SID — integr. obvod pre Commodore 64, udejte cenu. Ing. K. Košťa, Kuzmányho 33, 040 01 Košice.

4kanálový cívkový mfi, SONY TC 277/4 nebo obdobný, SQ dekodér, 4kanálový zesil. Jen funkční, v dobrém stavu, bez úprav. M. Vostřel, Provažnická 9, 110 01 Praha 1.

Radiotech. před. r. 1932, i vrak, krystalku, součástky, literaturu a jiné zajímavosti. Nabídnete. K. Seidl, U Sanatoria 12, 153 00 Praha 5.

IO K500TM131, 4 kusy. B. Baroška, Malinovského 33/6, 921 01 Piešťany.

IO — A/D prev. do LCD Fluke 75, tov. LCD merač kapacit s automat., T, D, IO, R, C, zoznám. Záp. a sov. kat. 87—89 roč. Rôzne súč. a diely pre rôzne ČB i FTVP. J. Čižmár, Červenica 37, 082 56 Peč. N. Ves.

AY-3-8500. Barteczek Č. 739 56 Ropice 170.

Rôzne DRAM, EPROM, CPU, pokazené mikropočítače. M. Németh, Jilemnického 3, 943 01 Štúrovo.

VÝMĚNA

ZX Spectrum za disketovou jednotku. Nebo prodám (5500) a koupím. P. Hůrka, ul. B. Němcové 531, 353 01 Mar. Lázně.

Vymením alebo predám najnovšie hry na ZX Spectrum (ä 10) z rokov '88 a '89. M. Horváth, Borová 1/36, 010 01 Žilina.

TR 621, 390 Ω za TR 621+624, 1 kΩ, alebo predám a kúpim. J. Gabonay, E. M. Soltésovej 19/6, 052 01 Spišská Nová Ves.

RŮZNÉ

Koupím knihu Baudyš: Československé přijímače. L. Tarkoš, Strašnická 616, 411 08 Štětí.

Předprogramuji tiskárny (Epson, Seikosha apod.) pro tisk českých znaků. Povolení mám. Ing. K. Karmasin, gen. Svobody 636, 674 01 Třebíč.

Chcete prohloubit své vědomosti z elektroniky a výpočetní techniky?
Chcete získat ÚSO?

SPŠE Praha 2, Ječná 30 otevírá pro Vás dálkové studium v oborech

Automatizační technika a
Elektronická a sčítovací zařízení.
Přihlášky do 15. 4. 1990 v budově SPŠE,
Svatoslavova 4, Praha 4-Nusle.

Radio (SSSR), č. 6/1989 Parametry sovětského systému pro družicový přenos televize – Škola závodníka v ROB – O vzláštnostech DX QSO – Elektronický sekretář radioamatéra – Mikrotransceiver z IO série K174 – Elektronický regulátor předstihu s korekcí na druh benzínu – Fotorelé se simistorem – O Korvetě (uživatelům pružných disků) – Kontrolér sériového rozhraní – Radioamatérská technologie – Zkoušeč elektrolytických kondenzátorů – Kazetový videomagnetofon Elektronika VM-12 – Příjem signálů PAL televizory ZUST – Jakostní nf zesilovač – Elektronická souprava ke kytaře – Základní údaje osobních počítačů, sériově vyráběných v SSSR – Pro začínající: doplněk ke kalkulátoru B3-23 – Časovač se zvukovou signalizací – Katalog: IO série KF548, tranzistory KT3127A a KT3128A – Krátké o nových výrobcech.	Radio (SSSR), č. 7/1989 Televizní projekce diapozitivů – Radioamatér a esperanto – Transceiver pro pásmo 6 cm – Jednoduchý regulátor výkonu – Opravy přijímačů barevné televize ZUSCT – Kazetový videomagnetofon Elektronika VM-12 – Příjem signálů PAL v TVP ZUSCT – Program Data-translátory – Kontrolér sériového rozhraní – Jakostní výkonový stereofonní nf zesilovač – Přenosný stereofonní kazetový přehrávač s malými rozměry – Tabulka pro vyhodnocování zkreslení – Reproduktorkové soustavy zahraniční a sovětské – Použití IO KF548ChA1 a KF548ChA2 – Časovač s akustickou signální – Osciloskop, vás pomocník – Elektronika ke kytaře – Simistory TC112, TC122, TC132, TC142, TC106 – Stabilizovaný síťový měnič napětí – Krátké o nových výrobcech.	Rádiotechnika (MLR), č. 7/1989 Speciální IO (34), obvody pro TV video – Indikátor vybuzení pro reproduktorkové soustavy – Návrh obrazců plošných spojů s počítačem Enterprise (4) – Užitečné doplňky pro motorová vozidla: hodiny, kontrola světel – Transceiver pro KV LUCA-88 (9) – Amatérský provoz FM v pásmech VKV – Modem AFSK pro radioamatérský provoz s počítačem (2) – Výkonové významy antény pro příjem z družic – Dálkový příjem televize – Melodický zvonek u digitálních hodin – Katalog IO: RCA CMOS 45x8 – Pro pionýry: kontrola součástek před zapojením.
Radio, Fernsehen, Elektronik (NDR), č. 7/1989 Nízkonapěťové elektrolytické kondenzátory v provozu – Současný stav a směry vývoje: mikropak pro povrchovou montáž – Technologie sklokeramických fólií pro rezistory – Pasivní a aktivní zpožďovací vedení – Aplikace IO pro dálkové ovládání (U806D a U807D) – Fázově citlivé usměrňovače – Jaderná fúze se podařila – Základní IO (7) – Pro servis – Měření přístroje (83) – Úvod do digitální techniky (10) – Lipský jarní veletrh 1989 (2) – Zkušenosti s přijímačem Salut 001 – Vliv kmitočtově selektivních obvodů na nf signály – Zlepšení jakosti obrazu černobílých TV kamer – Kompaktní zařízení pro dálkové ovládání Ilmwirk 80 – Kapesní osciloskop jako měřicí počítač – Zajímavosti.	Radioelektronik (PLR), č. 6/1989 Z domova a ze zahraničí – Reproduktorkové soustavy v USA – Filtr do aktivní reproduktorkové soustavy – Mikroprocesorové řízení tuneru (3) – Modul MU2030 do TVP Monitor-Helios – Smithův kruhový diagram (3) – Rádice elektronika: Tranzistory (3) – Měřicí kapacity – Rozhlasový přijímač Radiobudzik RE-125 – Elektrické motorky malého výkonu – Tlídka-nálový akustický spínač – Sovětské elektronické zapalování Iskra a PAZ – Hliníkové chladicí profily.	Practical Electronics (V. Brit.), č. 6/1989 Nové výrobky – Synchronizátor k diaprojektoru – Šifrování zpráv – Elektronický dotykový detektor teploty v rozsahu 100 až 400 °C – Univerzální síťový napájecí zdroj – Základy příjmu TV prostřednictvím družic (3) – Digitální elektronika (10) – Astronomická rubrika – Elektronika pro námořní navigaci.
Elektronikschaus (Rak.), č. 7/1989 Aktuality z elektroniky – Integrované obvody pro telefonní přístroje z Rakouska – Digitální multimetr s dvojí zobrazovací jednotkou (Fluke 45) – Krystaly v elektronice – Krystaly na světovém trhu – Základy piezoelektrických součástek – Přesné zdroje hodinového kmitočtu – Programové vybavení LAN (2) – Komparádorový IO pro bateriové napájení – Programy pro sběr a zpracování dat – Věda pro hospodářství (výročí technické univerzity ve Vídni) – Technova 1989 – Nové součástky a přístroje.	HAM Radio (USA), č. 8/1989 Vliv vibrací prvků antén Yagi na jejich činnost – Soubor paprsků (2) – Zkoušeč tranzistorů a diod – Velmi výkonné antény Yagi pro 15 a 20 m – CQ WW DX phone contest, příběh o vytvoření rekordu v roce 1988 – VKV antény: přizpůsobení gama – Antény pro KV s vertikální polarizací – Zobrazovače z tekutých krystalů – Samočinné brzdění k anténnímu rotátoru – Nové výrobky pro radioamatéry – DX předpověď.	Radio Electronics (USA), č. 8/1989 Digitální televize – Nové výrobky – Vše o MIDI (Musical Instrument Digital Interface) – Doplněk k telefonnímu přístroji – Zdroj proudu, využívající sluneční energie a zálohovaný baterii NiCd – Zařízení pro spojení s využitím světelného paprsku – Vše o kondenzátorech – Problemy při opravách moderních rozhlasových přijímačů – Základy elektrochemie – Význam technických údajů u nf zařízení – Návrh obrazců plošných spojů – Počítačová deska 80386SX (3) – Aplikace systému Omniview.

elektrotechniky a ve čtvrtém ročníku studia oborů *Mikroelektronika, Elektronická a sdělovací zařízení, Elektrická trakce a Spojová technika*. Zabývá se základními pojmy a vztahy z automatizační techniky, seznamuje studenty s přístroji, součástkami a ovládacími a regulačními obvody. Výklad zahrnuje i informace o zařízeních na zpracování dat a o jejich aplikaci v automatizační technice a kybernetických řídících systémech. K zopakování probrané látky jsou uváděny kontrolní otázky za dílčími tématickými celky uvnitř jednotlivých kapitol. Rozsah výkladu je

volen širší, než je třeba pro jednotlivé studijní obory; podle specializace je pak příslušnými vyučujícími vhodně modifikován.

V úvodní kapitole jsou nejdříve vysvětleny základní pojmy z automatizační techniky, popsány hlavní stupně automatizace a základy kybernetiky, jsou diskutovány i společenské aspekty automatizace a vědeckotechnického rozvoje vůbec.

Druhá kapitola popisuje základní prvky a přístroje automatizační techniky (prvky získávání informací, snímače, převodníky, zesilovače a akční členy). Ovládacím obvodům, principům jejich činnosti, součástkám i teoretickým základům logických systémů je věnována třetí kapitola.

Ve čtvrté kapitole je čtenář seznamován s regulačními obvody pro různé druhy regulace, s užívanými soustavami a s vlastnostmi regulačních obvodů.

O analogových a číslicových počítačích a různých druzích programovatelných řídících logických systémů pojednává pátá kapitola s názvem *Stroje na zpracování dat*. Poslední kapitola je věnována kybernetickým řídícím systémům.

Připojený seznam literatury uvádí 41 titulů různých pramenů domácí technické literatury. Forma a náročnost výkladu odpovídá účelu, k němuž je kniha určena. Učebnice mohou využít kromě studentů i další zájemci, kteří se chtějí s tímto zajímavým a progresivním oborem techniky seznámit.